

XXI

A

HUOLTOTILASTO

6

KÖYHÄINHOITO, LASTENSUOJELU, IRTOLAIS-
JA ALKOHOLISTI- SEKÄ RAITTIUSHUOLTO
VUONNA 1949

A

VÅRDSTATISTIK

6

FATTIGVÅRDEN, BARNSKYDDET, LÖSDRIVAR- OCH ALKO-
HOLIST- SAMT NYKTERHETSVÅRDEN
ÅR 1949

*ASSISTANCE SOCIALE DES COMMUNES,
ANNÉE 1949*

Täten Sosiaaliministeriön sosiaalinen tutkimustoimisto saattaa julkisuuteen Suomen Värallisen Tilaston sarjaan XXI sisältyvän tilastollisen selonteon maan' huoltotoiminnasta vuonna 1949.

Julkaisun toimitustyötä on lähinnä hoitanut toimiston aktuaari Margit Jalo.

Helsingissä elokuun 6 päivänä 1951.

Härmed bringar Socialministeriets byrå för social forskning till offentligheten en statistisk redogörelse för värdverksamheten i landet under år 1949, vilken ingår i serien XXI av Finlands Officiella Statistik.

Redigeringen av publikationen har närmast omhändertagits av aktuarien vid byrån Magit Jalo.

Helsingfors den 6 augusti 1951.

G. Modeen.

Maija Tudeer.

SISÄLLYS

	<i>Teksti</i>	Sivu
I.	Huoltotoiminnan järjestys ja huoltolaitokset	7
II.	Köyhäinhoito ja lastensuojelu	
	Avunsaajain ja lastensuojelulasten luku	9
	Avustus- ja huoltomuoto	10
	Ikä	13
	Syntymäpaikka ja kotipaikkaoikeus	14
	Avunsaajain siviilisääty ja huollettavien lasten syntyperä	15
	Avunsaajain ja lasten vanhempain ammatti	17
	Avuntarpeen ja lasten huostaanottamisen syy	17
III.	Irtolaishuolto sekä alkoholisti- ja raittiushuolto	
	Huollon alaisten henkilöiden luku	21
	Ikä	22
	Siviilisääty	23
	Ammatti	24
	Irtolaishuollon perusteet ja huoltotoimenpiteet	24
	Alkoholistihuollon perusteet ja huoltotoimenpiteet	26
	Raittiushuollon huoltotoimenpiteet	27
IV.	Huollon alaiset henkilöt yhteensä	28
V.	Huoltotoiminnan kustannukset	31
VI.	Työlaitokset	38
	Ranskankielinen katsaus ja selityksiä	40

Tauluja

✓ I.	Huoltotoiminnan järjestys ja huoltolautakuntien alaiset laitokset	2
II.	Huoltolautakuntien alaisissa laitoksissa olleet, ryhmitettyinä laitosten mukaan	3
III.	Köyhäinhoidon ja lastensuojelun eri huoltomuodot	4
✓ IV.	Huoltotoiminnan menot	6
V.	Huoltotoiminnan tulot	10
VI.	Kunnalliskotien menot ja tulot	12
VII.	Lastenkotien menot ja tulot	14

INNEHÅLL

	<i>Text</i>	Sid.
I.	Vårdverksamhetens organisation och vårdanstalterna	7
II.	Fattigvården och barnskyddet	
	Understödstagarnas och barnskydds barnens antal	9
	Understöds- och vårdformen	10
	Ålder	13
	Födelsort och hemorsträtt	14
	Understödstagarnas civilstånd och de omhändertagna barnens börd	15
	Understödstagarnas o. barnens föräldrars yrke	17
	Orsaken till understödsbehovet och omhändertagandet av barnen	17
III.	Lösdrivarvården samt alkoholisti- och nykterhetsvården	
	Antalet personer, som underkastats vård	21
	Ålder	22
	Civilstånd	23
	Yrke	24
	Grunderna för lösdrivarvården samt vårdätgärder	24
	Grunderna för alkoholistvården och vårdätgärder	26
	Nykterhetsvårdens vårdätgärder	27
IV.	Sammandrag av de personer, som blivit föremål för vård	28
V.	Kostnaderna för vårdverksamheten	31
VI.	Arbetsinrättningarna	38
	Fransk resumé och förklaringar	40

Tabeller

I.	Vårdverksamhetens organisation och vårdnämnder underlydande anstalter	2
II.	I vårdnämnder underlydande anstalter intagna, grupperade efter anstalter	3
III.	Olika vårdformer av fattigvård och barnskydd	4
IV.	Vårdverksamhetens utgifter	6
V.	Vårdverksamhetens inkomster	10
VI.	Kommunalhemmens utgifter och inkomster	12
VII.	Barnhemmens utgifter och inkomster	14

Table des matières

<i>Texte</i>	<i>Page</i>		<i>Page</i>
I. L'organisation de l'Assistance sociale et les établissements subordonnés aux Commissions de l'Assistance sociale	7	IV. Compilation comprenant toutes les personnes assistées	28
II. L'assistance publique et la protection de l'enfance		V. Frais de l'Assistance sociale	31
Nombre des assistés et des enfants	9	VI. Les ouvroirs	38
Forme d'assistance	10	Résumé et explications en français	40
Age	13		
Lieu de naissance et droit de domicile	14	<i>Tableaux</i>	
Etat civil des assistés et état de naissance des enfants	15	I. L'organisation de l'Assistance sociale et les établissements subordonnés aux Commissions de l'Assistance sociale	2
Profession des assistés et des parents	17	II. Internes entretenus dans les établissements subordonnés aux Commissions d'Assistance sociale, par établissements	3
Causes du besoin d'assistance	17	III. Les diverses formes de l'Assistance publique et de la Protection de l'enfance	4
III. Le vagabondage et les alcooliques		IV. Dépenses de l'Assistance sociale	6
Nombre des personnes	21	V. Recettes de l'Assistance sociale	10
Age	22	VI. Recettes et dépenses des hospices d'indigents	12
Etat civil	23	VII. Recettes et dépenses des asiles d'enfants	14
Profession	24		
Principes du traitement et mesures d'assistance des vagabonds	24		
Principes du traitement et mesures prises pour le traitement des alcooliques	26		

I. Huoltotoiminnan järjestys ja huoltolaitokset.

Huoltolautakunnat. Lakimääräistä huoltotoimintaa varten maa oli v. 1949 jaettuna 546 huoltoyhdyksuntaan, joista 35 oli kaupunkikuntia. Erityinen huoltolautakunta oli kaikissa kaupungeissa ja 428 maalaiskunnassa. Niissä kunnissa, 15 %:ssa kuntien kokonaisluvusta, jotka toistaiseksi oli vapautettu velvollisuudesta asettaa huoltolautakunta, hoiti kunnallislautakunta vastaavia tehtäviä. 14 kaupungissa ja 20 maalaiskunnassa oli erityinen osasto lastensuojelua varten, minkä lisäksi 7 kaupungissa oli erillinen lastensuojelulautakunta. 6 kaupungissa ja 2 maalaiskunnassa oli osasto irtolaishuoltoa varten sekä 7 kaupungissa ja 3 maalaiskunnassa alkoholistihuoltoa varten. Sitä paitsi oli 5 kaupungissa ja 1 maalaiskunnassa yhteinen osasto kahta viimeksi mainittua huoltoa varten.

Kunnalliskodit. Kunnalliskoteja oli v. 1949 kaikkiaan koko maassa 344 joista 2 aloitti toimintansa vasta vuoden lopussa. Näistä oli kunnallisia vanhainkoteja 3. Yhden kunnan omistamia kunnalliskoteja oli 317 sekä kahden tai useamman kunnan omistamia yhteisiä 27. Näihin yhteisiin kunnalliskoteihin oli 75 kunnalla osuus. Sopimuksen mukainen oikeus saada sijoittaa hoidokkeja toisen kunnan kunnalliskotiin oli 51 kunnalla, minkä lisäksi vielä 5 kunnalla oli tällainen sopimus, vaikka niillä oli oma kunnalliskoti.

Koko maan kunnista oli selontekovuonna 71.8 %:lla joko oma kunnalliskoti tai osuus sellaiseen. Kun lisäksi 51 kunnalla oli sopimuksenmukainen oikeus sijoittaa hoidokkejaan toisen kunnan kunnalliskotiin, oli maan 546 kunnasta 443 kuntaa eli $\frac{4}{5}$ huolehtinut lain edellyttämän kunnalliskotihoidon järjestämisestä sitä tarvitseville.

Missä määrin kunnalliskodeissa oli erityinen osasto lapsia, mielisairaita ja muita sairaita varten, selviää seuraavasta asetelmasta.

Kunnalliskoteja, joissa oli osasto

Kommunalhem med avdelning

	Kaupungit Städer	Maalais- kunnat Lands- kommuner	Yhteensä Summa
Lapsia varten — För barn	4	2	6
Mielisairaita varten — För sinnessjuka	13	129	142
Muita sairaita varten — För andra sjuka	23	159	182

Työlaitokset. V. 1949 toimi maassa kaikkiaan 9 työlaitosta, joista Helsingin kaupunki omisti 1, valtio yhden Ilmajoen irtolaisia varten ja loput 7 kuuluivat kuntayhtymille. Yhteisiin työlaitoksiin osallistui 470 kuntaa eli 86 % maan kaikista kunnista. Työlaitoksista tehdään tarkemmin selkoa sivulla 38.

I. Vårdverksamhetens organisation och vårdanstalter.

Vårdsnämnderna. För den lagstadgade vårdverksamheten var landet under år 1949 indelat i 546 vårdsamhällen, av vilka 35 voro stadskommuner. En särskild vårdnämnd hade alla städer och 428 landskommuner. I de kommuner, i 15 % av hela antalet, vilka tillsvidare voro befriade från att tillsätta vårdnämnd, fungerade kommunalnämnden som vårdnämnd. 14 städer och 20 landskommuner hade en särskild avdelning för barnskydd, vartill kommer 7 städer med en fristående barnskyddsnämnd. Egna avdelningar för lösdrivarvård fanns det i 6 städer och 2 landskommuner samt för alkoholistvård i 7 städer och 3 landskommuner. Dessutom hade 5 städer och 1 landskommun gemensam avdelning för lösdrivar- och alkoholistvård.

Kommunalhemmen. Antalet kommunalhem var år 1949 i hela landet inalles 344 varav 2 öppnades först i slutet på året. Av dessa var 3 kommunala älderdomshem. Av kommunalhemmen var 317 sådana, som tillhörde en kommun och 27 sådana, som tillhörde två eller flera kommuner. I de sistnämnda hade 75 kommuner andel. 51 kommuner ägde rätt enligt överenskommelse att placera sina interner i en annan kommuns kommunalhem, vartill ännu 5 kommuner hade en sådan överenskommelse det oaktat, att de hade dessutom eget kommunalhem.

Av alla landets kommuner hade under redogörelseåret 71.8 % antingen ett eget kommunalhem eller andel i sådant. Då därtill 51 kommuner hade rätt att enligt överenskommelse placera sina interner i en annan kommuns kommunalhem, hade 443 av landets 546 kommuner eller $\frac{4}{5}$ dragit försorg om ordnandet av i lagen förutsatt kommunalhemsvård för dem, som voro i behov därav.

I vilken utsträckning det i kommunalhemmen fanns särskilda avdelningar för barn, sinnessjuka och andra sjuka, framgår av följande sammanställning.

Arbetsinrättningarna. Under år 1949 verkade i landet 9 arbetsinrättningar, av vilka 1 ägdes av Helsingfors stad, en inrättning i Ilmajoki för lösdrivare av staten och de återstående 7 tillhörde kommunsammanslutningar. 470 kommuner eller 86 % av landets alla kommuner voro delägare i de gemensamma arbetsinrättningarna. För arbetsinrättningarna redogöres närmare å sid. 38.

Muut köyhäinhoidolliset huoltolaitokset. Muita huoltolautakunnan alaisia laitoksia oli Helsingissä 3 köyhäinhoidollista työtupaa, Västanfjärdissä sairastupa ja Lappfjärdissä hoitokoti. — Osuuksia piirimielisairaaloihin omisti 520 kuntaa eli noin 95 % maan kunnista.

Lastenkodit. Huolto- tai lastensuojelulautakuntien alaisia lastenkoteja oli selontekovuonna kaikkiaan 20 kaupungissa ja 72 maalaiskunnassa. Kun muutamissa kunnissa toimi useita lastenkoteja, nousi näiden luku 110:een.

Kunnat, joilla oli oma lastenkoti, sijaitsivat etupäässä Hämeen (23), Kymen (18) ja Uudenmaan lääneissä (12). Näissä lääneissä oli yhteensä lähes $\frac{3}{5}$ maan lastenkodeista.

Ammattioppilaskoteja ja vastaanottokoteja oli vain Helsingissä kumpaakin yksi. Kasvatustaloksia tai koulukoteja oli Helsingin, Turun, Porin ja Tampereen kaupungeilla, Helsingillä 4 ja muilla 1.

Muut lastensuojelulaitokset. Niiden kuntien luku, jotka omistivat muita lastensuojelulaitoksia, selviää seuraavasta yhdistelmästä. Luvut eivät kuitenkaan ole aivan tarkkoja vastausten epämääräisyydestä päätellen.

Kuntia, joilla oli — Antal kommuner, som hade

	Kaupungit Städer	Maalais- kunnat Lands- kommuner	Yhteensä Summa
Lastenseimiä — Barnkrubbor	12	2	14
Lastentarhoja — Barnträdgårdar	20	4	24
Pientenlasten hoidon neuvoloita — Rådgivningsstationer för spädbarnsvård .	31	358	389
Koululaisten päiväkoteja — Daghem för skolbarn	3	—	3

Muista toimintamuodoista mainittakoon, että v. 1949 oli kesäsiirtoloita 28 kunnalla, 134 kuntaa oli järjestänyt kerhotoimintaa lapsia varten, 17 kuntaa kasvirhatoimintaa sekä 24 kuntaa leikkikenttätöimintää.

Fattigvårdens övriga vårdanstalter. Andra under vårdnämnden lydande anstalter funnos i Helsingfors 3 av fattigvården upprätthållna arbetsstugor, i Västanfjärd en sjukstuga och i Lappfjärd ett vårdhem. — Andelar i distriktssinnesjukhus hade 520 kommuner eller cirka 95 % av landets kommuner.

Barnhemmen. Under vård- eller barnskyddsnämnderna lydande barnhem funnos det under redogörelseåret i 20 städer och 72 landskommuner. Då i några kommuner verkade flere barnhem, steg deras antal till 110.

De kommuner, vilka hade eget barnhem, voro huvudsakligen belägna i Tavastehus län (23), Kymmene län (18) och Nylands län (12). I dessa län funnos tillsammans nära $\frac{3}{5}$ av landets barnhem.

Yrkeselevhem samt upptagningshem funnos endast i Helsingfors, ett av bägge. Uppfostringsanstalter eller skolhem funnos i Helsingfors, Åbo, Björneborg och Tammerfors, i Helsingfors 4 och i var och en av de övriga städerna 1.

Övriga barnskyddsanstalter. Antalet kommuner, vilka ägde andra barnskyddsanstalter, framgår av följande sammanställning. Siffrorna äro dock icke alldeles exakta av svarens obestämdhet att döma.

Av övriga verksamhetsformer må nämnas, att år 1949 28 kommuner hade sommarkolonier, 134 kommuner hade anordnat klubbverksamhet för barn, 17 kommuner trädgårdsverksamhet samt 24 lekplansverksamhet.

II. Köyhäinhuolto ja lastensuojelu.

Avunsaajain ja lastensuojelulasten luku.

Köyhäinhuoltoavustusta saaneet henkilöt on tilastossa jaettu kahteen ryhmään: varsinaisiin ja tilapäisiin avunsaajiin. Edellisiin kuuluvat kaikki ne henkilöt, jotka ovat saaneet laitoshoitoa tai ovat olleet sijoitettuna yksityisiin perheisiin (yksityishoitoon) tai ovat saaneet kotiavustusta vuoden aikana vähintään 2 500 mk. Tilapäisiin avunsaajiin taas on luettu ainoastaan ne henkilöt, jotka ovat saaneet vain kotiavustusta 2 500 markkaa pienemmän määrän. Jaotuksessa varsinaisiin ja tilapäisiin avunsaajiin ei näin ollen ole otettu huomioon avustuksen jatkuvaisuutta. Vakinaisen ja tilapäisen kotiavustuksen rajana oli ennen v. 1947 500 mk, mutta rahanarvon alennuttua oli se v. 1947 alusta korotettu 2 500 mk:aan.

Lastensuojelun alaisiin lapsiin on luettu kaikki ne lapset, jotka lastensuojelulain 3:n luvun 8 §:n nojalla on otettu huoltolautakuntien huostaan.

Köyhäinhuollon varsinaisia avunsaajia ja lastensuojelulapsia oli v. 1949 seuraavasti.

	Köyhäinhuolto Fattigvården		Lastensuojelu Barnskyddet	
	abs.	%	abs.	%
Kaupungeissa — I städer	26 118	28.2	5 371	35.5
Maalaiskunnissa — I landskommuner	66 529	71.8	9 741	64.5
Koko maassa — I hela landet	92 647	100.0	15 112	100.0

Köyhäinhuollon avunsaajain luku, joka sodan johdosta aleni huomattavasti v:sta 1940 v:een 1944, on siitä lähtien säännöllisesti noussut, m. m. v:sta 1948 v:een 1949 17.0 %. Lastensuojelulasten luku sensijaan on jatkuvasti alentunut v:sta 1941 lähtien, sotavuosina voimakkaammin, mutta nyt v. 1949 vain 2.3 % lähinnä edellisestä vuodesta.

Eri läänien kesken köyhäinhuollon varsinaisten avunsaajain ja lastensuojelulasten luku jakaantui seuraavalla tavalla.

1. Köyhäinhuollon avunsaajain ja lastensuojelulasten luku lääneittäin. — Antal fattigvårdens understödstagare och barnskydds barn länsvis.

L ä ä n i — L ä n	Köyhäinhuolto — Fattigvården						Lastensuojelu — Barnskyddet					
	Kaupungit Städer		Maalaiskunnat Landskommuner		Yhteensä Summa		Kaupungit Städer		Maalaiskunnat Landskommuner		Yhteensä Summa	
	abs.	% väestöstä av befolk- ningen	abs.	% väestöstä av befolk- ningen	abs.	% väestöstä av befolk- ningen	abs.	% väestöstä av befolk- ningen	abs.	% väestöstä av befolk- ningen	abs.	% väestöstä av befolk- ningen
Uudenmaan — Nylands ..	9 563	2.7	6 726	3.0	16 289	2.8	2 418	0.7	874	0.4	3 292	0.6
Turun ja Porin — Åbo o. Björneborgs	4 541	3.0	9 963	2.5	14 504	2.6	961	0.6	1 424	0.4	2 385	0.4
Ahvenanmaa — Åland ...	44	1.3	220	1.1	264	1.1	2	0.1	31	0.2	33	0.1
Hämeen — Tavastehus ...	4 074	3.0	8 884	2.7	12 958	2.8	755	0.5	1 434	0.4	2 189	0.5
Kymen — Kymmene	1 268	3.2	5 476	2.5	6 744	2.6	200	0.5	779	0.3	979	0.4
Mikkelin — S:t Michels ...	896	3.3	5 678	3.0	6 574	3.1	125	0.5	895	0.5	1 020	0.5
Kuopion — Kuopio	1 188	3.2	11 119	3.0	12 307	3.0	205	0.6	1 665	0.4	1 870	0.5
Vaasan — Vasa	2 574	3.1	9 679	2.0	12 253	2.2	381	0.5	1 198	0.2	1 579	0.3
Oulun — Uleåborgs	1 282	2.6	6 467	2.2	7 749	2.3	200	0.4	944	0.3	1 144	0.3
Lapin — Lapplands	688	2.7	2 317	1.8	3 005	1.9	124	0.5	497	0.4	621	0.4
Koko maa — Hela landet	26 118	2.9	66 529	2.5	92 647	2.6	5 371	0.6	9 741	0.4	15 112	0.4

Köyhäinhuollon tilapäiset avunsaajat. Niiden suoranaisesti avustettujen henkilöiden luku, joiden kotiavustuksen arvo oli 2 500 mk pienempi, oli seuraava.

II. Fattigvården och barnskyddet.

Understödstagarnas och barnskydds barnens antal.

De personer, som åtnjutit fattigvårdsunderstöd, ha i statistiken indelats i två grupper: egentliga och tillfälliga understödstagare. Till de förra höra alla de personer, som åtnjutit anstaltsvård eller varit utackorderade i enskilda familjer eller för vilka det under året erhållna hemunderstödet varit minst 2 500 mk. Såsom tillfälliga understödstagare ha åter räknats de personer, vilka icke åtnjutit annat än understöd i hemmet till ett belopp, som understeg 2 500 mk. Vid indelningen i egentliga och tillfälliga understödstagare har således understödets kontinuitet icke beaktats. Gränsen mellan det egentliga och tillfälliga hemunderstödet var före år 1947 500 mk, men till följd av penningvärdets nedgång har den från början av år 1947 höjts till 2 500 mk.

Till barnskydds barn har räknats alla de barn, som på grund av barnskyddslagets 3 kap. § 8 omhändertagits av vårdnämnderna.

Antalet fattigvårdens egentliga understödstagare och barnskydds barn var år 1949 följande.

Antalet understödstagare, som till följd av kriget märkbart minskades från år 1940 till 1944, har därefter regelbundet ökat, bl. a. från år 1948 till 1949 med 17.0 %. Antalet barnskydds barn har däremot fortfarande nedgått fr. o. m. år 1941, under krigsåren kraftigare, men nu år 1949 endast med 2.3 % från närmast föregående år.

På de olika länen fördelade sig antalet fattigvårdens egentliga understödstagare och barnskydds barnen på följande sätt.

Fattigvårdens tillfälligt understödda. Antalet direkt understödda personer, vilkas hemunderstöd i värde understeg 2 500 mk, var följande.

	Kaupungit Städer	Maalais- kunnat Lands- kommuner	Koko maa Hela landet
Miehiä — Män	1 782	5 122	6 904
Naisia — Kvinnor	1 963	6 526	8 489
Lapsia — Barn	325	1 177	1 502
Yhteensä — Summa	4 070	12 825	16 895

Köyhäinhoidon suoranaisesti avustamia, t. s. varsinaisia avunsaajia ja tilapäisesti avustettuja, oli siten v. 1949 109 542 eli 3.1 % väestöstä. Tilapäisesti avustettujen luku on edellisestä vuodesta noussut myös melko tuntuvasti, 17.1 %.

Köyhäinhoidon välillisesti avustamat henkilöt. Usein köyhäinhoitoavustus tuottaa hyötyä myös avunsaajain perheille, etenkin sellaisissa tapauksissa, jolloin avustus on annettu kotiin elatusavustukseksi. Sellaisten henkilöiden lukumäärä, jotka ovat välillisesti tulleet osallisiksi vähintään 2 500 mk:n suuruisesta kotiavustuksesta, oli seuraava.

	Kaupungit Städer	Maalais- kunnat Lands- kommuner	Koko maa Hela landet
Aviomiehiä — Äkta män	87	377	464
Aviovaimoja — Hustrur	1 768	4 915	6 683
Lapsia — Barn	8 262	28 897	37 159
Yhteensä — Summa	10 117	34 189	44 306

Varsinaisia avunsaajia sekä tilapäisesti ja välillisesti avustettuja oli siten koko maassa v. 1949 153 848 eli 4.3 % väestöstä. Jos lisäksi otetaan huomioon ne välillisesti avustetut henkilöt, jotka ovat olleet osallisia laitosten ja yksityishoidon ohella myönnetystä vähintään 2 500 mk:n kotiavustuksesta, oli köyhäinhoitoavustuksesta osallisten luku koko maassa mainittuna vuonna 159 154.

Köyhäinhoidon 16 vuotta nuorempia avunsaajia oli 4 946 ja tilapäisesti avustettuja 1 502. Kun näiden lisäksi 37 159 lapsen on ilmoitettu välillisesti tulleen osalliseksi heidän vanhemmilleen annetusta kotiavustuksesta, on siten kaikkiaan 43 607 lasta tavalla tai toisella saanut köyhäinhoitoavustusta.

Avustus- ja huoltomuoto.

Avustuksen muotoon nähden varsinaiset avunsaajat jaetaan köyhäinhoitotilastossa kolmeen ryhmään, nimittäin laitoksissa hoidettuihin, yksityishoidossa olleisiin ja vähintään 2 500 mk:n suuruisen kotiavustuksen saaneisiin. Tällöin henkilöt, jotka ovat olleet paitsi laitoksessa myös yksityishoidossa ja mahdollisesti vielä ovat saaneet kotiavustusta, on laskettu ensimmäiseen ryhmään, yksityishoidon lisäksi kotiavustusta saaneet toiseen ryhmään, joten kolmanteen kuuluvat ainoastaan ne, jotka ovat saaneet yksinomaan kotiavustusta.

Lastensuojelulapsiin nähden huolto- tai lastensuojelulautakunnat ovat soveltaneet kahta huoltomuotoa: heidät on sijoitettu joko laitoksiin tai yksityisiin perheisiin n. s. yksityishoitoon asianmukaista hoitoa saamaan. Jos joissakin tapauksissa huostaan otetuille lapsille syystä tai toisesta on annettu vain raha-avustusta, on heidät tilastossa käsitelty yksityishoidossa olleina tai köyhäinhoito-lapsina siirretty köyhäinhoitotilastoon.

De av fattigvården direkt understödda, d. v. s. de egentliga understödstagarna och de tillfälligt understödda, utgjorde sålunda år 1949 109 542 eller 3.1 % av befolkningen. Från föregående år har antalet tillfälligt understödda stigit även mycket märkbart, med 17.1 %.

De av fattigvården indirekt understödda. Fattigvårdsunderstödet bringar ofta nytta även åt understödstagarnas familjer, i synnerhet i sådana fall, då understödet har givits till hemmet i form av försörjningsbidrag. Antalet personer, vilka indirekt blivit delaktiga av hemunderstöd till ett värde av minst 2 500 mk, var följande.

	Kaupungit Städer	Maalais- kunnat Lands- kommuner	Koko maa Hela landet
Aviomiehiä — Äkta män	87	377	464
Aviovaimoja — Hustrur	1 768	4 915	6 683
Lapsia — Barn	8 262	28 897	37 159
Yhteensä — Summa	10 117	34 189	44 306

Antalet egentliga understödstagare samt tillfälligt och indirekt understödda utgjorde sålunda i hela landet år 1949 153 848 eller 4.3 % av befolkningen. Om även de indirekt understödda personer tagas i betraktande, vilka blivit delaktiga av hemunderstöd till ett värde av minst 2 500 mk, som beviljats jämsides med anstaltsvård och utackordering, stiger antalet personer, som blivit delaktiga av fattigvårdsunderstöd, i hela landet under nämnda år till 159 154.

Antalet fattigvårdens egentliga understödstagare under 16 år var 4 946 och antalet tillfälligt understödda 1 502. Då därtill 37 159 barn uppgivits ha blivit indirekt delaktiga av föräldrarna tilldelat understöd i hemmet, hava sålunda anslags 43 607 barn på ett eller annat sätt erhållit understöd av fattigvården.

Understöds- och vårdformen.

Med hänsyn till understödets form indelas de egentliga understödstagarna i fattigvårdsstatistiken i tre grupper: i anstalter intagna, utackorderade och personer, vilka erhållit understöd i hemmet till ett värde av minst 2 500 mk. Härvid ha personer, som utom att de fått anstaltsvård, även varit utackorderade och möjligen ännu erhållit hemunderstöd, hänförs till den första och de som varit utackorderade och därtill fått hemunderstöd, till den andra gruppen; den tredje gruppen omfattar således endast de personer, som erhållit enbart hemunderstöd.

I fråga om barnskydds barnen ha vård- eller barnskyddsnämnderna begagnat sig av tvenne vårdformer: barnen ha placerats i anstalter eller i privata familjer (utackorderade) för erhållande av behövlig vård. Om de omhändertagna barnen i några fall av någon särskild orsak erhållit endast penningunderstöd, ha de i statistiken behandlats som utackorderade eller i egenskap av fattigvårds barn hänförs till fattigvårdsstatistiken.

Eri avustus- ja huoltomuotoihin nähden köyhäinhoidon varsinaiset avunsaajat ja lastensuojelulapset jakaantuivat seuraavasti.

Med avseende på de olika understöds- och vårdformerna fördelade sig fattigvårdens egentliga understödstagare och barnskydds barnen på följande sätt.

2. Avustus- ja huoltomuoto. — Understöds- och vårdformen.

Avustus- ja huoltomuoto Understöds- och vårdformen	Köyhäinhoito — Fattigvården						Lastensuojelu — Barnskyddet					
	Kaupungit Städer		Maalais- kunnat Lands- kommuner		Koko maa Hela landet		Kaupungit Städer		Maalais- kunnat Lands- kommuner		Koko maa Hela landet	
	abs.	%	abs.	%	abs.	%	abs.	%	abs.	%	abs.	%
Laitoksissa hoidetut — I anstalter vårdade	16 306	62.4	39 713	59.7	56 019	60.5	4 150	77.3	3 927	40.3	8 077	53.4
Yskityishoidossa olleet — Utackorderade ..	38	0.2	1 883	2.8	1 921	2.1	1 221	22.7	5 814	59.7	7 035	46.6
Kotiaivustusta saaneet — I sina hem under- stödda	9 774	37.4	24 933	37.5	34 707	37.4	—	—	—	—	—	—
Yhteensä — Summa	26 118	100.0	66 529	100.0	92 647	100.0	5 371	100.0	9 741	100.0	15 112	100.0

Yleisin avustus- ja huoltomuoto on jatkuvasti ollut laitoshoido; $\frac{3}{5}$ köyhäinhoidon avunsaajista ja runsaasti $\frac{1}{2}$ lastensuojelulapsista on ollut hoidettavana laitoksissa. Yksityishoitoon sijoitettujen luku on vuosi vuodelta suhteellisesti katsoen yhä vain pienentynyt. V. 1939 oli köyhäinhoidon avunsaajista 3.6 % ja lastensuojelulapsista 68.7 % yksityisissä perheissä hoidettavana, v. 1949 vastaavasti vain 2.1 ja 46.6 %.

Sekä köyhäinhoidon että lastensuojelun kohdalla on yksityishoitoa käytetty suhteellisesti enemmän maalaiskunnissa kuin kaupungeissa. Tämä johtuu osaksi siitä, että on vielä eräitä maalaiskuntia, joilla ei ole omaa kunnalliskotia eikä myöskään osuutta tai sopimusta muihin kunnalliskoteihin. Sen sijaan melkein kaikilla kaupungeilla on oma kunnalliskoti ja lastenhuoltolaitoksia niillä on suhteellisesti paljon enemmän kuin maalaiskunnilla.

Köyhäinhoidon miepuolisista avunsaajista 66.7 % on saanut laitoshoidoa naispuolisten vastaavan suhdeluvun ollessa 56.5. Lastensuojelulapsiin nähden on 57.8 % pojista ollut sijoitettuna laitoksiin, mutta tytöistä vain 47.7 %.

Jotta saataisiin selville, kuinka suuri on 2 500 mk suurempaa kotiaivustusta saaneiden ja yksityishoidossa olleiden köyhäinhoidon avunsaajain kokonaisluku maassa, on laskettu erikseen, kuinka moni on laitoshoidon ohella ollut yksityishoidossa ja kuinka moni laitos- ja yksityishoidon lisäksi saanut kotiaivustusta. Edellisiä oli 218 ja jälkimmäisiä 6 006, joten yksityishoidossa v. 1949 olleiden kokonaisluku oli 2 139 ja kotiaivustusta saaneiden 40 713.

Seuraava taulukko osoittaa, kuinka köyhäinhoidon avunsaajat ja lastensuojelulapset jakaantuivat eri läänissä avustus- ja huoltomuodon mukaan, prosenttein laskettuna.

Den allmännaste understöds- och vårdformen har fortfarande varit anstaltsvård; $\frac{3}{5}$ av fattigvårdens understödstagare och drygt $\frac{1}{2}$ av barnskydds barnen ha vårdats i anstalter. Antalet utackorderade har från år till år relativt sett allt fortfarande minskats. År 1939 var 3.6 % av fattigvårdens understödstagare och 68.7 % av barnskydds barnen vårdade i privata familjer, år 1949 motsvarande endast 2.1 och 46.6 %.

Både vid fattigvården och barnskyddet har utackordering som vårdform använts jämförelsevis oftare i landskommunerna än i städerna. Detta beror till en del på, att det ännu finns några landskommuner, som icke ännu har eget kommunalhem ej heller andel eller någon överenskommelse med andra kommuner. Däremot finns det ett kommunalhem i nästan varje stadskommun och barnskyddsanstalter finns det i städerna jämförelsevis mera än i landskommunerna.

Av fattigvårdens manliga understödstagare har 66.7 % åtnjutit anstaltsvård, då motsvarande relationstal för kvinnorna utgjorde 56.5. Av barnskydds barnen har 57.8 % av gossarna vårdats i anstalter, men endast 47.7 % av flickorna.

För att få reda på hela antalet fattigvårdens understödstagare i landet, som erhållit hemunderstöd till ett belopp av minst 2 500 mk och antalet utackorderade, har särskilt uträknats, huru många som jämte erhållen anstaltsvård varit utackorderade, och huru många som utom anstaltsvård och utackordering erhållit hemunderstöd. Antalet av de förra var 218 och av de senare 6 006. Sålunda var hela antalet utackorderade år 1949 2 139 och antalet av dem, som erhöles hemunderstöd, 40 713.

Följande tabell utvisar, huru fattigvårdens understödstagare och barnskydds barnen i olika län fördelade sig efter understöds- och vårdformen, uttryckt i procent.

3. Avustus- ja huoltomuoto eri lääneissä. — Understöds- och vårdformen i olika län.

L ä ä n i — L ä n	%:na avunsaajain koko luvusta — I % av hela antalet understödstagare				
	Köyhäinhoito — Fattigvården			Lastensuojelu — Barnskyddet	
	Laitoksissa hoidetut I anstalter vårdade	Yksityis- hoidossa olleet Utackorde- rade	Koti- avustusta saaneet I sina hem under- stödda	Laitoksissa hoidetut I anstalter vårdade	Yksityis- hoidossa olleet Utackorde- rade
Uudenmaan — Nylands	61.1	0.7	38.2	74.1	25.9
Turun ja Porin — Åbo o. Björneborgs.....	58.2	2.1	39.7	51.4	48.6
Ahvenanmaa — Åland	62.9	5.7	31.4	51.5	48.5
Hämeen — Tavastehus	62.0	1.4	36.6	60.3	39.7
Kymen — Kymmene	60.3	0.8	38.9	70.5	29.5
Mikkelin — S:t Michels	62.7	1.1	36.2	40.8	59.2
Kuopion — Kuopio	61.4	1.8	36.3	30.2	69.8
Vaasan — Vasa	60.0	3.4	36.6	42.4	57.6
Oulun — Uleåborgs	62.7	5.0	32.3	31.9	68.1
Lapin — Lapplands	48.9	5.3	45.8	59.3	40.7
Koko maa — Hela landet	60.5	2.1	37.4	53.4	46.6

Laitoksissa olleiden ryhmään on edellä luettu, paitsi kunnalliskodeissa ja niiden osastoissa, kuntien lastenkodeissa ja työlaitoksissa olleita, myös muissa laitoksissa, kuten sairaaloissa, parantoloissa, aistivalliskouluissa, kasvatustiluksissa y. m. s. köyhäinhoidon tai lastensuojelun kustannuksella olleet avunsaajat. *Kunnallis- ja lastenkodeissa* oli v:n 1949 kuluessa seuraava määrä hoidokkeja. Lastenkoteihin on tällöin laskettu myös kunnalliset kasvatustilukset.

	Kunnalliskodit Kommunalhemmen		Lastenkodit Barnhemmen	
	abs.	%	abs.	%
Miehiä — Män	10 090	37.5	—	—
Naisia — Kvinnor	15 643	58.2	—	—
Poikia — Gossar	647	2.4	2 757	61.5
Tyttöjä — Flickor	525	1.9	1 728	38.5
Yhteensä — Summa	26 905	100.0	4 485	100.0
Niistä kaupungeissa — Därav i städer	6 378	23.7	2 441	54.4
Niistä maalaiskunnissa — Därav i landskommuner	20 527	76.3	2 044	45.6

Kunnalliskodeissa oli selontekovuonna 371 lastensuojelulasta ja lastenkodeissa taas 125 köyhäinhoidollista lasta. Kaikista köyhäinhoidon laitoksissa hoidetuista avunsaajista 47.4 % oli sijoitettu kunnalliskoteihin, kaupungeissa vastaavasti 38.7 % ja maalaiskunnissa 50.9 %. Kaikista laitoksissa hoidetuista lastensuojelulapsista hoidettiin kunnallisissa lastenkodeissa 54.0 %, kaupungeissa 58.3 % ja maalaiskunnissa 49.5 %.

V. 1948 oli kunnalliskotihoidokkien luku 25 079, joten heidän lukumääränsä nousi 7.3 %. Lastenkodeissa hoidettiin vastaavana vuonna 4 220 lasta, joten heidänkin lukumääränsä nousi v. 1949, 6.3 %.

Kutakin kunnalliskotia kohden tuli v. 1949 koko maassa 78 hoidokkia, kaupungeissa 188 ja maalaiskunnissa 66. Lastenkodeissa vastaavat luvut olivat 38, 53 ja 28.

Hoitopäivien luku jakaantui hoidokkeja kohden seuraavasti.

	Kunnalliskodit Kommunalhemmen	Lastenkodit Barnhemmen
Hoitopäiviä kaikkiaan — Vårdagar inalles	6 350 944	968 368
Niistä köyhäinhoidollisten hoidokkien — Därav fattigvårdsinternernas	6 286 993	7 482
Niistä lastensuojelulasten — Därav barnskyddsbornens	63 951	960 886
Hoitopäiviä keskimäärin hoidokkia kohden — Vårdagar i medeltal per intern	236	216
Niistä kaupunkien kunnallis- ja lastenkodeissa — Därav i städernas kommunal- och barnhem	217	193
Niistä maalaiskuntien kunnallis- ja lastenkodeissa — Därav i landskommunernas kommunal- och barnhem	242	243

Erikoishoitoa tarvitsevista avunsaajista on ainoastaan *mielisairaihin* nähden tarkemmin tutkittu, mitä avustumuotoa heihin on sovellettu. Kaikkiaan oli 6 734 miestä, 7 512 naista, 41 poikaa ja 27 tyttöä eli yhteensä 14 314 sellaista köyhäinhoidollista hoidokkia, joille mielisairauden tähden on ilmoitettu avustusta myönnetyn. Lastensuojelussa oli kaikkiaan 44 poikaa ja 24 tyttöä, jotka mielisairauden tähden oli otettu lautakunnan huostaan. Minkä laatuista hoitoa edellä mainitut mielisairaajat ovat saaneet, selviää seuraavasta yhdistelmästä.

Till gruppen „i anstalter värdade” har i det föregående hänförts, utom personer, som varit intagna i kommunalhem och avdelningar av dem, i kommunala barnhem och arbetsinrättningar, jämväl personer, som på fattigvårdens eller barnskyddets bekostnad värdats i andra anstalter, såsom i sjukhus, sanatorier, abnormskolor, uppfostringsanstalter m. fl. dyl. I *kommunal- och barnhemmen* funnos under år 1949 följande antal interner. Till barnhemmen har härvid även räknats de kommunala uppfostringsanstalterna.

I kommunalhemmen värdades under redogörelseåret 371 barnskyddsbarn och i barnhemmen åter 125 fattigvårdsbarn. Av alla fattigvårdens understödstagare, som värdats i anstalt, var 47.4 % intagna på kommunalhem, i städerna motsvarande 38.7 % och i landskommunerna 50.9 %. Av alla de i anstalter värdade barnskyddsbarnen värdades 54.0 % i kommunala barnhem, i städerna 58.3 % och i landskommunerna 49.5 %.

År 1948 var antalet kommunalhemsinterner 25 079, varigenom deras antal steg med 7.3 %. I barnhemmen värdades motsvarande år 4 220 barn, varigenom även deras antal växte år 1949, med 6.3 %.

I medeltal kom på varje kommunalhem i hela landet år 1949 78 interner, i städerna 188 och i landskommunerna 66. I barnhemmen voro motsvarande tal 38, 53 och 28.

Antalet vårdagar per intern fördelade sig på följande sätt.

Av de understödstagare, som varit i behov av särskild vård, har endast beträffande de *sinessjuka* närmare granskats, vilken understödsform, som tillämpats på dem. Inalles funnos 6 734 män, 7 512 kvinnor, 41 gossar och 27 flickor eller tillsammans 14 314 sådana fattigvårdsunderstödsstagare, som på grund av sinnessjukdom beviljats understöd. Bland barnskyddsbarnen fanns det 44 gossar och 24 flickor, vilka på grund av sinnessjukdom blivit omhändertagna av nämnderna. Av följande sammanställning framgår arten av det understöd de åtnjutit.

	Köyhäinhoito — Fattigvården		Lastensuojelu — Barnskyddet	
	Kaupungit Städer	Maalais- kunnat Lands- kommuner	Kaupungit Städer	Maalais- kunnat Lands- kommuner
Kunnalliskodeissa hoidettuja — I kommunalhem vårdade	668	4 288	2	8
Muissa laitoksissa hoidettuja — I andra anstalter vårdade	3 557	5 252	19	36
Yksityishoidossa olleita — Utackorderade	5	281	—	3
Kotiavustusta saaneita — I sina hem understödda	52	211	—	—
Yhteensä — Summa	4 282	10 032	21	47

Mielisairaita on näin ollen pääasiallisesti hoidettu laitoksissa, nim. köyhäinhoidollisista hoidokeista noin 96 %, kun yksityishoidossa on ollut vain 2 % ja kotiavustusta on saanut myös lähes 2 %. Kaikki mielisairaavat lapset, 3 lastensuojelulasta lukuunottamatta, ovat olleet laitoksissa hoidettavina.

Köyhäinhoidon avunsaajain ja lastensuojelulasten ikä.

Köyhäinhoidon varsinaiset avunsaajat jaetaan ikäänsä nähden kahteen pääryhmään, nim. 16 vuotta nuorempiin ja sitä vanhempiin. Jälkimmäisiä oli v. 1949 87 701 eli 94.7 % ja edellisiä 4 946 eli 5.3 %. Kaupunkien ja maalaiskuntien kesken he jakaantuivat seuraavasti.

	Kaupungit Städer		Maalaiskunnat Landskom- muner		Koko maa Hela landet	
	abs.	%	abs.	%	abs.	%
16 v. nuorempia — Under 16 år	1 158	4.4	3 788	5.7	4 946	5.3
16 v. vanhempiä — Över 16 år						
miehiä — män	8 769	33.6	24 779	37.2	33 548	36.2
naisia — kvinnor	16 191	62.0	37 962	57.1	54 153	58.5
Yhteensä — Summa	26 118	100.0	66 529	100.0	92 647	100.0

Seuraava taulukko osoittaa köyhäinhoidon avunsaajain ja lastensuojelulasten ryhmittymistä iän ja huoltomuodon mukaan.

De sinnessjuka ha sálunda huvudsakligast vårdats i anstalter, nämligen av fattigvårdens understödstagare omkr. 96 %, under det att de utackorderade utgjort endast 2 % och nära 2 % har erhållit hemunderstöd. Alla sinnessjuka barn utom 3 barnskyddsbarn ha vårdats i anstalter.

Fattigvårdens understödstagares och barnskyddsbarnens ålder.

Fattigvårdens egentliga understödstagare indelas med hänsyn till åldern i tvenne huvudgrupper, nämligen understödstagare under 16 år och över 16 år. De senare utgjorde under år 1949 87 701 eller 94.7 % och de förra 4 946 eller 5.3 %. Mellan städer och landskommuner fördelade de sig på följande sätt.

	Kaupungit Städer		Maalaiskunnat Landskom- muner		Koko maa Hela landet	
	abs.	%	abs.	%	abs.	%
16 v. nuorempia — Under 16 år	1 158	4.4	3 788	5.7	4 946	5.3
16 v. vanhempiä — Över 16 år						
miehiä — män	8 769	33.6	24 779	37.2	33 548	36.2
naisia — kvinnor	16 191	62.0	37 962	57.1	54 153	58.5
Yhteensä — Summa	26 118	100.0	66 529	100.0	92 647	100.0

Följande tabell utvisar fattigvårdens understödstagares och barnskyddsbarnens fördelning efter ålder och vårdformen.

4. Köyhäinhoidon avunsaajain ja lastensuojelulasten ikä. — Fattigvårdens understödstagares och barnskyddsbarnens ålder.

Ikä, vuotta — Ålder, år	Laitoksissa hoidetut I anstalter vårdade		Yksityishoidossa olleet Utackorderade		Kotiavustusta saaneet I sina hem understödda		Yhteensä — Summa	
	Abs.	%	Abs.	%	Abs.	%	Abs.	%
Köyhäinhoito — Fattigvården								
— 2	1 395	2.5	—	—	10	(0.03)	1 405	1.5
2—6	1 333	2.4	—	—	34	0.1	1 367	1.5
7—12	1 284	2.3	—	—	67	0.2	1 351	1.5
13—15	760	1.3	—	—	60	0.2	820	0.9
16—19	1 787	3.2	69	3.6	512	1.5	2 368	2.5
20—29	7 043	12.6	102	5.3	3 613	10.4	10 758	11.6
30—39	7 300	13.0	151	7.8	5 434	15.6	12 885	13.9
40—49	8 133	14.5	209	10.9	5 713	16.5	14 055	15.2
50—54	3 658	6.5	119	6.2	2 206	6.3	5 983	6.5
55—64	6 772	12.1	290	15.1	4 279	12.3	11 341	12.2
65—	16 516	29.5	979	51.0	12 759	36.8	30 254	32.6
Tuntematon — Okänd	38	0.1	2	0.1	20	0.1	60	0.1
Yhteensä — Summa	56 019	100.0	1 921	100.0	34 707	100.0	92 647	100.0
Lastensuojelu — Barnskyddet								
— 2	1 082	13.4	184	2.6	—	—	1 266	8.4
2—6	2 034	25.2	1 161	16.5	—	—	3 195	21.1
7—12	2 251	27.9	2 993	42.6	—	—	5 244	34.7
13—15	1 500	18.6	2 254	32.0	—	—	3 754	24.8
16—19	1 143	14.1	423	6.0	—	—	1 566	10.4
20—21	63	0.8	15	0.2	—	—	78	0.5
Tuntematon — Okänd	4	(0.04)	5	0.1	—	—	9	0.1
Yhteensä — Summa	8 077	100.0	7 035	100.0	—	—	15 112	100.0

Köyhäinhoidon avunsaajain ikää tarkastettaessa havaitaan, että suhteellisesti suurimman ryhmän muodostavat 65 vuotta täyttäneet, heitä kun oli selontekovuonna 32.6 % kaikista. Jos tähän ryhmään vielä lisätään 55—64 vuotiaat, oli kaikkiaan sellaisia, jotka eivät enää voi saada köyhäinhoidollista kotipaikkaoikeutta uudessa kunnassa, 44.8 %. Ennen sotia, vv. 1938—39 oli vastaava suhdeluku 40.9—41.7; v. 1944 se oli noussut 51.1:een, minkä jälkeen se on jälleen vuosi vuodelta alentunut. Parhaassa iässä olevia, 20—39 vuotiaita oli 25.5 %.

Lastensuojelulasten ikäryhmityksessä on merkille pantavaa, että laitoksissa olleista oli suhteellisen paljon, 14.9 %, 16—21-vuotiaita, kun vertaa sitä yksityishoidon vastaavaan ryhmään, 6.2 %:iin. Ne olivat enimmäkseen kasvatuslaitoksissa ja tylsämielisten hoitoloissa olevia lapsia. 2 vuotta nuorempia lapsia oli myös laitoksissa sekä absoluuttisesti että suhteellisesti katsoen enemmän kuin yksityishoidossa, edellisissä 1 082 eli 13.4 % ja jälkimmäisissä 184 eli 2.6 % vastaavaa hoitoa saaneiden lasten luvusta.

V. 1949 on erikseen tutkittu kunnalliskodeissa hoidettujen ikäryhmitystä. Alempana olevaan yhteenvetoon, mikä valaisee tätä seikkaa, sisältyvät sekä köyhäinhoidolliset hoidokit että lastensuojelulapset.

Kunnalliskodeissa hoidettujen ikä — Internernas ålder i kommunalhemmen.

Ikä, vuotta — Ålder, år	Miespuoliset Mankön		Naispuoliset Kvinnkön		Yhteensä Summa	
	abs.	%	abs.	%	abs.	%
— 2	273	2.5	251	1.5	524	1.5
2— 6	154	1.4	128	0.8	282	1.0
7—12	116	1.1	88	0.5	204	0.8
13—15	95	0.9	55	0.3	150	0.6
16—19	209	2.0	157	1.0	366	1.4
20—29	732	6.8	887	5.5	1 619	6.0
30—39	913	8.5	1 079	6.7	1 992	7.4
40—49	1 456	13.6	1 421	8.8	2 877	10.7
50—54	808	7.5	844	5.2	1 652	6.1
55—64	1 678	15.6	2 067	12.8	3 745	13.9
65—	4 293	40.0	9 181	56.8	13 474	50.1
Tuntematon — Okänd	10	0.1	10	0.1	20	0.1
Yhteensä — Summa	10 737	100.0	16 168	100.0	26 905	100.0

Syntymäpaikka ja kotipaikkaoikeus.

Syntymäpaikka. Avunsaajain syntymäpaikkaa samoin kuin kotipaikkaoikeutta ja muita seuraavissa luvuissa esiintyviä seikkoja selvitettyä on, kuten edellisessä vuosikerrassa on mainittu, laskelmissa käytetty n. s. edustavaa menetelmää ja tarkemmin tutkittu avunsaajain kokoonpanoa vain joka viidennessä maalauskunnassa, kaikissa kaupaloissa ja kaupungeissa. Tämän pohjalla on laskettu koko maata käsittävät suhdeluvut, joita tästä lähtien yksinomaan käytetään.

Syntymäpaikkaan nähden muodostavat suurimman ryhmän ne, jotka ovat saaneet avustusta tai huoltoa omassa syntymäkunnassaan. Köyhäinhoidon avunsaajista heitä oli 51.3 % ja lastensuojelulapsista 72.7 %. Ulkopuolella avustavan kunnan, mutta kuitenkin kotimaassa syntyneitä oli vastaavasti 47.1 ja 26.3 % sekä ulkomailla syntyneitä 1.2 ja 0.3 %. Sellaisia, joiden syntymäpaikka oli tuntematon, oli vain 0.4 % köyhäinhoidon ja 0.7 % lastensuojelun hoidoikeista. Miten kaupunkien ja maalaiskuntien avustettavat ja huollettavat jakaantuivat tässä suhteessa, selvää seuraavasta yhdistelmästä.

Vid granskning av fattigvårdens understödstagares ålder framgår, att de 65 år fyllda utgöra den relativt taget största gruppen, i det de under redogörelseåret utgjorde 32.6 % av alla. Om till denna grupp ännu lägges åldersgruppen 55—64 år, utgjorde de personer, som icke mera kunna erhålla hemortsrätt för fattigvård i någon ny kommun, 44.8 %. Före krigen, åren 1938—39, var motsvarande relationstal 40.9—41.7; år 1944 hade det stigit till 51.1, varefter det år för år åter nedgått. Understödsstägarna i den bästa åldern, 20—39 år, utgjorde 25.5 %.

I barnskydds barnens åldersgruppering är att märka, att av de i anstalter vårdade barnen voro 16—21 åringarna relativt talrika, 14.9 %, då man jämför dem med motsvarande grupp utackorderade, 6.2 %. De förstnämnda voro för det mesta barn, som intagits i uppfostringsanstalter och vårdanstalter för sinnesslöa. De barn under 2 år, som vårdades i anstalter, voro såväl absolut som relativt sett talrikare än de utackorderade, de förra utgjorde 1 082 eller 13.4 % och de senare 184 eller 2.6 % av antalet barn, som erhållit motsvarande vård.

År 1949 har särskilt undersökts åldersgrupperingen bland kommunalhemnsinternerna. I följande sammanställning, varav åldersgrupperingen framgår, ingår både fattigvårdsinternerna och barnskydds barnen.

Födelseort och hemortsrätt.

Födelseort. Med hänsyn till födelseorten liksom även vid redogörelsen av de omständigheter, vilka behandlas i följande kapitel, har såsom i föregående årgång nämndes, den s. k. representativa metoden använts, varvid understödstagarnas sammansättning i var femte landskommun, alla städer och köpingar, blivit underkastad detaljerad undersökning. På grund härav ha relativa tal för hela landet uträknats, vilka härefter utslutande användas.

Med hänsyn till födelseort bildas största gruppen av de personer, som ha erhållit understöd eller vård i sin egen födelsekommun. Av fattigvårdens understödstagare utgjorde de 51.3 % och av barnskydds barnen 72.7 %. De utanför den understödande kommunen men likväl i hemlandet födda personerna utgjorde motsvarande 47.1 och 26.3 % samt de utomlands födda 1.2 och 0.3 %. De, vilkas födelseort var obekant, utgjorde bland fattigvårdens understödstagare endast 0.4 % och bland barnskydds barnen 0.7 %. Huru de understödda och vårdade i städerna och landskommunerna fördelade sig i detta hänseende, framgår av följande sammanställning.

Syntymäpaikka — Födelseort	Köyhäinhuolto — Fattigvården			Lastensuojelu — Barnskyddet		
	Kaupungit Städer	Maalais- kunnat Lands- kommuner	Koko maa Hela landet	Kaupungit Städer	Maalais- kunnat Lands- kommuner	Koko maa Hela landet
	P r o s e n t t e i n a — I p r o c e n t					
Avustavassa kunnassa — I understödande kommun	22.2	62.6	51.3	71.5	73.4	72.7
Muussa kunnassa — I annan kommun	75.0	36.3	47.1	26.3	26.3	26.3
Ulkomailla — Utomlands	2.6	0.7	1.2	0.5	0.2	0.3
Tuntematon — Okänd	0.2	0.4	0.4	1.7	0.1	0.7
Yhteensä — Summa	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

Kaupungeissa köyhäinhuoltoavustusta saaneista vain 22.2 % oli syntyperäistä väestöä, kun muualla syntyneitä oli 77.6 %. Lastensuojelulapsiin nähden suhde oli päinvastainen, huoltavassa kunnassa syntyneitä 71.5 % ja muualla syntyneitä 26.8. Samoin oli asianlaita myös köyhäinhoidon lapsiin nähden suhdelukujen ollessa 82.6 % ja 16.2 %.

Kotipaikkaoikeus. Suurimmalla osalla avustetuista ja huolletuista oli kotipaikkaoikeus siinä kunnassa, missä he avustusta tai huoltoa nauttivat; köyhäinhoidon avunsaajista heitä oli 82.0 % ja lastensuojelulapsista 76.1 %. Vieraassa kunnassa avustettuja köyhäinhoitolaista oli vain 10.5 % ja lastensuojelulapsia 14.9 %. Niiden tapausten luku, jolloin valtio korvasi hoitokustannukset, nousi vastaavasti 6.8 ja 6.3 %:iin. Selvittämätön tai riidanalainen oli kotipaikkaoikeus 0.7 ja 2.7 %:ssa tapauksista. Kaupungeissa ja maalaiskunnissa avustettujen ja huollettujen kotipaikkaoikeuskunta selviää seuraavasta. Ryhmään ulkomaat on silloin laskettu myös kaikki muutkin tapaukset, jolloin valtio korvaa hoitokustannukset.

Av fattigvårdsunderstödsdagarna i städerna tillhörde endast 22.2 % ortens infödda befolkning, medan hela 77.6 % voro födda på annan ort. Angående barnskyddsbarnen var förhållandet tvärtom, i den vårdande kommunen födda 71.5 % och på annan ort födda 26.8 %. Likaså var förhållandet bland fattigvårdsbarnen med motsvarande relativa tal 82.6 % och 16.2 %.

Hemortsrätt. Största delen av understödsdagarna och vårdade hade hemortsrätt i den kommun, där de ätnjöto understöd eller vård; av fattigvårdens understödstagare utgjorde de 82.0 % och av barnskyddsbarnen 76.1 %. De i främmande kommun av fattigvården understödda utgjorde endast 10.5 % och de i främmande kommun av vårdnämnden omhändertagna barnskyddsbarnen 14.9 %. Antalet av de fall, då staten ersatte kostnaderna för vården steg till 6.8 och 6.3 %. Outredd eller omtvistad var hemortsrätten i 0.7 och 2.7 % av fallen. De i städerna och landskommunerna understödda och vårdade personernas hemortsrättsförhållanden framgå av det följande. Till gruppen utlandet ha då hänförs också alla andra fall, då staten ersätter kostnaderna för vården.

Kotipaikkaoikeus—Hemortsrätt	Köyhäinhuolto — Fattigvården			Lastensuojelu — Barnskyddet		
	Kaupungit Städer	Maalais- kunnat Lands- kommuner	Koko maa Hela landet	Kaupungit Städer	Maalais- kunnat Lands- kommuner	Koko maa Hela landet
	P r o s e n t t e i n a — I p r o c e n t					
Avustavassa kunnassa — I understödande kommun	78.0	83.6	82.0	74.3	77.1	76.1
Muussa kunnassa — I annan kommun	10.9	10.3	10.5	10.8	17.3	14.9
Ulkomailla — I utlandet	9.3	5.8	6.8	7.9	5.4	6.3
Selvittämätön — Outredd	1.8	0.3	0.7	7.0	0.2	2.7
Yhteensä — Summa	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

Avunsaajain siviilisäätty ja huollettujen lasten syntyperä.

Siviilisäädyn mukaan varsinaiset 16 vuotta vanhemmat köyhäinhoidon avunsaajat jakaantuivat prosentein laskettuna seuraavasti.

Understödsdagarnas civilstånd och de omhändertagna barnens börd.

Efter *civilstånd* fördelade sig fattigvårdens egentliga understödsdagare över 16 år på följande sätt, uträknat i procent.

	Kau- pung t Städer	Maalais- kunnat Lands- kommuner	Koko maa Hela landet	Miehiä Män		Naisia Kvinnor	
	P r o s e n t t e i n a — I p r o c e n t						
Naimattomia — Ogifta	40.0	39.4	39.6	42.9	37.5		
Naimisissa olevia — Giffta	27.1	29.2	28.6	43.4	19.5		
Eronneita — Fränskilda	7.5	2.5	3.9	2.8	4.6		
Leskiä — Änklingar och änkor	25.3	28.6	27.7	10.5	38.3		
Siviilisäätty tuntematon — Civilståndet okänt	0.1	0.3	0.2	0.4	0.1		
Yhteensä — Summa	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0		

Suurimman ryhmän muodostavat naimattomat avunsaajat, heitä kun v. 1949 oli 39.6 % kaikista avunsaajista. Tarkastettaessa erikseen miesten ja naisten siviilisäättyä on merkille pantavaa, että runsaasti 2/5, 43.4 %, miehistä oli naimisissa, kun naisten vastaava suhdeluku oli vain

Den största gruppen bildas av de ogifta understödsdagarna, i det de under år 1949 utgjorde 39.6 % av alla understödsdagare. Vid granskningen av civilståndet särskilt för män och kvinnor bör beaktas, att drygt 2/5, 43.4 %, av männen voro giffta, då det motsvarande pro-

Lastensuojelun aviosyntyisistä lapsista oli v. 1949 noin 36 %:lla joko isä tai äiti kuollut ja 15 % oli täysin orpoja. Aviottomista lapsista oli 89 %:lla äiti elossa ja 11 %:lla äiti kuollut tai tuntematon. Isä oli tuntematon 77 %:lla. — Erikoisesti on merkille pantavaa, että 2/5:lla kaupunkien huostaanotetuista aviottomista lapsista tiedettiin molempien vanhempien olevan elossa, kun maaseudulla tällaisia lapsia oli vain noin 1/15.

Köyhäinhoidon aviosyntyisistä lapsista oli suurimmalla osalla, 83.8 %:lla, sekä isä että äiti elossa. Vain 1.5 % oli orpoja. Useimmat näistä olivat sellaisia, jotka asuivat maksutta sukulaisten tai tuttavien luona, mutta jotka sairauden tai muun erikoissyytä tähden saivat köyhäinhoidolta avustusta. Aviottomista lapsista 98.2 % oli sellaisia, joilla oli äiti elossa ja 79.1 % sellaisia, joilla isä oli tuntematon.

Avunsaajain ja lasten vanhempain ammatti.

Varsinaisia 16 vuotta vanhempia avunsaajia ryhmitettyssä ammatin mukaan on naimisissa olevat naiset ja lesket, sikäli kuin heillä ei ole ollut omaa ammattia, ryhmitetty miehen ammatin nojalla. Koska lapsella yleensä ei ole omaa ammattia, on vaadittu tietoja isän tai, jos hän on kuollut tai tuntematon, äidin ammatista, jotta on voitu selvittää, mihin yhteiskuntaryhmään lapsi on luettava. Sekä köyhäinhoidon aikuisten avunsaajain että lasten vanhempain samoin kuin lastensuojelulasten vanhempain ammatti selviää seuraavasta taulukosta.

Av barnskyddets legitima barn voro år 1949 cirka 36 % sådana, vilkas fader eller moder var död, och 15 % föräldralösa. Av de illegitima barnen hade 89 % modern i livet och i fråga om 11 % var modern död eller okänd. För 77 % var fadern okänd. — Särskilt bör märkas, att om 2/5 av de i städerna omhändertagna illegitima barnens föräldrar visste man, att båda föräldrarna levde, då motsvarande tal på landsbygden var endast cirka 1/15.

Av fattigvårdens inom äktenskapet födda barn var under den största delen, 83.8 % sådana, vilkas båda föräldrar levde. Endast 1.5 % voro föräldralösa. De flesta av dessa voro sådana, vilka gratis bodde hos släktingar eller bekanta, men vilka på grund av sjukdom eller andra särskilda orsaker erhöilo understöd av fattigvården. Av de utom äktenskapet födda barnen hade 98.2 % modern i livet och 79.1 % fadern okänd.

Understödstagarnas och barnens föräldrars yrke.

Vid grupperingen av de egentliga understödstagarna över 16 år enligt yrke ha de gifta kvinnorna och änkorna, såvida de ej haft eget yrke, grupperats enligt mannens yrke. Då ett barn i allmänhet icke utövar något yrke, ha uppgifter inforrats angående faderns eller, om han varit död eller okänd, om moderns yrke, för att avgöra, till vilken samhällsklass barnet skall hänföras. Både fattigvårdens fullvuxna understödstagares och barnens föräldrars samt barnskydds barnens föräldrars yrke framgår av följande tabell.

7. Avunsaajain sekä lasten vanhempain ammatti. — Understödstagarnas och barnens föräldrars yrke.

Ammatti tai elinkeino Yrke eller näring	Köyhäinhoidon 16 v. täyttäneet avunsaajat Fattigvårdens understödstagare över 16 år			Köyhäinhoidon lapset Fattigvårdsbarn			Lastensuojelulapset Barnskyddsbarn		
	Kaupungit Städer	Maa-lais-kunnat Lands-kom-muner	Koko maa Hela landet	Kaupungit Städer	Maa-lais-kunnat Lands-kom-muner	Koko maa Hela landet	Kaupungit Städer	Maa-lais-kunnat Lands-kom-muner	Koko maa Hela landet
Prosentteina — I procent									
Virkamiehiä ja vapaiden ammattien harjoittajia — Tjänstemän och idkare av fria yrken	1.9	0.3	0.7	1.0	0.1	0.3	2.2	0.0	0.8
Talonomistajia ja vuokraajia sekä palstatilallisia — Gårdsägare och arrendatorer av lägenheter samt parcellägare	1.2	10.5	7.9	0.4	19.8	15.3	1.2	7.3	5.1
Torppareita — Torpare	0.0	0.3	0.3	—	0.0	0.0	0.0	—	0.0
Maataloustyöläisiä — Lantbruksarbetare	1.3	23.7	17.4	1.3	19.6	15.3	1.6	24.7	16.3
Itsenäisiä liikkeenharjoittajia — Självständiga affärsidkare	8.8	3.6	5.1	6.6	3.2	4.0	6.4	1.7	3.4
Liikeapulaisia ja työnjohtajia — Affärsbiträden och arbetsledare	5.2	1.4	2.4	5.0	1.3	2.2	6.8	1.3	3.3
Tehtas- ja ammattityöläisiä — Fabriks- och yrkes- arbetare	28.4	12.3	16.8	43.6	16.7	23.0	40.8	11.2	21.9
Muita työläisiä — Övriga arbetare	32.0	30.3	30.7	29.8	28.1	28.5	23.8	29.0	27.1
Merimiehiä ja kalastajia — Sjömän och fiskare ..	1.1	0.7	0.8	0.8	0.8	0.8	1.7	0.4	0.9
Palveluskuntaa — Tjänstepersonal	2.4	0.8	1.3	4.1	1.3	1.9	3.2	1.1	1.8
Yksityisten palvelijoita — Tjänare hos enskilda ..	9.6	7.0	7.7	5.2	6.0	5.8	8.3	19.4	15.4
Muun elinkeinon harjoittajia — Idkare av annan näring	2.0	0.8	1.2	0.8	0.4	0.5	0.7	0.2	0.4
Henkilöitä ilman varsinaista tai tunnettua ammat- tia — Personer utan egentligt eller känt yrke	6.1	8.3	7.7	1.4	2.7	2.4	3.3	3.7	3.6
Yhteensä — Summa	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

Avuntarpeen ja lasten huostaanottamisen syy.

Köyhäinhoidon avuntarpeen syyt voidaan jakaa neljään pääryhmään, nimittäin avunsaajasta itsestään, hänen aviopuolisestaan ja perheestään johtuvat sekä muut syyt.

Orsaken till understödsbehovet och omhändertagandet av barnen.

Orsakerna till fattigvårdens understödsbehov kunna indelas i fyra huvudgrupper, nämligen de fall, då understödsbehovet förorsakats av understödstagaren själv, av vederbörandes make eller maka, av vederbörandes familj samt andra orsaker.

8. 16 vuotta vanhempien avuntarpeen syy. — Orsaken till understödsbehovet för personer över 16 år.

Avuntarpeen syy Orsaken till understödsbehovet	Kaupungit Städer	Maalaiskunnat Landskommuner	Koko maa Hela landet	Miehiä Män	Naisia Kvinnor
P r o s e n t t e i n a — I p r o c e n t					
Avunsaajan — Understödstagarens vanhuudenheikkous — älderdomssvaghet ...	21.7	24.2	23.5	15.1	28.8
sairaus — sjukdom	42.5	36.8	38.4	45.9	33.7
mielisairaus — sinnessjukdom	17.1	15.8	16.2	20.2	13.7
tylsämielisyyt — sinnesslöhet	2.0	4.6	3.9	4.7	3.4
sokeus — blindhet	0.4	0.5	0.5	0.6	0.5
kuurous — dövhet	0.3	0.3	0.3	0.3	0.3
raajarikkaisuus — vanförhet	0.9	1.9	1.6	2.5	1.0
työhaluttomuus, huolimattomuus — arbetsovillighet, värdslöshet	1.1	0.7	0.8	1.5	0.4
Aviopoluisen — Makens (Makans) vähentynyt työkyky — minskade arbetsduglighet	0.0	0.1	0.1	0.0	0.1
sairaus — sjukdom	0.5	0.8	0.7	0.7	0.7
työhaluttomuus, huolimattomuus — arbetsovillighet, värdslöshet	0.7	0.2	0.4	0.1	0.5
juoppous — dryckenskap	0.3	0.2	0.2	0.0	0.4
perheensä jättäminen — övergivande av familjen	1.5	2.2	2.0	0.0	3.1
vapausrangaistus — frihetsstraff	0.9	0.7	0.7	0.0	1.2
kuolema — död	1.0	4.1	3.2	0.2	5.1
Perheen suurilukuisuus — Familjens talrikhet	1.0	2.8	2.3	3.4	1.6
Lasten sairaus — Barnens sjukdom	0.1	0.4	0.3	0.4	0.2
Huolehtiminen aviottomista lapsista — Försörjning av oäkta barn	1.7	2.3	2.1	—	3.5
Työn puute — Arbetsbrist	2.8	0.7	1.3	2.9	0.4
Työriitä — Arbetstvist	0.1	0.0	0.1	0.1	0.0
Muu syy — Annan orsak	3.4	0.7	1.4	1.4	1.4
Yhteensä — Summa	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

Avunsaajasta itsestään johtuvien syiden tähden 85.2 % kaikista on v. 1949 joutunut turvautumaan köyhänapuun. Aviopuolisista johtuvien syiden takia vain 7.3 % on saanut avustusta, mutta jos tähän lisätään vielä muut perhesuhteista riippuvat syyt, kuten perheen suurilukuisuus, lasten sairaus ja aviottomien lasten elättäminen, olivat perhesuhteet 12.0 %:ssa tapauksista pakottaneet asianomaisia anomaan köyhäinhoidolta avustusta. Muiden avunsaajasta itsestään tai hänen perheestään riippumattomien syiden osalle jäi näin ollen vain 2.8 %.

Yleisimmän esiintyvää syytä avustuksen saamiseen olivat avunsaajan oma vanhuudenheikkous, sairaus, mielisairaus ja tylsämielisyyt; yksistään näiden syiden tähden on 82.0 % kaikista 16 vuotta vanhemmista avunsaajista nauttanut avustusta kunnalta. 4.7 %:lla lapset ovat olleet pääasiallisena syynä avustuksen saamiseen. Työhaluttomuuden ja huolimattomuuden tähden on 1.5 % miehistä, mutta vain 0.4 % naisista turvautunut köyhäinhoitoon. Kaikista avustustapauksista 4.1 % on johtunut omasta tai aviopuolison työhaluttomuudesta ja huolimattomuudesta tai aviopuolison juoppoudesta, perheensä jättämisestä ja vankilassaolosta.

Kaupungeissa ja maaseudulla vallitsevia syytä keskenään verrattaessa havaitaan, että maaseudulla aviopuolison kuolema, perheen suurilukuisuus ja aviottoman lapsen elättäminen olivat suhteellisesti useammin ilmaantuvia syytä kuin kaupungeissa, joissa taas sairaudesta ja työn puutteesta johtuvat köyhäinhoitotapaukset olivat lukuisempia.

Miten köyhäinhoidon 16 vuotta nuoremmat avunsaajat ja lastensuojelulapset ryhmittäivä avuntarpeen ja huostaanottamisen syyn mukaan, osoittaa seuraava taulukko.

Lastensuojelulain mukaan lapsi voidaan ottaa huoltolautakunnan huostaan syistä, jotka johtuvat joko lapsesta itsestään tai hänen vanhemmistaan. Lapsi voi olla henkisesti tai ruumiillisesti niin sairas ja vajaakykyinen, pa-

För 85.2 % av alla fall har under år 1949 orsaken till understödsbehovet härrört av understödstagaren själv. Endast 7.3 % av understödsbehovet har försäkat av endera maken, men om man därtill ännu lägger andra orsaker, som bero på familjeförhållanden, såsom familjens talrikhet, barnens sjukdom och försörjning av illegitima barn, hade dessa i 12.0 % av fallen tvungit vederbörande att söka fattigunderstöd. På andra än av understödstagaren själv eller hans familj beroende orsaker kom sålunda endast 2.8 %.

Vanligaste orsaker till erhållandet av understöd voro understödstagarens älderdomssvaghet, sjukdom, sinnessjukdom, och sinnesslöhet; enbart på grund av dessa orsaker ha 82.0 % av alla understödstagare över 16 år åtnjutit understöd av kommunen. Beträffande 4.7 % ha barnen varit den huvudsakliga orsaken till erhållandet av understöd. På grund av arbetsovillighet och värdslöshet, ha 1.5 % av männen, men endast 0.4 % av kvinnorna tryggt sig till fattigvården. Av alla understödsfall ha 4.1 % berott på understödstagarnas eller makens (makans) arbetsovillighet och värdslöshet eller på makens (makans) dryckenskap, övergivande av sin familj och fängelsevistelse.

Då de i städerna och på landsbygden dominerande understödsorsakerna jämföras med varandra observeras, att makens död, familjens talrikhet och försörjning av oäkta barn proportionsvis oftare uppträdde som orsak på landsbygden än i städerna, där åter de fall av fattigvård, som bero på sjukdom och arbetsbrist voro talrikare.

Huru fattigvårdens understödstagare under 16 år och barnskydds barnen grupperade sig enligt orsaken till understödsbehovet och omhändertagandet av barnet utvisar följande tabell.

Enligt barnskyddslagen kan ett barn omhändertagas av vårdnämnden av orsaker, som bero antingen på barnet självt eller av dess föräldrar. Barnet kan vara själsligt eller kroppsligt så sjukt och andesvagt, vanartigt eller

9. Köyhäinhoidon 16 vuotta nuorempien avuntarpeen syy sekä lastensuojelulasten huostaanottamisen syy. — Orsaken till understödsbehovet för fattigvårdens barn under 16 år samt orsaken till barnskyddsbarnens omhändertagande.

Syy — Orsak	Köyhäinhoito—Fattigvården			Lastensuojelu—Barnskyddet		
	Kaupungit Städer	Maalais- kunnat Lands- kommuner	Koko maa Hela landet	Kaupungit Städer	Maalais- kunnat Lands- kommuner	Koko maa Hela landet
	P r o s e n t t e i n a — I p r o c e n t					
Lapsen — Barnets						
sairaus — sjukdom	55.6	70.3	66.9	3.8	2.5	3.0
tylsämielisyys — sinnesslöhet	1.4	2.5	2.2	4.5	2.2	3.0
mielisairaus — sinnessjukdom	0.6	1.6	1.4	0.4	0.8	0.6
sokeus — blindhet	0.1	0.2	0.2	0.1	0.1	0.1
kuurous — dövhet	—	1.4	1.1	0.2	0.2	0.2
raajarikkaisuus — vanförhet	0.2	1.1	0.9	0.2	0.3	0.2
sopimaton ansiotoimi — olämpliga förtjänst- arbete	—	—	—	—	—	—
koulunkäynnin laiminlyönti — försummande av skolgång	—	—	—	3.5	0.8	1.8
koulun järjestyksen rikkominen — störande av skolordningen	—	—	—	0.3	0.9	0.7
rangaistava teko — straffbara handling	—	—	—	5.2	3.2	3.9
kerjääminen — tiggeri	—	—	—	0.0	—	0.0
irtolaisuus — lösdriveri	—	—	—	3.6	0.4	1.5
tapaaminen juopuneena — anträffande bern- sad	—	—	—	0.1	0.1	0.1
Isän, äidin tai molempien — Faderns, moderns eller bådas						
kuolema — död	0.5	1.8	1.5	14.1	24.2	20.6
lapsen hylkääminen — övergivande av barnet	2.8	1.5	1.8	7.4	22.3	16.9
sairaus, vähentynyt työkyky — sjukdom, minskade arbetsduglighet	19.0	10.8	12.6	16.3	9.9	12.2
työnpuute — arbetsbrist	1.9	0.5	0.9	0.3	0.0	0.1
kasvatuskyvyn puute — oduglighet som upp- fostrare	—	—	—	22.4	22.0	22.1
työhaluttomuus, huolimattomuus — arbets- ovillighet, värdslöshet	2.0	2.2	2.1	2.1	5.3	4.1
juoppous — dryckenskap	1.3	0.9	1.0	4.2	0.8	2.1
irtolaisuus — lösdriveri	0.1	0.2	0.2	1.1	0.7	0.9
vapausrangaistus — frihetsstraff	2.0	0.6	0.9	2.2	1.5	1.8
lapsen pahoinpitely — misshandel av barnet	—	—	—	0.3	0.1	0.2
koulunkäynnin estäminen — förhindrande av skolgång	—	—	—	0.0	0.1	0.1
Lapsen muu vaaranalainen tila — För barnet i övrigt farligt tillstånd	—	—	—	1.3	0.4	0.7
Perheen suurilukuisuus — Familjens talrikhet	3.0	1.9	2.1	—	—	—
Muu syy — Annan orsak	9.5	2.5	4.2	6.4	1.2	3.1
Yhteensä — Summa	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

hantapainen tai rikollinen, ettei häntä voi kotona hoitaa tai kasvattaa. Vanhemmat taas voivat olla sairaata, huolimattomia tai niin vailla kasvatuskyyä, ettei lasta voi jättää heidän huostaansa. Edellä olevan taulukon mukaan suurin osa lastensuojelun alaisista lapsista on joutunut huoltoon sen vuoksi, että he ovat menettäneet luonnollisen huoltajansa, joko isän tai äidin tai molemmat. Tällaisia lapsia oli v. 1949 kaikkiaan 37.5 %. 20.6 %:lla olivat jompikumpi tai molemmat vanhemmat kuolleet sekä 16.9 % oli isän tai äidin, toisinaan molempien hylkäämä. Lapsen oman sairauden tai muun vajavaisuuden tähden oli vain 7.1 % otettu huoltolautakunnan huostaan. 8.0 %:ssa tapauksista oli lapsi pahantapaisuutensa tai rikollisuutensa tähden erotettu kodistaan ja sijoitettu muualle hoidettavaksi. Näin ollen oli lapsessa itsessään syy ainoastaan 15.1 %:ssa, kun vanhemmista johtuneiden syiden takia 81.1 % oli joutunut yhteiskunnan huollettavaksi. Sairaus tai muuten vähentynyt työkyky ja työnpuute oli 12.3 %:ssa tapauksista estänyt vanhempiä hoitamasta itse lapsiaan, mutta lähes 1/3 kaikista lapsista ei saanut asianmukaista hoitoa kotonaan sen vuoksi, että vanhemmat olivat huolimattomia, juoppoja, irtolaisia, pahoinpitelijät lapsiaan tai olivat muuten vailla kasvatuskyyä.

Tarkastettaessa erikseen, mitkä syyt kaupungeissa ja maalaiskunnissa olivat useimmin esiintyviä, havaitaan, että vanhempien kuolema ja lapsen hylkääminen oli maa-

brottsligt, att det ej kan vårdas och uppfostras i hemmet. Föräldrarna åter kunna vara sjuka, värdslösa eller så i avsaknad av uppfostringsförmåga, att barnet icke kan lämnas i deras vård. Enligt föregående tabell har största delen av barnskyddsbarnen omhändertagits, emedan de mistat sin naturliga vårdare, antingen sin fader eller moder eller bägge. Dessa barn utgjorde år 1949 inalles 37.5 %. För 20.6 % voro någondera eller bägge föräldrarna döda och 16.9 % voro övergivna av sin fader eller moder, stundom av bägge. Till följd av barnets egen sjukdom eller bräcklighet hade endast 7.1 % omhändertagits av vårdnämnden. I 8.0 % hade barnen på grund av vanartighet eller brottslighet avlägsnats från sitt hem och internerats annorstädes för att erhålla vård. Sålunda fanns orsaken i endast 15.1 % av fallen hos barnen själva, då däremot 81.1 % genom föräldrarnas förvällande hade räkat i samhällets vård. Sjukdom, minskad arbetsduglighet och arbetsbrist hade i 12.3 % förhindrat föräldrarna att själva vårda barnet, men nära 1/3 av alla barn hade ej erhållit tillbörlig skötsel därför, att föräldrarna voro värdslösa, fyllerister, lösdrivare, misshandlade sina barn eller eljest saknade uppfostringsförmåga.

Granskar man särskilt, vilka orsaker som oftast förekomma i städerna och landskommunerna, observeras, att föräldrarnas död och övergivandet av barnet i lands-

laiskuunnissa paljon useammin, 46.5 %:ssa tapauksista, aiheuttanut lapsen huostaan ottamisen kuin kaupungeissa, joissa vastaava suhdeluku oli 21.5. Lapsesta itsestään johtuvia syitä oli kaupungeissa 21.9 %:ssa, kun maaseudulla oli vain 11.5 %:ssa kaikista. Erikoisesti on merkille pantavaa, että kaupungeissa 5.2 % oli rangaistavan teon tai pahantapaisuuden tähden otettu huoltoon, kun maaseudulla sellaisia lapsia oli vain 3.2 %.

Missä määrin huostaanottamisen syyt vaihtelevat sen mukaan, ovatko lapset syntyneet avioliitossa vai sen ulkopuolella, selvittää alempana oleva taulukko. Tällöin aviottomiin on laskettu myös ne lapset, joiden syntyperä oli tuntematon.

kommunerna mycket oftare, 46.5 % av fallen, hade förorsakat omhändertagandet av barnet än i städerna, där motsvarande proportionstal var 21.5. De fall, som förorsakats av barnen själva, utgjorde i städerna 21.9 % av barnen, medan de på landsbygden utgjorde endast 11.5 %. Speciellt bör observeras, att i städerna 5.2 % hade omhändertagits på grund av straffbar handling eller vanart, medan dessa barn på landsbygden utgjorde endast 3.2 %.

I vilken mån orsakerna till omhändertagandet växla, beroende på om barnen äro födda inom eller utom äktenskapet, klarlägges i nedanstående tabell. Härvid har till illegitima barn räknats även de, vilkas börd varit okänd.

10. Lastensuojelulasten huostaanottamisen syy lasten syntyperän mukaan. — Orsaken till barnskyddsbarnens omhändertagande efter barnens börd.

Syy — Orsak	Aviosyntyiset — Legitima barn				Aviottomat — Illegitima barn		
	Vanhemat elivät Föräldrarna levde	Isä tai äiti eli Fadern ell. modern levde	Vanhemat kuolleet Föräldrarna döda	Yhteensä Summa	Äiti eli Modern levde	Äiti kuollut Modern död	Yhteensä Summa
Prosentteina — I procent							
Lapsen — Barnets							
sairaus — sjukdom	5.2	3.4	1.3	4.0	1.7	0.1	1.6
tylsämielisyyt — sinnesslöhet	4.4	3.3	0.9	3.5	2.5	2.1	2.4
mielisairaus — sinnessjukdom	1.1	0.7	0.1	0.8	0.5	—	0.5
sokeus — blindhet	—	—	—	—	0.1	0.1	0.1
kuurous — dövhet	0.5	—	0.1	0.2	0.0	0.9	0.1
raajarikkoisuus — vanförhet	0.3	0.2	0.2	0.2	0.3	—	0.2
sopimaton ansiotoimi — olämpliga förtjänstarbete	—	—	—	—	—	—	—
koulunkäynnin laiminlyönti — försummande av skolgång	3.2	1.9	0.4	2.3	1.1	0.6	1.0
koulun järjestyksen rikkominen — störande av skolordningen	0.9	0.9	0.1	0.8	0.6	0.1	0.5
rangaistava teko — straffbara handling	6.1	5.0	3.3	5.3	2.0	1.9	2.0
kerjääminen — tiggeri	0.0	—	—	0.0	—	—	—
irtolaisuus — lösdriveri	2.1	2.2	0.6	1.9	0.9	2.1	1.0
tapaaminen juopuneena — anträffande berusad	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1	—	0.1
Isän, äidin tai molempien — Faderns, moderns eller bådas							
kuolema — död	—	43.0	91.4	28.9	0.5	77.8	9.0
lapsen hylkääminen — övergivande av barnet	12.2	7.7	—	8.8	31.7	—	28.2
sairaus, vähentynyt työkyky — sjukdom, minskade arbetsduglighet	24.5	6.2	—	14.3	10.5	—	9.3
työn puute — arbetsbrist	0.0	—	—	0.0	0.3	—	0.3
kasvatuskyvyn puute — oduglighet som uppfostrare	21.1	16.4	—	16.3	33.9	—	30.2
työhaluttomuus, huolimattomuus — arbetsovilgighet, vårdslöshet	3.9	2.0	—	2.7	6.9	—	6.2
juoppous — dryckenskap	4.6	2.4	—	3.1	0.6	—	0.6
irtolaisuus — lösdriveri	0.3	0.9	—	0.5	1.6	—	1.4
vapausrangaistus — frihetsstraff	3.7	1.8	—	2.5	1.0	—	0.9
lapsen pahoinpitely — misshandel av barnet	0.2	0.1	—	0.1	0.3	—	0.2
koulunkäynnin estäminen — förhindrande av skolgång	0.0	0.2	—	0.1	—	—	—
Lapsen muu vaaranalainen tila — För barnet i övrigt farligt tillstånd	0.7	1.2	—	0.8	0.8	—	0.7
Muu syy — Annan orsak	4.9	0.4	1.5	2.8	2.1	14.3	3.5
Yhteensä — Summa	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

Lasten syntyperä näyttää suuresti vaikuttavan huollon syyin erilaisuuteen. Kun aviosyntyisistä lapsista v. 1949 kokonaista 28.9 % oli joutunut yhteiskunnan huostaan vanhempain kuoleman takia, oli vain 9.0 % aviottomista lapsista saman syyin tähden huollettu. Sen sijaan 28.2 % aviottomista oli vanhempainsa hylkäämiä, kun taas vain 8.8 % aviosyntyisistä oli samassa asemassa. Vielä on huomattava, että 39.5 % aviottomista lapsista oli vanhempain huolimattomuuden, juoppouden, irtolaisuuden, vankilassaolon tai yleensä kasvatuskyvyn puutteen ja lapsen pahoinpitelyn takia huollettuja, kun aviosyntyisten lasten vastaava suhdeluku oli vain 25.3.

Barnets börd synes i hög grad inverka på orsaken till vården. Medan av de legitima barnen år 1949 hela 28.9 % hade fallit samhället till last på grund av föräldrarnas död, hade blott 9.0 % av de illegitima vårdats av samma orsak. Däremot voro 28.2 % av de illegitima barnen övergivna av sina föräldrar, medan åter endast 8.8 % av de legitima voro i samma belägenhet. Annu bör observeras, att 39.5 % av de illegitima barnen hade omhändertagits till följd av föräldrarnas vårdslöshet, dryckenskap, lösdriveri, fängelsevistelse eller oduglighet som uppfostrare och misshandel av barnet, då motsvarande proportionstal för de legitima var blott 25.3.

III. Irtolais- ja alkoholisti- sekä raittius- huolto.

Huollon alaisten henkilöiden luku.

Irtolais- ja alkoholistolakiin 1 luvun 1 §:n edellyttämiä huoltoon joutuneita henkilöitä oli v. 1949: irtolaisia 28 kaupungissa ja 110 maalaiskunnassa yhteensä 1790 sekä alkoholisteja 32 kaupungissa ja 226 maalaiskunnassa yhteensä 6903. Raittiushuoltoa koskevan lain nojalla huollettiin kaikkiaan 1861 henkilöä 24 kaupungissa ja 93 maalaiskunnassa. Erikseen kaupungeissa ja maalaiskunnissa edellämainittuja huollettuja henkilöitä oli seuraavasti.

Irtolaisia — Lösdrivare	1 553	86.8	237	13.2	1 790	100.0
Alkoholisteja — Alkoholister	5 265	76.3	1 638	23.7	6 903	100.0
Raittiushuollon alaisia — Personer underkastade nykterhetsvård	1 217	65.4	644	34.6	1 861	100.0
Yhteensä — Summa	8 035	76.1	2 519	23.9	10 554	100.0

Sotavuosina sekä irtolaisten että alkoholistien luku aleni, mutta on v:sta 1945 lähtien vuosi vuodelta noussut. V:sta 1948 v:een 1949 on irtolaisten luku noussut 5.4 %, alkoholistien 10.5 % ja raittiushuollon alaisten henkilöiden luku 41.3 %. Verrattuna v:n 1949 alussa henkikirjoitettuun väkilukuun oli irtolaishuollon alaisia henkilöitä koko maassa 0.50 ‰, alkoholistihuollon alaisia 1.93 sekä raittiushuollon alaisia henkilöitä 0.52 ‰. Eri läänien kesken he jakaantuivat seuraavan taulukon osoittamalla tavalla.

11. Irtolaisten, alkoholistien ja raittiushuollon alaisten henkilöiden luku. — Antal lösdrivare, alkoholister och personer under nykterhetsvård.

Lääni — Län	Irtolaisia — Lösdrivare			Alkoholisteja — Alkoholister			Raittiushuollon alaisia Personer under nykterhetsvård		
	Kaupungit Städer	Maalaiskunnat Landskommuner	Yhteensä Summa	Kaupungit Städer	Maalaiskunnat Landskommuner	Yhteensä Summa	Kaupungit Städer	Maalaiskunnat Landskommuner	Yhteensä Summa
Uudenmaan — Nylands	815	26	841	2 969	214	3 183	589	102	691
Turun ja Porin — Åbo o. Björneborgs	113	24	137	723	119	842	178	95	273
Ahvenanmaa — Åland	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hämeen — Tavastehus	295	40	335	644	229	873	143	47	190
Kymen — Kymmene	159	31	190	200	223	423	47	118	165
Mikkelin — S:t Michels	6	13	19	87	202	289	73	84	162
Kuopion — Kuopio	29	27	56	129	222	351	48	86	129
Vaasan — Vasa	55	34	89	320	247	567	86	62	148
Oulun — Uleåborgs	63	19	82	147	128	275	44	15	59
Lapin — Lapplands	18	23	41	46	54	100	9	35	44
Koko maa — Hela landet	1 553	237	1 790	5 265	1 638	6 903	1 217	644	1 861
‰ väestöstä — ‰ av befolkningen									
Uudenmaan — Nylands	2.27	0.12	1.44	8.25	0.96	5.46	1.64	0.46	1.19
Turun ja Porin — Åbo o. Björneborgs	0.75	0.06	0.25	4.81	0.29	1.52	1.18	0.23	0.49
Ahvenanmaa — Åland	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hämeen — Tavastehus	2.15	0.12	0.73	4.69	0.71	1.89	1.04	0.15	0.41
Kymen — Kymmene	4.04	0.14	0.72	5.08	1.00	1.61	1.19	0.53	0.63
Mikkelin — S:t Michels	0.22	0.07	0.09	3.20	1.08	1.35	2.87	0.45	0.76
Kuopion — Kuopio	0.78	0.07	0.14	3.48	0.59	0.85	1.16	0.23	0.31
Vaasan — Vasa	0.66	0.07	0.16	3.86	0.51	1.00	1.04	0.13	0.26
Oulun — Uleåborgs	1.29	0.07	0.24	3.01	0.44	0.81	0.90	0.05	0.17
Lapin — Lapplands	0.71	0.18	0.27	1.81	0.42	0.65	0.35	0.27	0.29
Koko maa — Hela landet	1.70	0.09	0.50	5.77	0.62	1.93	1.33	0.24	0.52

Huolletuista irtolaisista 76.3 % oli Uudenmaan, Hämeen ja Kymen lääneissä. Yksistään Helsingissä oli 811 eli 45.3 % koko maan irtolaisluvusta ja Tampereella 226 joten näissä kahdessa kaupungissa oli jo lähes 3/5 kaikista. — Alkoholisti-samin kulu raittiushuollon alaisia henkilöitä oli eniten Uudenmaan, Turun ja Porin sekä Hämeen lääneissä, edellisiä yhteensä 4898 eli 71.0 %

III. Lösdrivar- alkoholist- och nykterhetsvård.

Antalet personer, som underkastats vård.

De enligt lösdrivar- och alkoholistlagarnas 1 kap. 1 § omhändertagna personernas antal utgjorde under år 1949: lösdrivarnas 1 790 i 28 städer och 110 landskommuner samt alkoholisternas 6 903 i 32 städer och 226 landskommuner. Enligt lagen om nykterhetsvård vårdades inalles 1 861 personer i 24 städer och 93 landskommuner. Särskilt i städerna och landskommunerna var antalet ifrågasvarande vårdade personer följande.

Kaupungit Städer	Maalaiskunnat Landskommuner		Koko maa Hela landet		
	abs.	%	abs.	%	
1 553	86.8	237	13.2	1 790	100.0
5 265	76.3	1 638	23.7	6 903	100.0
1 217	65.4	644	34.6	1 861	100.0
8 035	76.1	2 519	23.9	10 554	100.0

Under krigsåren nedgick antalet lösdrivare och alkoholister, men fr. o. m. år 1945 har det varje år stigit. Från 1948 till 1949 har antalet lösdrivare stigit med 5.4 %, antalet alkoholister med 10.5 % och antalet personer underkastade nykterhetsvård med 41.3 %. I jämförelse med den i början av året 1949 mantalsskrivna folkmängden utgjorde de personer, som underkastats lösdrivarvård, i hela landet 0.50 ‰, de, som underkastats alkoholistvård, 1.93 samt nykterhetsvård underkastade personer 0.52 ‰ av befolkningen. Mellan de olika länen fördelade sig dessa, som följande tabell utvisar.

koko maan alkoholisteista ja jälkimmäisiä 1 154 eli 62.0 % kaikista raittiushuollon alaisista henkilöistä. Yksistään Helsingissä oli alkoholisteja 2 929 eli 42.4 % kaikista. Raittiushuollon alaisia oli Helsingissä 585 ja Tamperella 106.

Naispuolisia irtolaisia oli 1 339 eli 74.8 % ja miespuolisia 451 eli 25.2 %. Alkoholisteihin nähden suhde oli päinvastainen, naisia oli 576 eli 8.3 % ja miehiä 6 327 eli 91.7 %. Raittiushuollossa oli varsin vähän naispuolisia, vain 2.7 % eli 51 ja miespuolisia 1 810 eli 97.3 %. — Suurin osa näistä huollon alaisista henkilöistä oli kaupungeissa, irtolaisnaisista 85.9 %, alkoholistinaisista 89.1 % ja raittiushuollon alaisista naisista 82.4 % miesten vastaavien lukujen ollessa 89.4, 75.1 ja 64.9 %.

Huollon alaisten henkilöiden ikä.

Irtolais-, alkoholisti- ja raittiushuollon alaiset henkilöt jakaantuivat ikänsä perusteella seuraavalla tavalla.

nämnda till ett antal av 4 898 eller 71.0 % av landets alkoholister och de sistnämnda till ett antal av 1 154 eller 62.0 % av alla. Enbart i Helsingfors fanns 2 929 alkoholister eller 42.4 % av alla. Nykterhetsvärd underkastade fanns i Helsingfors 585 och i Tammerfors 106 personer.

De kvinnliga lösdriivarna utgjorde i 339 eller 74.8 % och de manliga 451 eller 25.2 %. Angående alkoholisterna var förhållandet tvärtom, de kvinnliga utgjorde 576 eller 8.3 % och de manliga 6 327 eller 91.7 %. Antalet kvinnor under nykterhetsvärd var ganska ringa, endast 2.7 % eller 51 och män 1 810 eller 97.3 %. — Största delen av dessa värdade personer koncentrerade sig i städerna, av lösdriivarkvinnorna 85.9 %, av alkoholistkvinnorna 89.1 % och av kvinnorna under nykterhetsvärd 82.4 %, då motsvarande tal för männen voro 89.4, 75.1 och 64.9 %.

Värd underkastade personers ålder.

De personer, som åtnjöto lösdriivar-, alkoholisti- och nykterhetsvärd, fördelade sig på följande sätt.

12. Huollon alaisten henkilöiden ikä. — Värd underkastade personers ålder.

Ikä, vuotta — Ålder, år	Irtolaiset — Lösdriivare			Alkoholitit — Alkoholister			Raittiushuollon alaiset Personer under nykterhetsvärd		
	Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Yhteensä Summa	Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Yhteensä Summa	Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Yhteensä Summa
Alle 20 — Under 20	17	68	85	23	—	23	576	12	588
20—24	54	316	370	383	14	397	1 223	39	1 262
25—29	78	303	381	890	47	937	—	—	—
30—39	112	393	505	2 093	208	2 301	—	—	—
40—49	120	194	314	2 079	206	2 285	—	—	—
50—	67	62	129	857	101	958	—	—	—
Tuntematon — Okänd	3	3	6	2	—	2	11	—	11
Yhteensä — Summa	451	1 339	1 790	6 327	576	6 903	1 810	51	1 861
				%					
Alle 20 — Under 20	3.8	5.1	4.8	0.3	—	0.3	31.8	23.5	31.6
20—24	12.0	23.6	20.7	6.1	2.4	5.8	67.6	76.5	67.8
25—29	17.3	22.6	21.3	14.1	8.2	13.6	—	—	—
30—39	24.8	29.4	28.2	33.1	36.1	33.3	—	—	—
40—49	26.6	14.5	17.5	32.9	35.8	33.1	—	—	—
50—	14.8	4.6	7.2	13.5	17.5	13.9	—	—	—
Tuntematon — Okänd	0.7	0.2	0.3	(0.03)	—	(0.03)	0.6	—	0.6
Yhteensä — Summa	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

Alkoholistihuollon alaiset henkilöt näyttävät yleensä edustavan vanhempia ikäluokkia kuin irtolaishuollon alaiset. 40 vuotta täyttäneitä oli alkoholisteista 47.0 %, mutta irtolaisista vain 24.7 %. Yli puolet, 53.3 % naisalkoholisteista oli 40 vuotta vanhempia, jota vastoin irtolaisnaisista 51.3 % oli 18—29 vuotiaita.

Nuorimmat ikäluokat, jotka eivät vielä ole täyttäneet 25 vuotta, jakaantuivat seuraavasti.

De personer, som åtnjöto alkoholistvärd, synas i allmänhet företräda äldre årsklasser än de, som underkastats lösdriivarvärd. Av alkoholisterna hade 47.0 % fyllt 40 år, men av lösdriivarna endast 24.7 %. Över hälften 53.3 %, av de kvinnliga alkoholisterna, var 40 år fyllda, då däremot 51.3 % av de kvinnliga lösdriivarna var mellan 18—29 år.

De yngre åldersklasserna, vilka ännu ej fyllt 25 år, fördelade sig på följande sätt.

Ikä — Ålder	Irtolaiset Lösdriivare		Alkoholitit Alkoholister		Raittiushuollon alaiset Nykterhetsvärd underkastade			
	Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Miehiä Män	Naisia Kvinnor		
18 vuotta — år	9	26	5	—	217	6		
19 ” ”	8	42	18	—	359	6		
20 ” ”	12	46	22	1	238	4		
21 ” ”	9	81	40	1	312	15		
22 ” ”	8	86	77	2	260	11		
23 ” ”	17	56	118	5	233	6		
24 ” ”	8	47	126	5	180	3		
	Yhteensä — Summa		71	384	406	14	1 799	51

Ammatti.

Ryhmittämällä irtolais-, alkoholisti- ja raittiushuollon alaiset henkilöt samoihin 12 ammattiryhmään kuin köyhäinhoitotilastossa on käytetty, saadaan edellisellä sivulla oleva taulukko. Jos naimisissa olevilla naisilla tai leskivaimoilla ei ole ollut omaa ammattia, on heidät tässäkin ryhmitetty miehen ammatin mukaan.

Samoin kuin muistakin yhteiskunnan huollon alaisista henkilöistä oli irtolaisista ja alkoholisteista sekä raittiushuollon alaisista suuri osa ammattitaidottomia, n. s. muita työläisiä. Heitä oli vast. 30.2, 33.0 ja 39.5 %. Paitsi tehdas- ja ammattityöläisiä, joita oli 36.1, 40.5 ja 33.8 %, oli melko paljon myös itsenäisiä liikkeenharjoittajia samoin kuin liikeapulaisia ja työnjohtajia, yhteensä 10.5, 14.7 ja 7.9 %.

Irtolaisuuden perusteet ja huoltotoimenpiteet.

Irtolaislain 1 luvun 1 § määrittelee irtolaiseksi sellaisen henkilön, joka työkykyisenä, mutta silti toimitomana kuljeksi paikkakunnalta toiselle ilman riittäviä elatusvaroja; lisäksi sellaisen työkykyisen henkilön, jolla on tapana vieroksua työtä ja sen vuoksi joutuu köyhäinhoidon tarpeeseen tai tulee ylivoimaiseksi rasitukseksi toiselle henkilölle; samoin myös henkilön, jolla on tapana kerjätä tai käyttää toista kerjuuseen tai sallii hoidossaan olevan kahdeksaatoista vuotta nuoremman henkilön kerjätä sekä vielä henkilön, jolla on tapana hankkia tuloja hyvien tapojen vastaisilla ja siveellisesti hylättävillä keinoilla ja siten tai muulla elämäntavallaan tuottaa ilmeistä vaaraa yleiselle järjestykselle, turvallisuudelle tai siveellisyydelle.

Tämän nojalla irtolaisuuden perusteet on tilastossa jaettu neljään ryhmään, nimittäin: kuljeksiva elämä, työn vieroksuminen, kerjuu ja ammattihaureus. Koska huoltoviranomaiset eivät aina ole voineet määrittellä irtolaisuusperustetta näiden mukaan, on lisäksi käytetty ryhmää „muu peruste”. Kuinka paljon henkilöitä oli kunkin perusteen nojalla v. 1949 otettu huoltoon, valaisee seuraava taulukko. Tällöin on huomattava, että jos henkilölle on ilmoitettu useita huolto-perusteita, on tilastossa otettu vain tärkein peruste huomioon.

15. Irtolaisuuden perusteet. — Grunden för lösdrivarvården.

	Kuljeksiva elämä Kringstrykande liv		Työn vieroksuminen Arbetskygghet		Kerjuu Tiggeri		Ammattihaureus Prostitution		Muu peruste Annan grund		Yhteensä Summa	
	Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Miehiä Män	Naisia Kvinnor
Kaupungit — Städer	106	53	156	98	27	3	—	964	114	32	403	1 150
Maalaiskunnat — Landskommun.	22	44	24	12	1	1	—	120	1	12	48	189
Yhteensä — Summa	128	97	180	110	28	4	—	1 084	115	44	451	1 339
	%											
Kaupungit — Städer	26.3	4.6	38.7	8.5	6.7	0.3	—	83.8	28.3	2.8	100.0	100.0
Maalaiskunnat — Landskommun.	45.8	23.2	50.0	6.4	2.1	0.5	—	63.5	2.1	6.4	100.0	100.0
Yhteensä — Summa	28.4	7.2	39.9	8.2	6.2	0.3	—	81.0	25.5	3.3	100.0	100.0

Irtolaisuuden perusteet näyttävät miehillä ja naisilla olevan varsin erilaiset. Kun naisista runsaasti $\frac{4}{5}$ oli joutunut irtolaisen kirjoihin ammattihaureuden vuoksi, olivat miehet pääasiassa vieroksuneet työtä tai viettäneet kuljeksivaa elämää, 68.3 % kaikista mies-

Yrke.

Genom att gruppera de personer, som underkastats lösdrivar-, alkoholist- och nykterhetsvård, i samma 12 yrkesgrupper som använts i fattigvårdsstatistiken, erhålles tabellen på föregående sida. I fall gifta kvinnor eller änkor icke haft eget yrke, äro de även här grupperade enligt mannens yrke.

I likhet med övriga personer, som erhållit samhällsvård, var en stor del av lösdrivarna och alkoholisterna samt av nykterhetsvård underkastade icke yrkeskunniga s. k. övriga arbetare. Dessa utgjorde 30.2, 33.0 och 39.5 % av motsvarande grupper. Utom fabriks- och yrkesarbetare, vilka utgjorde 36.1, 40.5 och 33.8 %, fanns det rätt mycket även självständiga affärsidkare samt affärsbiträden och arbetsledare, tillsammans 10.5, 14.7 och 7.9 %.

Grunderna för lösdrivarvården samt vårdåtgärder.

Lösdrivarlagens 1 kap. 1 § karakteriserar som lösdrivare en arbetsför person, som sysslolös, utan tillräckliga medel till sitt uppehälle stryker omkring från ort till ort; ytterligare en sådan arbetsför person, som har för vana att sky arbete och fördenskull blir i behov av fattigvård eller blir en övermäktig börda för annan person; likaså även person, som har för vana att tigga eller använda annan till tiggeri eller som tillåter, att i hans vård befintlig person under aderton år tigger samt vidare person, som genom att vanemässigt förskaffa sig inkomst på ett mot god sed stridande sätt och genom sedligt förkastliga medel sålunda eller genom sitt levnadssätt i övrigt medför uppenbar våda för allmän ordning, säkerhet eller sedlighet.

Med stöd härav ha grunderna till lösdrivarvården i statistiken indelats i fyra grupper, nämligen: kringstrykande liv, arbetskygghet, tiggeri och prostitution. Då vederbörande vårdmyndigheter icke alltid kunnat precisera orsaken till lösdriveriet på dessa grunder, har ytterligare använts gruppen „annan orsak”. Huru många personer, som med stöd av varje orsak omhändertagits under år 1949, belyses av följande tabell. Härvid bör observeras, att ifall beträffande en person uppgivits flere vårdorsaker, har blott den viktigaste grunden beaktats i statistiken.

irtolaisista. Valitettavasti kunnat eivät ole ilmoittaneet, mitä „muut perusteet” olivat, joiden nojalla kokonaista 25.5 % miehistä oli pidätetty irtolaisina.

Kaupungeissa ja *maalaiskunnissa* irtolaishuollon perusteet eroavat jossain määrin toisistaan. Kaupungeissa naisista runsaasti $\frac{4}{5}$ harjoitti ammattihaureutta, maaseudulla vain 64 %; sen sijaan kuljeksiva elämä oli maalaiskunnissa varsin yleinen peruste, 23.2 %, vastaten vain 4.6 % kaupungeissa.

Irtolaisperusteen yhteyteen kuuluu läheisesti kysymys, missä määrin irtolaisiksi havaitut henkilöt on aikaisemmin tuomittu rangaistukseen ja missä määrin he ovat aikaisemmin olleet irtolaishuollon alaisia. Näitä seikkoja valaisee seuraava yhdistelmä.

Irtolaisia, jotka aikaisemmin — Lösdrivare, som tidigare	
ovat olleet irtolaishuollon alaisina — varit under lösdrivarvård	145
on tuomittu rangaistukseen — dömts till straff	229

Kaikista v:n 1949 irtolaisista 52.9 % on aikaisemmin ollut irtolaishuollon alaisena, 35.5 % miehistä ja 58.8 % naisista. Aikaisemmin rangaistukseen tuomittuja oli 35.9 % kaikista, miehistä 51.7 % ja naisista 30.6 %.

173 irtolaista eli 9.7 % oli selontekovuonna nauttinut köyhäinhuoltoa. Näistä oli miehiä 73 ja naisia 100.

Irtolaislain 1 luvun 2 ja 5 §:ien mukaan on irtolaisiksi havaittuihin henkilöihin nähden sovellettava seuraavia *toimenpiteitä*: varoitettava, milloin se katsotaan tarpeelliseksi ja, ellei tämä riitä, määrättävä irtolaisvalvonnan alaiseksi; ellei heitä senkään avulla saada palautetuiksi säännölliseen ja kunnialliseen elämäntapaan tai jos he ovat vaaraksi itselleen tai muiden henkilökohtaiselle turvallisuudelle tai ilmeiseksi häiriöksi yleiselle järjestykselle tai siveellisyydelle, on heidät määrättävä työlaitokseen tai pakkotyöhön.

Jos irtolaisiksi havaittu henkilö on toispaikkakuntalainen, ovat muutamat kunnat ilmoittaneet lähettäneensä tällaiset henkilöt kotikuntaansa siellä käsiteltäviksi antamatta heille sitä ennen varoitusta. Tilastossa tällaiset tapaukset on yhdistetty ryhmäksi „muu toimenpide”. Tähän ryhmään on laskettu myös ne tapaukset, jolloin irtolaiset laitoksesta päästyään on asetettu jälkivalvontaan. Missä laajuudessa erilaisiin toimenpiteisiin on ryhdytty kaupungeissa ja maalaiskunnissa, selviää seuraavasta taulukosta.

manliga lösdrivare. Tyvärr ha kommunerna icke uppgivit, vilka de „andra orsaker” voro, på grund av vilka hela 25.5 % av männen blivit anhållna som lösdrivare.

I *städerna* och i *landskommunerna* avvika orsakerna till lösdrivarvården i någon mån från varandra. I *städerna* utövade drygt $\frac{4}{5}$ av kvinnorna prostitution, på landsorten blott 64 %; däremot var ett kringstrykande liv en allmän orsak på landsbygden, 23.2 %, motsvarande endast 4.6 % i *städerna*.

I nära samband med orsaken till lösdriveriet står frågan, i vilken mån personer, som befunnits vara lösdrivare, tidigare blivit dömda till straff och i vilken mån de tidigare varit under lösdrivarvård. Följande sammanställning belyser dessa frågor.

Kaupungit Städer		Maalaiskunnat Landskommuner		Koko maa Hela landet	
Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Miehiä Män	Naisia Kvinnor
145	709	15	78	160	787
229	382	4	28	233	410

Av hela antalet lösdrivare under år 1949 hade 52.9 % varit tidigare under lösdrivarvård, 35.5 % av männen och 58.8 % av kvinnorna. 35.9 % hade tidigare blivit dömda till straff, av männen 51.7 % och av kvinnorna 30.6 %.

173 lösdrivare eller 9.7 % hade under redogörelseåret åtnjutit fattigvårdsunderstöd. Av dessa voro 73 manliga och 100 kvinnliga lösdrivare.

Enligt lösdrivarlagens 1 kap. 2 och 5 § bör ifråga om personer, som befunnits vara lösdrivare, tillämpas följande *åtgärder*: varning, då sådan anses nödvändig och om detta ej är tillräckligt, ställande under lösdriveriövervakning; om de icke ens med denna åtgärd kunna återföras till ett ordentligt och hederligt levnadssätt eller om de äro till fara för sig själva eller för andras personliga säkerhet eller till uppenbar våda för allmän ordning och sedlighet, böra de förordnas till intagning i arbetsanstalt eller hållande i tvångsarbete.

I fall en person, som befunnits vara lösdrivare, är från annan ort, ha somliga kommuner uppgivit, att de sänd sådana personer till sin hemkommun för behandling utan att dessförinnan tilldelat dem varning. I statistiken har dylika fall sammanförts till gruppen „annan åtgärd”. Till denna grupp har även hänförts de fall, då lösdrivarna efter anstaltsvård ställts under efteruppsikt. I vilken utsträckning de olika vårdåtgärderna vidtagits i *städerna* och i *landskommunerna*, framgår av följande tabell.

16. Huoltotoimenpiteet. — Vårdåtgärder.

	Varoitus Varning		Irtolaisvalvonta Lösdriveri- övervakning		Työlaitoshuolto Intagning i arbetsanstalt		Pakkotyö Tvångsarbete		Muu tai ei toimenpidettä Annan eller ingen åtgärd		Yhteensä Summa	
	Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Miehiä Män	Naisia Kvinnor
Kaupungit — Städer	163	225	116	290	70	431	5	32	49	172	403	1 150
Maalaiskunnat — Landskommun.	21	40	13	48	13	85	—	9	1	7	48	189
Yhteensä — Summa	184	265	129	338	83	516	5	41	50	179	451	1 339
							%					
Kaupungit — Städer	40.4	19.6	28.8	25.2	17.4	37.5	1.2	2.8	12.2	14.9	100.0	100.0
Maalaiskunnat — Landskommun.	43.7	21.2	27.1	25.4	27.1	45.0	—	4.7	2.1	3.7	100.0	100.0
Yhteensä — Summa	40.8	19.8	28.6	25.2	18.4	38.5	1.1	3.1	11.1	13.4	100.0	100.0

Näiden irtolaisten luku, jotka ovat saaneet varoituksen tai joutuneet valvontaan, on puolet kaikista; selontekovuonna sai varoituksen 25.1 % ja valvonnan alaisia oli 26.1 %. Työlaitoshuoltoa on käytetty melko runsaasti, 33.5 % määrättiin työlaitoksiin. Pakkotyötä huoltomuotona on sovellettu varsin vähän, vain 2.6 %:iin irtolaisista. *Miehiin* nähden on yleensä sovellettu suhteellisesti katsoen lievempiä huoltomuotoja kuin *naisiin*. Varoituksen saaneita ja valvonnassa olevia miehiä oli 69.4 % kaikista miesirtolaisista naisten vastaavan luvun ollessa 45.0 %.

Alkoholistihuollon perusteet ja huoltotoimenpiteet.

Alkoholistilain 1 luvun 1 §:n mukaan on juopottelevaa elämää viettävä henkilö alkoholisti ja häneen nähden on ryhdyttävä määrättyihin toimenpiteisiin, jos hän on vaarallinen itselleen tai muiden henkilökohtaiselle turvallisuudelle tai ilmeiseksi häiriöksi tai pahennukseksi ympäristölleen. Sama on asianlaita, jos henkilö laiminlyö niiden elatuksen ja hoidon, joista hän lain mukaan on velvollinen pitämään huolta, tahi joutuu hänelle läheisen henkilön rasitukseksi taikka köyhäinhoidon tarpeeseen. Jos juopottelevaa elämää viettävä henkilö on päihtymyksen takia kolmasti tai useammin viimeksi kuluneiden 12 kuukauden aikana joutunut pidätetyksi, on häneen nähden alkoholistina myös ryhdyttävä lain edellyttämiin toimenpiteisiin.

Edellä esitetyn nojalla on *alkoholistihuollon* perusteet tilastossa jaettu 6 ryhmään ja niistä käytetty seuraavia nimityksiä: 1. vaarallisuus, 2. häiriö tai pahennus, 3. elatusvelvollisuuden laiminlyönti, 4. joutuminen läheisen henkilön rasitukseksi, 5. köyhäinhoidon tarve sekä 6. juopumuspidätykset. Lisäksi on vielä käytetty ryhmää „muu” niitä harvoja tapauksia varten, jolloin on ollut vaikeata ratkaista, mihin ryhmään heidät olisi ollut luettava. Jos henkilö on joutunut alkoholistihuoltoon usean edellä mainitun perusteen nojalla, on hämet seuraavassa taulukossa, jossa alkoholistit on ryhmitetty huoltoperusteen mukaan, sijoitettu siihen perusryhmään, mikä on osoittautunut tärkeimmäksi.

Antalet lösdrivare, som erhållit varning och sådana som ställts under övervakning var hälften av alla; under redogörelseåret erhöi varning 25.1 % och under övervakning var 26.1 %. Arbetsinrättningsvärd har begagnats ganska ofta, 33.5 % förordnades till intagning i arbetsinrättning. Tvångsarbete som värdätgård har använts ganska sällan, endast i fråga om 2.6 % av lösdrivarna. I fråga om *män* ha relativt taget tillämpats mildare åtgärder än i fråga om *kvinnor*. Antalet manliga lösdrivare, som erhållit varning och sådana som ställts under övervakning, utgjorde 69.4 % av samtliga manliga lösdrivare, då motsvarande antal kvinnor var 45.0 %.

Grunderna för alkoholistvården och värdätgärder.

Alkoholist är enligt alkoholistlagens 1 kap. § 1 en person, som för ett onyktert liv, och bör med avseende å honom vidtagas bestämda åtgärder, ifall han är farlig för sig själv eller annans personliga säkerhet eller uppträder på ett för omgivningen uppenbart störande eller förargelseväckande sätt. Detsamma är förhållandet, ifall en person uraktlåter att underhålla och värda de personer, om vilka han enligt lag är skyldig att draga försorg, eller faller honom närstående till last eller blir i behov av fattigvård. I fall en person, som för ett onyktert liv, tre eller flere gånger blivit anhållen på grund av fylleri under de senaste 12 månaderna, bör med avseende å honom som alkoholist även vidtagas de åtgärder, som förutsätts i lagen.

På grund av det ovan anförda äro *orsakerna till alkoholistvården* i statistiken indelade i 6 grupper, om vilka använts följande benämningar: 1. farlighet, 2. störande eller förargelseväckande uppträdande, 3. försummande av underhållningsplikt, 4. fallit närstående till last, 5. behov av fattigvård samt 6. anhållen för fylleri. Därutöver har ännu använts gruppen „annan” för de fåtaliga fall, då det varit svårt att avgöra, till vilken grupp de bort hänföras. Om en person erhållit alkoholistvård till följd av flere av ovan nämnda orsaker, har han i följande tabell, där alkoholisterna äro grupperade efter orsaken, hänförs till den grupp, vilken visat sig vara viktigast.

17. Alkoholistihuollon perusteet. — Grunder för alkoholistvården.

	Vaarallisuus Farlighet		Häiriö tai pahennus Störande eller förargelseväckande uppträdande		Elatusvelvollisuuden laiminlyönti Försummande av underhållningsskyldighet		Joutuminen läheisen henkilön rasitukseksi Fallit närstående till last		Köyhäinhoidon tarve Behov av fattigvård		Juopumuspidätykset Anhållen för fylleri		Muu Annan		Yhteensä Summa	
	Män	Naisia	Män	Naisia	Män	Naisia	Män	Naisia	Män	Naisia	Män	Naisia	Män	Naisia	Män	Naisia
Kaupungit — Städer	110	6	1 399	230	345	13	400	25	24	4	2 451	232	23	3	4 752	513
Maalaiskunnat — Landskommun.	97	1	436	32	212	5	103	1	47	5	667	18	13	1	1 575	63
Yhteensä — Summa	207	7	1 835	262	557	18	503	26	71	9	3 118	250	36	4	6 327	576
	%															
Kaupungit — Städer	2.3	1.2	29.4	44.8	7.3	2.5	8.4	4.9	0.5	0.8	51.6	45.2	0.5	0.6	100.0	100.0
Maalaiskunnat — Landskommun.	6.2	1.6	27.7	50.8	13.5	7.9	6.5	1.6	3.0	7.9	42.3	28.6	0.8	1.6	100.0	100.0
Yhteensä — Summa	3.3	1.2	29.0	45.5	8.8	3.1	7.9	4.5	1.1	1.6	49.3	43.4	0.6	0.7	100.0	100.0

Juopottelevaa elämää viettävät henkilöt ovat joutuneet alkoholistihuoltoon suurimmalta osalta sen vuoksi, että heidät vuoden kuluessa oli pidätetty kolmasti tai useammin tai sen vuoksi, että he olivat ilmeiseksi häiriöksi tai pahennukseksi ympäristölleen. Edellisiä oli

Personer, vilka föra ett onyktert liv, ha oftast omhändertagits som alkoholister, emedan de under årets lopp blivit anhållna tre eller flere gånger eller därför, att de varit uppenbart störande eller förargelseväckande för sin omgivning. De förra utgjorde år 1949

v. 1949 48.8 sekä jälkimmäisiä 30.4 % kaikista. Sellaisia alkoholisteja, jotka olivat laininlyöneet oman tai läheistensä elatuksen, oli 16.0 %. *Naispuoliset* alkoholistit olivat enimmäkseen, 45.5 % kaikista naispuolisista, olleet häiriöksi tai pahennukseksi ympäristölleen, kun *miespuolisista* 29.0 % oli sen vuoksi joutunut huollon alaiseksi.

Alkoholistilain 1 luvun 2 §:n mukaan ovat ne *toimenpiteet*, joihin alkoholistiksi havaittuun henkilöön nähden on ryhdyttävä, raittiusvalvonta ja hoito yleisessä alkoholistihuoltolassa. 3 §:n mukaan on kuitenkin ennen näitä huoltotoimenpiteitä henkilöä varoitettava, milloin se katsotaan tampeelliseksi. Tämän nojalla on huoltotoimenpiteet tilastossa jaettu kolmeen ryhmään: varoitus, raittiusvalvonta ja alkoholistihuoltolahoito. Jos toimenpiteeksi on merkitty jokin muu kuin edellä mainitut, on sellaiset tapaukset viety ryhmään „muu”.

Seuraava taulukko osoittaa, missä laajuudessa erilaisiin toimenpiteisiin on ryhdytty erikseen kaupungeissa ja maalaiskunnissa.

18. Huoltotoimenpiteet. — Vårdtgärder.

	Varoitus — Varning		Raittiusvalvonta — Nykterhets uppsikt		Alkoholistihuoltolahoito — Vård i alkoholistanstalt		Muu — Annan		Yhteensä — Summa	
	Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Miehiä Män	Naisia Kvinnor
Kaupungit — Städer	2 210	210	1 556	196	695	71	291	36	4 752	513
Maalaiskunnat — Landskommun.	1 059	45	263	7	240	11	13	—	1 575	63
Yhteensä — Summa	3 269	255	1 819	203	935	82	304	36	6 327	576
	%									
Kaupungit — Städer	46.5	40.9	32.8	38.2	14.6	13.9	6.1	7.0	100.0	100.0
Maalaiskunnat — Landskommun.	67.2	71.4	16.7	11.1	15.3	17.5	0.8	—	100.0	100.0
Yhteensä — Summa	51.7	44.3	28.7	35.2	14.8	14.2	4.8	6.3	100.0	100.0

Yleisimmin käytettyjä toimenpiteitä oli v. 1949 varoituksen antaminen; sellaisen oli saanut 51.1 % alkoholisteista. Alkoholistiparantoloissa hoidettujen luku on sodan jälkeen sekä absoluuttisesti että suhteellisesti katsoen noussut melko paljon; v. 1945 heitä oli vain 341, mutta v. 1949 jo 1 017 eli 10.0 ja 14.7 % vastaavien vuosien alkoholisteista.

Raittiushuollon huoltotoimenpiteet.

Lain mukaan on raittiushuollon alaista henkilöä sopivalla tavalla varoitettava tai jos henkilö 12 viimeksi kuluneen kuukauden aikana on tavattu ilmeisesti juopuneena julkisella paikalla tai julkisessa tilaisuudessa tai tullut juopumuksesta pidätetyksi kahdesti taikka useammin, on hänet, mikäli laissa mainitut muut toimenpiteet katsotaan riittämättömiksi, määrättävä raittiusuojeluun enintään yhdeksi vuodeksi.

Missä määrin raittiushuollon alaiset henkilöt ovat saaneet varoituksen tai heidät on määrätty raittiusuojeluun, selviää seuraavasta taulukosta.

19. Huoltotoimenpiteet. — Vårdtgärder.

	Varoitus Varning		Raittiusuojelu Nykterhetsskydd		Yhteensä Summa		Varoitus Varning		Raittiusuojelu Nykterhetsskydd		Yhteensä Summa	
	Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Miehiä Män	Naisia Kvinnor
	abs.											
Kaupungit — Städer	1 029	36	146	6	1 175	42	87.6	85.7	12.4	14.3	100.0	100.0
Maalaiskunnat — Landskommun.	607	8	28	1	635	9	95.6	88.9	4.4	11.1	100.0	100.0
Yhteensä — Summa	1 636	44	174	7	1 810	51	90.4	86.3	9.6	13.7	100.0	100.0
	%											

48.8 % och senare 30.4 % av alla. Sådana alkoholister, vilka hade försummat sin underhållningsplikt mot sig själv eller närstående, utgjorde 16.0 %. De *kvinnliga* alkoholisterna voro till största delen, 45.5 % av alla kvinnliga, sådana, vilka uppträtt störande eller föregelseväckande för sin omgivning, då 29.0 % av de *manliga* av samma orsak blivit föremål för vård.

Enligt alkoholistlagens 1 kap. § 2 äro de *åtgärder*, vilka skola vidtagas beträffande person som befunnits vara alkoholist, nykterhets uppsikt och vård i allmän alkoholistanstalt. Förrän dessa vårdåtgärder tillämpas, bör enligt § 3 personen likväl varnas, då sådant finnes nödigt. På denna grund äro vårdåtgärderna i statistiken uppdelade i tre grupper: varning, nykterhets uppsikt och vård i alkoholistanstalt. I fall någon annan än de tidigare nämnda åtgärderna antecknats, har dessa fall hänförs till gruppen „annan”.

Följande tabell utvisar, i vilken utsträckning de olika åtgärderna tillämpats särskilt i städerna och i landskommunerna.

En av de mest tillämpade vårdåtgärderna år 1949 var varning; 51.1 % av alkoholisterna hade erhållit sådan. Antalet i alkoholistanstalt vårdade har efter kriget både absolut och relativt taget stigit rätt mycket; år 1945 var deras antal endast 341, men år 1949 redan 1 017 eller 10.0 och 14.7 % av motsvarande års alkoholister.

Nykterhetsvårdens vårdåtgärder.

Enligt lagen skall den, som är underställd nykterhetsvård, på lämpligt sätt varnas eller om personen i fråga under de senast förflutna 12 månaderna anträffats uppenbart drucken på offentlig plats eller vid offentligt tillfälle eller har blivit anhållen för fylleri två gånger eller oftare, skall, för såvitt de i lagen nämnda andra åtgärderna anses otillräckliga, förordnande ges om hans ställande under nykterhetsskydd för högst ett års tid.

I vilken utsträckning personer under nykterhetsvård erhållit varning eller ställts under nykterhetsskydd, framgår av följande tabell.

IV. Huollon alaiset henkilöt yhteensä.

Köyhäinhoito ja lastensuojelu. V. 1949 oli köyhäinhoidon varsinaisia avunsaajia, kuten edellä on mainittu, koko maassa 92 647 sekä lastensuojelulapsia 15 112, joten siis selontekovuonna oli kaikkiaan 107 759 huollettua henkilöä. Viimeksi kuluneina kymmenenä vuonna on vastaavanlaatuista avustusta tai hoitoa saaneiden henkilöiden luku ollut seuraava.

Vuosi — År	Kaupungit Städer	Maalais- kunnat Lands- kommuner	Koko maa Hela landet
1940	37 548	91 875	129 423
1941	37 084	90 665	127 749
1942	29 963	80 591	110 554
1943	26 325	73 160	99 485
1944	24 588	68 378	92 966
1945	26 201	67 905	94 106
1946	28 316	70 304	98 620
1947	26 521	64 197	90 718
1948	27 502	67 177	94 679
1949	31 489	76 270	107 759

V. 1944 tiedot puuttuvat Lapin läänin 7 kunnasta, mikä on otettava huomioon verrattaessa keskenään avustettujen lukumäärää eri vuosina. — V:sta 1937 lähtien avustettujen luku väheni aina v:een 1940, jolloin se hieman nousi v:een 1939 verraten, vain 0.4 %. Mutta siitä lähtien se koko sota-ajan on alentunut melko huomattavasti, tosin v. 1941 vain 1.3 %, mutta v. 1942 13.5, v. 1943 10.0 ja v. 1944 5.8 % lähinnä edellisestä vuodesta. Kaupungeissa vähennys oli vielä voimakkaampi, v. 1942 19.2 %, v. 1943 12.1 % ja v. 1944 6.6 % maaseudun vastaavien lukujen ollessa 11.1, 9.2 ja 5.5 %. Sodan päätyttyä avustettujen luku alkoi vähitellen kasvaa, v. 1945 0.8 ja v. 1946 4.8 % lähinnä edellisestä vuodesta. V. 1947 avustusta saaneiden lukuun, 90 718, on vaikuttanut se seikka, että varsinaisen ja tilapäisen kotiaavustuksen välinen raja, joka aikaisemmin oli 500 mk, on v:n 1947 alusta korotettu 2 500 mk:aan. Näin ollen on varsinaisten avunsaajain luku jossain määrin alentunut. V. 1948 se jälleen nousi, 4.4 %. V. 1949 nousu oli melko voimakas, 13.8 % lähinnä edellisestä vuodesta.

Seuraavasta taulukosta, joka osoittaa avustettujen lukua prosentteina eri läänien henkikirjoitetusta väkiluvusta vuosittain ajanjaksona 1940—1949, ilmenee kehityksen suunta näiden vuosien kuluessa.

Vv. 1940—1942 on avustettujen luku väkilukuun verrattuna ollut suurin Uudenmaan läänissä ja sen jälkeen vv. 1943—1949 Mikkelin läänissä. Pienin on avustettujen luku väkilukuun verrattuna ollut koko ajan Ahvenanmaalla ja Vaasan läänissä vv. 1940—41 sekä sen jälkeen

IV. Samtliga vårdtagare.

Fattigvården och barnskyddet. Under år 1949 utgjorde antalet egentliga understödtagare vid fattigvården i hela landet sammanlagt 92 647 och vid barnskyddet 15 112; således funnos under redogörelseåret inalles 107 759 vårdtagare. Under de senast förflutna tio åren har antalet personer, som erhållit understöd eller vård av motsvarande slag, varit följande.

År 1944 saknas uppgifter från 7 kommuner i Lapplands län, vilken omständighet bör tagas i betraktande vid jämförelser mellan antalet understödtagare under olika år. — Från och med 1937 minskades antalet understödtagare ända fram till år 1940, då en liten ökning, med 0.4 %, förelåg gentemot år 1939. Men därefter har antalet vårdtagare under hela krigstiden rätt avsevärt nedgått, år 1941 visserligen blott med 1.3 %, men år 1942 med 13.5, år 1943 med 10.0 och år 1944 med 5.8 % från resp. föregående år. I städerna var minskningen ännu kraftigare, år 1942 19.2 %, år 1943 12.1 % och år 1944 6.6 %, medan motsvarande siffror för landsbygden voro 11.1, 9.2 och 5.5 %. Efter kriget har antalet understödtagare småningom vuxit, år 1945 med 0.8 och år 1946 med 4.8 % från resp. föregående år. Antalet understödtagare år 1947, 90 718, har påverkats av den omständigheten att gränsen mellan det egentliga och tillfälliga hemunderstödet, som tidigare var 500 mk, från början av år 1947 höjts till 2 500 mk. Sålunda har antalet egentliga understödtagare i någon mån minskats. År 1948 steg det åter, med 4.4 %. År 1949 ökades antalet rätt mycket, med 13.8 % av närmast föregående år.

Av följande tabell, som utvisar de understöddas antal i procent av de olika länens mantalsskrivna folkmängd årligen under tidsperioden 1940—1949, framgår utvecklingens riktning under dessa år.

Åren 1940—1942 har de understöddas antal i jämförelse med folkmängden varit störst i Nylands län och därefter åren 1943—1949 i S:t Michels län. Minst har de understöddas antal i jämförelse med folkmängden hela tiden varit på Åland och i Vasa län åren 1940

20. Avunsaajain luku %:ina väkiluvusta vuosina 1940—1949. — Antal understödstagare i % av folkmängden åren 1940—1949.

Läni — Län	1940	1941	1942	1943	1944	1945	1946	1947	1948	1949
Uudenmaan — Nylands	5.2	5.0	4.0	3.5	3.2	3.1	3.4	3.0	3.0	3.4
Turun ja Porin — Åbo och Björneborgs	4.2	4.2	3.7	3.4	3.2	3.1	3.2	2.8	2.8	3.0
Ahvenanmaa — Åland	1.7	1.6	1.6	1.4	1.3	1.3	1.2	1.1	1.2	1.3
Hämeen — Tavastehus	4.5	4.4	3.7	3.3	3.2	3.0	3.2	2.8	2.9	3.3
Kymen — Kymmene	3.4	3.5	2.9	2.7	2.6	2.7	2.8	2.5	2.6	2.9
Mikkelin — St Michels	4.9	4.6	4.0	3.6	3.5	3.3	3.5	3.1	3.1	3.6
Kuopion — Kuopio	4.0	4.1	3.6	3.2	2.9	3.1	3.4	3.0	3.0	3.4
Vaasan — Vasa	3.1	3.1	2.7	2.4	2.3	2.3	2.5	2.2	2.2	2.4
Oulun — Uleåborgs	3.5	3.4	2.9	2.6	2.3	2.3	2.4	2.1	2.2	2.6
Lapin — Lapplands	3.5	3.4	2.5	2.3	1.8	1.3	1.6	1.5	1.8	2.4
Koko maa — Hela landet	4.1	4.0	3.4	3.1	2.9	2.8	3.0	2.6	2.7	3.0
Kaupungit — Städer	5.7	5.4	4.2	3.7	3.3	3.3	3.4	3.0	3.1	3.5
Maalaiskunnat — Landskommuner	3.7	3.7	3.2	2.9	2.7	2.6	2.8	2.5	2.6	2.9

Lapin läänissä, joskin viimeksi mainitun läänin alhaiseen lukuun on vv. 1944—1946 vaikuttanut sodan aiheuttamat poikkeukselliset olot. — Jos v. 1947 vakinaisiin avunsaajiin olisi vielä laskettu kaikki ne, joiden kotiavustus oli 500 mk suurempi, olisi avunsaajain luku väkiluvusta ollut 2.9 %.

Köyhäinhoidon varsinaisista avunsaajista hoidettiin v. 1949 laitoksissa 56 019 sekä yksityishoidossa 1 921 henkilöä. Lastensuojelulapsista sai vastaanlaatuista hoitoa 8 077 sekä 7 035 lasta. Näin ollen oli laitoksissa hoidettuja kaikkiaan 64 096 sekä yksityishoidossa olleita 8 956 henkilöä. Köyhäinhoidon avunsaajista oli lisäksi 34 707 henkilöä saanut 2 500 markkaa suurempaa kotiavustusta. Missä määrin näitä kolmea eri avustusmuotoa oli avustettaviin nähden sovellettu viimeksi kuluneina viitteenä vuonna, selviää seuraavasta taulukosta.

—41 samt därefter i Lapplands län om och den låga siffran för sistnämnda län åren 1944—1946 har betingats av undantagsförhållandena under krigstiden. — Om år 1947 alla de personer, som erhållit hemunderstöd över 500 mk, ännu tillhört de egentliga understödstagarna, skulle antalet understödstagare varit 2.9 % av folkmängden.

Av fattigvårdens egentliga understödstagare vårdades år 1949 i anstalter 56 019 och utackorderade voro 1 921 personer. Av barnskyddsbornen fingo respektive 8 077 samt 7 035 motsvarande vård. Sålunda hade i anstalter vårdats sammanlagt 64 096 och utackorderats 8 956 personer. Av fattigvårdens understödstagare hade dessutom 34 707 personer erhållit hemunderstöd på över 2 500 mark. I vilken mån dessa tre olika understödsformer tillämpats på de understödda under de senaste fem åren, framgår av följande tabell.

21. Avustusmuodot vuosina 1945—1949. — Understödsformerna åren 1945—1949.

Avustusmuoto Understödsform	Avunsaaja — Understödsstagare					%:ina avunsaajien luvusta i % av antalet understödstagare				
	1945	1946	1947	1948	1949	1945	1946	1947	1948	1949
Laitoshoido — Anstaltsvård	52 386	53 815	54 907	55 991	64 096	55.7	54.6	60.5	59.1	59.5
Yksityishoido — Utackordering	11 831	10 799	10 057	9 376	8 956	12.6	10.9	11.1	9.9	8.3
Kotiaavustus — Hemunderstöd	29 889	34 006	25 754	29 312	34 707	31.7	34.5	28.4	31.0	32.2
Yhteensä — Summa	94 106	98 620	90 718	94 679	107 759	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

Vertailu eri vuosien kesken osoittaa, että eri avustusmuotojen käyttäminen on suhteellisesti katsoen hieman vaihdellut vuodesta vuoteen. Laitoshoidon saaneiden luku on jatkuvasti noussut. V. 1933 laitoshoidon sai vain 38.1 % avunsaajista ja v. 1949 jo 59.5 %. Sen sijaan yksityishoidossa olleiden luku on v:sta 1938 lähtien sekä absoluuttisesti että suhteellisesti katsoen alentunut. V. 1938 oli yksityishoidossa 18.0 % kaikista avunsaajista, mutta v. 1949 vain 8.3 %. V:ien 1947 ja 1948 suhdeluksiin on, kuten jo on mainittu, vaikuttanut se seikka, että kotiavustusten kohdalla on vain 2 500 mk suuremman avustuksen saaneet laskettu vakinaisiin avunsaajiin. Jos rajana olisi ollut 500 mk, kuten edellisinä vuosina, olisi laitoshoidossa ollut v. 1947 54.8 % avunsaajista, yksityishoidossa 10.0 % sekä kotiavustusta saaneita 35.2 %.

En jämförelse mellan de olika åren utvisar, att användandet av de olika vårdformerna har relativt sett något varierat från år till år. Antalet av dem, som åtnjuter anstaltsvård, har fortfarande stigit. År 1933 erhöj endast 38.1 % av understödstagarna anstaltsvård och år 1949 redan 59.5 %. Däremot har antalet utackorderade från och med år 1938 nedgått både absolut och relativt taget. År 1938 var 18.0 % av alla understödstagare utackorderade, men år 1949 endast 8.3 %. De relativa talen för 1947—1948 ha påverkat, såsom tidigare nämnts, därav, att inom gruppen hemunderstöd de som erhållit 2 500 mk eller mera räknats till egentliga understödstagare. Ifall gränsen varit 500 mk, såsom föregående år, hade 54.8 % av understödstagarna år 1947 åtnjuter anstaltsvård, medan 10.0 % varit utackorderade samt 35.2 % erhållit hemunderstöd.

Köyhäinhoito, lastensuojelu, irtolais- ja alkoholisti-huolto. Köyhäinhoidon varsinaisia ja tilapäisiä avunsaajia oli v. 1949 yhteensä 109 542, lastensuojelun lapsia 15 112, irtolaishuollon alaisia 1 790 sekä alkoholisti- ja raittiushuollon alaisia 8 764. Koko maassa oli siis huoltolakien nojalla huollettuja henkilöitä selontekovuonna kaikkiaan 135 208 eli 3.8 % maan koko väestöstä. Näistä oli kaupungeissa 43 594 eli 4.8 % kaupunkien asukkaista ja maalaiskunnissa 91 614 eli 3.4 % vastaavasta väestöstä. — Edellisestä vuodesta oli huollettujen luku noussut 14.2 %.

Kun edellä esitettiin huollettujen kokonaislukuihin sisältyy myös sellaisia irtolaisia ja alkoholisteja, jotka ovat saaneet vain varoituksen tai olleet valvonnan alaisia, niin vähentämällä nämä tulee maiden henkilöiden luvuksi, jotka ovat saaneet laitoshoidon, olleet yksityishoidossa tai nauttineet kotiaivustusta enemmän tai vähemmän kuin 2 500 markkaa, 126 316. Miten nämä huolletut jakaantuvat eri läänien kaupunkien ja maalaiskuntien kesken, selviää alempana olevasta taulukosta. Samalla on taulukoon laskettu huollettujen henkilöiden lukumäärä kutakin v:n 1949 alussa henkikirjoihin merkittyä 100 asukasta kohden.

Väkilukuun verrattuna oli laitos- ja yksityishoitoa tai kotiaivustusta saaneiden luku suurin Mikkelin ja Kuopion lääneissä, joissa kutakin 100 asukasta kohden oli v. 1949 noin 4 huollettua. Vähimmin heitä oli, Ahvenanmaan 1.3 % lukuunottamatta, Lapin ja Vaasan lääneissä, vain 2.9 %. Koko maan väestöstä 3.5 % eli joka 29:s asukas oli huollettu.

Fattigvård, barnskydd, lösdrivar- och alkoholistvård. Fattigvårdens egentliga och tillfälliga understödstagare utgjorde år 1949 sammanlagt 109 542, barnskyddsbarnen 15 112, de lösdrivarvård underkastade 1 790 och de alkoholist- och nykterhetsvård underkastade 8 764 personer. I hela landet var totalantalet personer, som vårdats med stöd av vårdlagarna, således 135 208 eller 3.8 % av landets hela befolkning. Av dessa funnos i städerna 43 594 eller 4.8 % av städernas invånare och i landskommunerna 91 614 eller 3.4 % av motsvarande befolkning. — Från föregående år hade antalet vårdade personer stigit med 14.2 %.

Emedan i det ovan angivna totalantalet vårdade ingår även sådana lösdrivare och alkoholister, som endast ha erhållit varning eller varit under uppsikt, blir efter subtraktion antalet personer, som åtnjutit anstaltsvård, utackorderats eller erhållit hemunderstöd på över eller under 2 500 mark, 126 316. Huru dessa omhändertagna fördelade sig på de olika länens städer och landskommuner, framgår av nedanstående tabell. Samtidigt har i tabellen beräknats antalet vårdade personer per varje 100-tal vid ingången av år 1949 mantalskrivna invånare.

I jämförelse med folkmängden var antalet av de personer, som åtnjutit anstaltsvård, utackorderats eller erhållit hemunderstöd, störst i St. Michels och Kuopio län, där de vårdade år 1949 utgjorde cirka 4 per 100 invånare. Fåtaligast voro de, med undantag av Ålands 1.3 %, i Lapplands och Vasa län, endast 2.9 %. Av hela landets befolkning hade 3.5 % eller var 29:de invånare vårdats.

22. Huollon alaisten henkilöiden kokonaisluku. — Totalantalet vårdade personer.

Lääni — Län	Huollon alaisia henkilöitä \ Antalet vårdade personer			% väestöstä — % av befolkningen		
	Kaupungit Städer	Maalais- kunnat Lands- kommuner	Yhteensä Summa	Kaupungit Städer	Maalais- kunnat Lands- kommuner	Yhteensä Summa
Uudenmaan — Nylands	13 901	8 402	22 303	3.9	3.8	3.8
Turun ja Porin — Åbo och Björneborgs	6 171	12 793	18 964	4.1	3.2	3.4
Ahvenanmaa — Åland	46	259	305	1.3	1.3	1.3
Hämeen — Tavastehus	5 669	11 700	17 369	4.1	3.6	3.8
Kymen — Kymmene	1 750	7 116	8 866	4.4	3.2	3.4
Mikkelin — St. Michels	1 220	7 693	8 913	4.5	4.1	4.2
Kuopion — Kuopio	1 654	15 577	17 231	4.5	4.2	4.2
Vaasan — Vasa	3 501	13 207	16 708	4.2	2.7	2.9
Oulun — Uleåborgs	1 803	9 328	11 131	3.7	3.2	3.3
Lapin — Lapplands	1 148	3 378	4 526	4.5	2.6	2.9
Koko maa — Hela landet	36 863	89 453	126 316	4.0	3.4	3.5

V. Huoltotoiminnan kustannukset.

Huoltotoiminnan tulot samoin kuin menotkin on ilmoitettu siten, ettei tuloista ole vähennetty niitä kustannuksia, joita kunnilla on ollut niitä hankkiessaan, yhtä vähän kuin suoritetuista menoista on vähennetty niitä erää, jotka mahdollisesti ovat tulleet korvatuiksi tuloilla. Sekä tulo- että menopuolella on otettu huomioon luontois- ja työsuoritukset. Niiden arvo on ilmoitettu eri paikkakunnilla vallinneiden hintojen mukaan. Tuloina on otettu huomioon kaikki, mitä vuoden kuluessa huoltotoimintaa varten on kannettu tai saatu, ja menoina kaikki, mitä huoltotarkoituksiin on maksettu tai käytetty, katsomatta siihen, onko osa tuloista ja menoista aiheutunut jonkin muun vuoden huoltotoiminnasta.

Huoltotoiminnan tuloja ja menoja selvitettäessä on pidetty erillään eri huoltolakien soveltamisesta aiheutuneet kustannukset. Näin ollen tehdään seuraavassa tarkemmin selkoa erikseen köyhäinhoidon, lastensuojelun, irtolais- ja alkoholistihuollon tuloista ja menoista. Koska monet kunnat eivät ole voineet eritellä hallintokustannuksia sen mukaan, minkä huoltoalan aiheuttamia ne ovat, on kaikki hallintomenot ja -tulot yhdistetty yhdeksi ryhmäksi nimikkeellä „hallinto”. Näin ollen eri huoltoalojen kustannuksiin eivät sisälly niiden hallintomenot. — Huoltomenojen ja -tulojen suuruuteen on selontekovuosina vaikuttanut huomattavasti rahanarvon alentuminen, mikä on otettava huomioon lukuja edellisissä vuosiin verrattaessa.

Huoltotoiminnan kokonaismenot ja -tulot. V. 1949 nousivat huoltomenot koko maassa 3 968 milj. mk:aan ja tulot 1 025 milj. mk:aan, joten kunnat joutuivat huoltotoimintaan käyttämään 2 943 milj. mk. Kun sellaiset menoerät kuin korvaukset muille kunnille ja hoitomaksut vieraan kunnan kunnalliskodeissa tai lastenkodeissa oleista jo sisältyvät avustusta antaneiden kuntien avustustenoihin, joskaan eivät aina saman tilikauden aikana, niin huollon kokonaiskustannukset, jos nämä menoerät vähennetään, olisivat selontekovuonna 3 766 milj. mk.

Miten menot ja tulot jakaantuivat eri huoltoalojen osalle erikseen kaupungeissa ja maalaiskunnissa, selviää seuraavalla sivulla olevasta taulukosta.

Huoltomenoista suurimman osan, $\frac{7}{10}$ eli 70.9 %, muodostivat luonnollisesti köyhäinhoidon menot. Sen piiriin kuului myös noin 81 % kaikista huolletuista. Lastensuojelumenot nousivat $\frac{1}{5}$:aan eli 21.0 %:iin kokonaismenoista. Huollon hallintoon meni myös varsin suuri määrä, 306 milj. eli noin $\frac{1}{13}$. Sen sijaan irtolais- ja alkoholistihuolto ei muihin huoltoaloihin verrattuna tuottanut kunnille suuriakaan kustannuksia, vain 16.8 milj. mk.

V. Kostnaderna för vårdverksamheten.

Inkomsterna likasom även utgifterna för vårdverksamheten ha uppgivits så, att från inkomsterna icke subtraherats de kostnader, som kommunerna haft vid anskaffandet av dem, lika litet som från de erlagda utgifterna avdragits de summor, som eventuellt blivit ersatta genom inkomster. Såväl på inkomst- som utgiftssidan ha natura- och arbetsprestationer beaktats. Deras värde ha uppgivits i enlighet med de på de olika orterna gällande prisen. Som inkomster har upptagits allt, som under årets lopp uppburits eller erhållits för vårdverksamheten och som utgifter allt, som erlagts för eller använts till vårdändamål oberoende därav, om en del av inkomsterna eller utgifterna förorsakats av vårdverksamheten under något annat år.

Vid klarläggandet av inkomsterna och utgifterna för vårdverksamheten ha de kostnader, som förorsakats av de olika vårdlagarnas tillämpning, avskiljts från varandra. Sålunda redogöres i det följande närmare särskilt för inkomsterna och utgifterna för fattigvården, barnskyddet, lösdrivar- och alkoholistvården. Emedan många kommuner icke kunnat särskilja förvaltningskostnaderna enligt det vårdområde, som förorsakat dem, ha alla förvaltningsutgifter och inkomster förenats till en grupp under rubriken „förvaltning”. Sålunda ingå förvaltningsutgifterna icke i kostnaderna för de olika vårdområdena. — Vårdutgifternas och inkomsternas storlek ha under redogörelseåret i betydande grad påverkats av penningvärdets nedgång, vilket bör beaktas, då siffrorna jämföras med de föregående åren.

Vårdverksamhetens totalutgifter och -inkomster. Under år 1949 stego vårdutgifterna i hela landet till 3 968 milj. mk och inkomsterna till 1 025 milj. mk, varigenom kommunerna kommo att till vårdverksamheten använda 2 943 milj. mk. Emedan sådana utgiftsposter som ersättningar till andra kommuner och vårdavgifter för personer, som vårdats i en främmande kommuns kommunalhem eller barnhem, redan ingå i de kommuners understödsutgifter, som beviljat understöden ehuru icke alltid under samma räkenskapsperiod, utgjorde totalkostnaderna för vården, om dessa utgiftsposter skulle avdragas, 3 766 milj. mk.

Huru utgifterna och inkomsterna fördelade sig på de olika vårdområdena särskilt i städerna och i landskommunerna, framgår av tabellen på följande sida.

Fattigvårdsutgifterna bildade naturligtvis den största delen av vårdutgifterna, $\frac{7}{10}$ eller 70.9 %. Till dess krets hörde även cirka 81 % av alla vårdade. Barnskyddsutgifterna stego till $\frac{1}{5}$ eller 21.0 % av totalutgifterna. Till vårdverksamhetens förvaltning åtgick även ett mycket stort belopp, 306 milj. eller cirka $\frac{1}{13}$. Däremot åsamkade icke lösdrivar- och alkoholistvården jämfört med kostnaderna för de övriga vårdgrenarna kommunerna stora kostnader, endast 16.8 milj. mk.

23. Huoltotoiminnan menot ja tulot. — Vårdverksamhetens utgifter och inkomster.

Huoltoala — Vårdområde	Kaupungit — Städer		Maalaiskunnat Landskommuner		Koko maa Hela landet	
	1 000 mk	%	1 000 mk	%	1 000 mk	%
<i>Menot — Utgifter</i>						
Hallinto — Förvaltning	155 840	9.7	150 173	6.3	306 013	7.7
Köyhäinhuolto — Fattigvård	890 134	55.7	1 922 721	81.1	2 812 855	70.9
Lastensuojelu — Barnskydd	537 980	33.7	294 796	12.4	832 776	21.0
Irtolaishuolto — Lösdrivarvård	7 474	0.5	1 385	0.1	8 859	0.2
Alkoholistihuolto — Alkoholistivård	5 844	0.4	2 117	0.1	7 961	0.2
Yhteensä menoja — Summa utgifter	1 597 272	100.0	2 371 192	100.0	3 968 464	100.0
<i>Tulot — Inkomster</i>						
Hallinto — Förvaltning	82	0.0	970	0.0	1 052	0.0
Köyhäinhuolto — Fattigvård	230 631	14.4	499 504	21.1	730 135	18.4
Lastensuojelu — Barnskydd	197 546	12.4	94 044	4.0	291 590	7.4
Irtolaishuolto — Lösdrivarvård	1 621	0.1	142	0.0	1 763	0.0
Alkoholistihuolto — Alkoholistivård	748	0.1	224	0.0	972	0.0
Kuntien huoltotoimintaan käytämät varat — Av kommuner använda medel till vårdverksamheten	1 166 644	73.0	1 776 308	74.9	2 942 952	74.2
Yhteensä tuloja — Summa inkomster	1 597 272	100.0	2 371 192	100.0	3 968 464	100.0

Kun huoltotoiminta yleensä oli tehokkaammin järjestetty kaupungeissa kuin maaseudulla ja kun kaupungit olivat huoltomenonsa jakaneet enemmän huoltoalojen mukaan kuin maalaiskunnat, muodostui erilaatuisten huoltomenojen osuus kokonaismenoista jossakin määrin erilaiseksi näissä kunnissa. Kaupungeissa köyhäinhuoltoon meni vähän yli $\frac{1}{2}$ eli 55.7 % sekä maalaiskunnissa noin $\frac{4}{5}$ eli 81.1 % huoltomenoista. Lastensuojelu maksoi 35 kaupungissa v. 1949 538 milj. mk eli 33.7 %, mutta 511 maalaiskunnassa vain 295 milj. eli 12.4 %. Hallintokustannusten kokonaismäärässä ei ollut suurtakaan eroa kaupunkien ja maalaiskuntain välillä, edellisissä 156 milj. ja jälkimmäisissä 150 milj. mk eli vast. 9.7 ja 6.3 %. Maan kaikista irtolais- ja alkoholistihuoltomenoista tuli kaupunkien osalle 79.2 %, mutta vastaavien huollettujen luvuista myöskin noin 76 %.

Huoltotoiminnan kustannukset peitettiin suurimmalta osalta kuntien tarkoitukseen myöntämällä varoilla. Köyhäinhuollon ja lastensuojelun omat tulot muodostivat vain $\frac{1}{4}$ eli 25.8 % kokonaismenoista. Kaupungeissa ja maalaiskunnissa vastaavat tulot olivat suhteellisesti katsoen melkein saman suuruiset.

V. 1948 huoltomenot olivat koko maassa 3 141 milj. mk. Näin ollen oli huoltotoimintaan v. 1949 käytetty 827 milj. mk eli 26.3 % enemmän kuin lähinnä edellisenä vuonna.

Suurimmat absoluuttiset huoltomenot olivat v. 1949 seuraavissa kaupungeissa: Helsingissä 663.0 milj. mk, Turussa 169.0, Tampereella 151.4, Porissa 70.6, Vaasassa 55.7, Lahdessa 53.9, Kuopiossa 45.3 sekä Oulussa 42.1 milj. mk. Pienimmät ne olivat Uudessakaarlepyyssä, 1.3 milj. ja Kaskisissa 1.5 milj. mk.

Maaseudulla huoltomenot kohosivat yli 10 milj. mk:n v. 1949 54 maalaiskunnassa, 10 ja 5 milj. mk:n välillä ne vaihtelivat 129 kunnassa sekä 5 ja 1 milj. mk:n välillä 255 kunnassa. 1 milj. mk pienemmän menot olivat 73 kunnassa.

Jos huoltotoiminnan kokonaiskustannukset, siis bruttokustannukset ja toiselta puolelta ne kustannukset, jotka saadaan, jos menoista vähennetään huoltotoiminnan tuottamat tulot, t. s. nettokustannukset, jaetaan henkilökohtain merkityllä asukasluvulla sekä koko maassa että erik-

Emedan vårdverksamheten i allmänhet är effektivare organiserad i städerna än på landsbygden och då städerna mer än landsbygden fördelat sina vårdutgifter enligt vårdområden, blevo de olikartade vårdutgifternas andelar av totalutgifterna något olika i städerna och på landsbygden. I de förra åtgick till fattigvården drygt $\frac{1}{2}$ eller 55.7 % och i de senare omkring $\frac{4}{5}$ eller 81.1 % av vårdutgifterna. Barnskyddet kostade under år 1949 i 35 städer 538 milj. mk eller 33.7 %, men i 511 landskommuner endast 295 milj. mk eller 12.4 %. Angående förvaltningskostnaderna var skillnaden mellan städerna och landskommunerna ej särdeles stor, i de förra 156 milj. mk och i de senare 150 milj. mk eller resp. 9.7 och 6.3 %. Av landets alla utgifter för lösdrivar- och alkoholistivård kom 79.2 % på städernas andel men även omkring 76 % av motsvarande antal vårdade.

I vårdverksamheten täcktes utgifterna till största delen med de medel kommunerna för ändamålet beviljat. Fattigvårdens och barnskyddets egna inkomster bildade blott $\frac{1}{4}$ eller 25.8 % av totalutgifterna. I städerna och i landskommunerna voro motsvarande inkomster proportionsvis taget nästan lika stora.

År 1948 utgjorde vårdutgifterna i hela landet 3 141 milj. mk. Sålunda hade år 1949 för vårdverksamheten använts 827 milj. mk eller 26.3 % mer än närmast föregående år.

De absoluta vårdutgifterna voro under år 1949 störst i följande städer: i Helsingfors 663.0 milj. mk, i Åbo 169.0, i Tammerfors 151.4, i Björneborg 70.6, i Vasa 55.7, i Lahti 53.9, i Kuopio 45.3 samt i Uleåborg 42.7 milj. mk. Minst voro de i Nykarleby, 1.3 milj. och Kaskö 1.5 milj. mk.

På landsbygden åter överstego vårdutgifterna för 1949 i 54 kommuner 10 milj. mk. Mellan 10—5 milj. växlade de i 129 kommuner och mellan 5 och 1 milj. mk i 255 kommuner. I 73 kommuner voro utgifterna under 1 milj. mk.

Om de totala kostnaderna för vårdverksamheten, således bruttokostnaderna och å andra sidan de kostnader, som erhållas, om från utgifterna subtraheras de inkomster, som vårdverksamheten inbringat, m. a. o. nettokostnaderna, divideras med den mantalsskrivna folk-

seen kaupungeissa ja maalaiskunnissa, tulee kustannuksia keskimäärin asukasta kohden seuraavat määrät.

mängden både i hela landet och särskilt i städerna och landskommunerna, erhållas som genomsnittliga kostnader per invånare följande belopp.

Vuosi — År	Kaupungit — Städer		Maalaiskunnat Landskommuner		Koko maa Hela landet	
	Brutto- menoja	Netto- menoja	Brutto- menoja	Netto- menoja	Brutto- menoja	Netto- menoja
	Brutto- utgifter Mk	Netto- utgifter Mk	Brutto- utgifter Mk	Netto- utgifter Mk	Brutto- utgifter Mk	Netto- utgifter Mk
1940	259	190	99	74	132	98
1941	286	206	115	84	152	111
1942	282	195	118	85	154	109
1943	301	208	134	97	171	122
1944	304	209	141	98	178	124
1945	457	334	197	141	258	186
1946	698	531	331	249	422	319
1947	949	713	458	344	583	438
1948	1 436	1 077	708	540	893	677
1949	1 752	1 280	892	668	1 111	824

Laskemalla huoltotoiminnan brutto- ja nettomenot v. 1949 asukasta kohden eri lääneissä sekä erikseen kaupungeissa ja maalaiskunnissa saadaan seuraava yhdistelmä.

Genom att beräkna värdverksamhetens brutto- och nettoutgifter år 1949 per invånare i de olika länen samt särskilt i städerna och landskommunerna erhålles följande sammanställning.

Lääni — Län	Kaupungit — Städer		Maalaiskunnat Landskommuner		Koko lääni Hela länet	
	Brutto- menoja	Netto- menoja	Brutto- menoja	Netto- menoja	Brutto- menoja	Netto- menoja
	Brutto- utgifter Mk	Netto- utgifter Mk	Brutto- utgifter Mk	Netto- utgifter Mk	Brutto- utgifter Mk	Netto- utgifter Mk
Uudenmaan — Nylands	1 948	1 381	1 224	833	1 671	1 172
Turun ja Porin — Åbo- och Björneborgs	1 776	1 331	902	652	1 139	836
Ahvenanmaa — Åland	756	635	528	443	563	472
Hämeen — Tavastehus	1 697	1 229	1 058	768	1 248	905
Kymen — Kymmene	1 608	1 219	1 047	698	1 131	777
Mikkelin — S:t Michels	1 561	1 205	1 014	765	1 084	821
Kuopion — Kuopio	1 767	1 371	930	753	1 005	808
Vaasan — Vasa	1 636	1 179	646	498	790	597
Oulun — Uleåborgs	1 147	906	678	560	746	610
Lapin — Lapplands	1 207	979	773	660	845	713

Väkilukuun verrattuna huoltokustannukset olivat suurimmat Uudenmaan, Hämeen sekä Turun ja Porin lääneissä, pienimmät taas Ahvenanmaata lukuunottamatta, Vaasan ja Oulun lääneissä.

Kuten edellä jo on mainittu, olivat hallintomenot v. 1949 yhteensä koko maassa 306.0 milj. mk, köyhäin-
hoitomenot 2 812.9 milj., lastensuojelumenot 832.8 milj. sekä irtolais- ja alkoholistihuoltomenot yhteensä 16.8 milj. mk. Minkä laatuista köyhäinhuollon ja lastensuojelun menot olivat, selviää seuraavasta taulukosta.

I jämförelse med folkmängden voro värdkostnaderna störst i Nylands, Tavastehus samt Åbo och Björneborgs län, minst åter, med undantag av Åland, i Vasa och Uleåborgs län.

Såsom redan nämndes, utgjorde förvaltningsutgifterna år 1949 i hela landet sammanlagt 306.0 milj. mk, fattigvårdsutgifterna 2 812.9 milj., barnskyddsutgifterna 832.8 milj. samt utgifterna för lösdrivare och alkoholister sammanlagt 16.8 milj. mk. Av följande tabell framgår arten av fattigvårdens och barnskyddets utgifter.

24. Köyhäinhuollon ja lastensuojelun menot. — Utgifterna för fattigvården och barnskyddet.

Menojen laatu — Utgifternas art	Köyhäinhuolto Fattigvård		Lastensuojelu Barnskydd		Yhteensä — Summa	
	1 000 mk	%	1 000 mk	%	1 000 mk	%
Huoltolautakuntien alaiset laitokset — Anstalter underlydande vårdnämnden	1 252 518	44.5	547 710	65.8	1 800 228	49.4
Muu laitohoito — Övrig anstaltsvård	666 651	23.7	98 145	11.8	764 796	21.0
Kotiavustus — Hemunderstöd	618 555	22.0	—	—	618 555	17.0
Yksityishoito — Utackordering	31 883	1.1	87 779	10.5	119 662	3.3
Korvaukset muille kunnille — Ersättningar till andra kommuner	125 204	4.5	26 724	3.2	151 928	4.2
Kannatusmaksu työlaitokseen — Understödsavgift till arbetsinrättning	26 434	0.9	—	—	26 434	0.7
Aviottomien lasten valvonta — Uppsikt över illegitima barn	—	—	18 019	2.2	18 019	0.5
Avustukset yhdistyksille — Understöd åt föreningar	9 787	0.4	31 900	3.8	41 687	1.1
Muut menot — Övriga utgifter	81 823	2.9	22 499	2.7	104 322	2.8
Yhteensä — Summa	2 812 855	100.0	832 776	100.0	3 645 631	100.0

Suurimman menoeran, 1 800.2 milj. mk, muodostivat huoltolautakuntien alaisten laitosten kustannukset; niiden osuus kokonaismenoista oli melkein $\frac{1}{2}$ eli 49.4 %. Ennen sotia, v. 1939, niiden osuus kokonaismenoista oli vain 34.4 %. Suuri oli myös kotiaivustuksina jaettu erä, 618.3 milj. eli 17.0 %. Sairaaloissa, parantoloissa y. m. s. laitoksissa hoidettujen hoitomaksut nousivat 764.8 milj. mk:aan eli 21.0 %:iin kaikista menoista. Yksityishoitomaksut, jotka lastensuojelumennoista muodostivat 10.5 %, olivat köyhäinhoidon kokonaismenoista varsin vaatimatonta erä, 1.1 %.

Köyhäinhoidon ja lastensuojelun menoeriä keskenään verrattaessa on huomioon otettava, että sellaiset menoerät kuin maalaustoiminta ja korvaukset muille kunnille eivät ole ehdottoman tarkkoja, sillä nimenomaan näissä kohdissa monet kunnat eivät ole voineet erottaa lastensuojelun menoja köyhäinhoidon menoista. Näin ollen nämä köyhäinhoidon menoerät ovat hieman liian suuret ja lastensuojelun vastaavasti liian pienet.

Jos eri menoerien suuruutta verrataan keskenään v. 1948 ja 1949, havaitaan esim., että huoltolautakuntien alaisten laitosten menot ovat nousseet vain 15.6 % lähinnä edellisestä vuodesta. Muun laitoshoidon menot nousivat huomattavasti enemmän, 41.0 %. Kotiaivustuksina jaettu rahamäärä nousi myös melko paljon, 42.3 %, mutta yksityishoitomenot vain 26.3 %.

Mitä huoltotoiminnan tuloihin tulee, oli yleistuloja v. 1949 1.0 milj. mk, köyhäinhoidon tuottamia tuloja 730 milj. mk, lastensuojelun 292 milj. sekä irtolais- ja alkoholistihuollon 2.7 milj. mk. Köyhäinhoidon ja lastensuojelun tulot jakaantuivat seuraavan taulukon mukaisesti.

25. Köyhäinhoidon ja lastensuojelun tulot. — Fattigvårdens och barnskyddets inkomster.

Tulojen laatu — Inkomsternas art	Köyhäinhoito Fattigvård		Lastensuojelu Barnskydd		Yhteensä — Summa	
	1 000 mk	%	1 000 mk	%	1 000 mk	%
Perunkirjoitusmaksut — Bouppteckningsprocenter	9 035	1.2	—	—	9 035	0.9
Korvaukset valtiolta — Ersättningar av staten köyhäinhoitolain perusteella — med stöd av fattigvårdslagen	58 040	8.0	19 804	6.8	77 844	7.6
sotasiirtolaisten huoltoa kosk. lain perusteella — med stöd av lagen ang. de krigsförflyttades vård	156 109	21.4	13 886	4.8	169 995	16.6
Korvaukset muilta kunnilta — Ersättningar av andra kommuner	164 987	22.6	37 941	13.0	202 928	19.9
yksityisiltä — av enskilda personer	182 140	24.9	55 946	19.2	238 086	23.3
Huoltolautakuntien alaiset laitokset — Anstalter underlydande vårdnämnder	122 842	16.8	151 311	51.9	274 153	26.8
Lahjoitukset ja rahastojen korot — Donationer och räntor av donationsfonder	645	0.1	1 001	0.3	1 646	0.2
Muut tulot — Andra inkomster	36 337	5.0	11 701	4.0	48 038	4.7
Yhteensä — Summa	730 135	100.0	291 590	100.0	1 021 725	100.0

Verrattaessa keskenään köyhäinhoidon ja lastensuojelun menojen ja tulojen nousua v:sta 1948 v:een 1949 havaitaan menojen kasvaneen 26.5 %, mutta tulojen 34.4 % lähinnä edellisestä vuodesta. Tulopuolella ovat eniten nousseet korvaukset muilta kunnilta, 46.1 %, sekä yksityisiltä, 45.3 %, ellei oteta lukuun lahjoituksia ja rahastojen korkoja sekä muita tuloja. Köyhäinhoidon ja lastensuojelun menoista tuli 28.0 % korvatuksi vastaavien huoltomuotojen tuloilla, siis hieman enemmän kuin ennen sotia, jolloin vastaava suhdeluku oli noin 25.0.

Det största utgiftsbeloppet, 1 800.2 milj. mk, bildade utgifterna för de anstalter, som underlydde vårdnämnderna; deras andel av totalkostnaderna var nästan $\frac{1}{2}$ eller 49.4 %. Före kriget, år 1939, deras antal av totalkostnaderna var endast 34.4 %. Stort var även det belopp, som utdelats i form av hemunderstöd, 618.6 milj. eller 17.0 %. Vårdavgifterna för personer, som vårdats på sjukhus, sanatorier o. dyl. anstalter, stego till 764.8 milj. mk eller 21.0 % av alla utgifter. Utackorderingsavgifterna, som bildade 10.5 % av barnskyddets utgifter, utgjorde en mycket anspråkslös del av fattigvårdens totalutgifter, 1.1 %.

Då fattigvårdens och barnskyddets utgiftsbelopp jämföras sinsemellan bör beaktas, att sådana utgiftsposter som annan anstaltsvård och ersättningar till andra kommuner icke äro absolut noggranna, ty speciellt på dessa punkter ha många kommuner icke kunnat särskilja utgifterna för barnskyddet och fattigvården. Sålunda äro dessa utgiftsposter för fattigvården något för stora och för barnskyddet i motsvarande grad för små.

Om under 1948 och 1949 de olika utgiftsposterna jämföras med varandra, observeras, att utgifterna i anstalterna underlydande vårdnämnderna ha stigit endast med 15.6 % från närmast föregående år. Kostnaderna för annan anstaltsvård stego avsevärt mera, med 41.0 %. Det penningbelopp, som utdelats i form av hemunderstöd, steg också rätt mycket, med 42.3 % men utackorderingskostnaderna endast med 26.3 %.

Vad värdverksamhetens inkomster beträffar, utgjorde de allmänna inkomsterna under år 1949 1.0 milj. mk, inkomsterna genom fattigvården 730 milj. mk, inkomsterna genom barnskyddet 292 milj. samt inkomsterna genom lösdruvar- och alkoholistvården 2.7 milj. mk. Fattigvårdens och barnskyddets inkomster fördelade sig enligt följande tabell.

Då man jämför stegringen av utgifterna och inkomsterna för fattigvården och barnskyddet från år 1948 till år 1949 finner man, att utgifterna stigit med 26.5 % men inkomsterna med 34.4 % från närmast föregående år. På inkomstsidan har mest stigit ersättningar av andra kommuner, med 46.1 %, samt av enskilda personer, med 45.3 %, om man fränser donationer och räntor av donationsfonder samt „övriga” inkomster. Av fattigvårdens och barnskyddets utgifter täcktes 28.0 % med inkomsterna av motsvarande värdformer, alltså litet mera än före kriget, då motsvarande proportionstal var c:a 25.0.

26. Köyhäinhoitomenot kaupungeissa ja maalaiskunnissa. — Fattigvårdens utgifter i städer och landskommuner.

Menojen laatu — Utgifternas art	Kaupungit — Städer		Maalaiskunnat Landskommuner		Yhteensä — Summa	
	1 000 mk	%	1 000 mk	%	1 000 mk	%
Kunnalliskodit y. m. huoltolautakuntien alaiset köyhäinhoito- laitokset — Kommunalhem o. a. vårdnämnder under- lydande fattigvårdsanstalter	358 034	40.2	894 484	46.5	1 252 518	44.5
Muu laitoshoito — Övrig anstaltsvård						
aistivalliskouluissa y. m. s. laitoksissa — i abnormskolor o. a. dyl. anstalter	3 559	0.4	6 153	0.3	9 712	0.3
mielisairaaloissa — i sinnessjukhus	149 583	16.8	258 964	13.5	408 547	14.5
keuhkotautiparantoloissa — i lungotsanatorier	26 843	3.0	72 768	3.8	99 611	3.5
muissa sairaaloissa — i övriga sjukhus	29 541	3.3	65 628	3.4	95 169	3.4
työlaitoksissa — i arbetsinrättningar	1 204	0.1	1 290	0.1	2 494	0.1
vieraan kunnan kunnalliskodeissa — i andra kommuners kommunalhem	2 127	0.2	35 801	1.9	37 928	1.4
muissa huoltolaitoksissa — i övriga vårdanstalter	8 291	0.9	4 899	0.3	13 190	0.5
Yksityishoito — Utackordering	397	0.1	31 486	1.6	31 883	1.1
Kotiaavustus — Hemunderstöd						
vakinaisille avunsaajille — till egentliga understödstagare	167 780	18.9	357 981	18.6	525 761	18.7
tilapäisille avunsaajille — till tillfälliga understödstagare	36 983	4.2	19 300	1.0	56 283	2.0
avoimen köyhäinhoidon sairaanhoito — den öppna fattig- vårdens sjukvård	10 451	1.2	26 060	1.4	36 511	1.3
Korvaukset muille kunnille — Ersättning till andra kommuner	34 825	3.9	90 379	4.7	125 204	4.5
Kannatusmaksu työlaitokseen — Understödsavgift till arbets- inrättning	4 964	0.6	21 470	1.1	26 434	0.9
Avustukset köyhäinhoitoa harjoittaville yhdistyksille — Understöd åt fattigvård utövande föreningar	9 052	1.0	735	0.0	9 787	0.4
Muut köyhäinhoitomenot — Övriga fattigvårdsutgifter ...	46 500	5.2	35 323	1.8	81 823	2.9
Yhteensä — Summa	890 134	100.0	1 922 721	100.0	2 812 855	100.0

Köyhäinhoitomenot. Köyhäinhoidon eri menoryhmät jakaantuivat kaupunkien ja maalaiskuntien kesken edellä olevan taulukon osoittamalla tavalla.

Menojen jakaantumisessa on havaittavana pieniä eroavaisuuksia kaupunkeihin ja maalaiskuntiin nähden. Näinpä kaupunkien köyhäinhoitomenoista mielisairaalamaksut muodostivat 16.8 %, mutta maaseudulla vastavasti 13.5 %. Korvaukset muille kunnille olivat kaupunkien menoista 3.9, maalaiskuntien taas 4.7 %. Yksityishoitomaksut nousivat 1.6 %:iin maalaiskuntien menoista, mutta kaupunkikuntien vain 0.1 %:iin.

Huoltolautakuntien alaisten köyhäinhoitolaistosten menot olivat v. 1949 1 252.5 milj. mk. Tähän summaan sisältyvien kunnalliskotien menoihin nähden on otettava huomioon, että yhden kunnan omistamien kunnalliskotien menot on otettu bruttomenoina, jota vastoin yhteisten kunnalliskotien kohdalla siihen sisältyvät vain ne menot, mitkä osakaskunnat ovat joutuneet yhteiselle kunnalliskodille maksamaan. Kunnalliskotien kokonaismenot olivat 1 254.9 milj. mk, ja jakaantuivat ne eri menoeriin seuraavalla sivulla olevan taulukon osoittamalla tavalla.

Verrattaessa keskenään kunnalliskotien menoja kaupungeissa ja maalaiskunnissa havaitaan, että palkkaukset kaupungeissa muodostivat v. 1949 37.8 %, mutta maalaiskunnissa vain 29.8 % kokonaismenoista. Verrattuna kunnalliskotien ja hoidokkien lukumäärään oli palkkauksiin mennyt rahaerä maalaiskunnissa suhteellisesti paljon pienempi kuin kaupungeissa. Sen sijaan ravintomenot olivat maalaiskunnissa 33.6 % kokonaismenoista, mutta kaupungeissa vain 28.1 %.

Jotta saataisiin selville hoidokkien kustannukset hoitopäivää kohden, on kunnalliskotien kokonaismenot jaettu hoitopäivien luvulla. Täten hoitopäiväkustannukset olivat kaupungeissa keskimäärin 250 mk, maalaiskunnissa 183 mk sekä koko maassa 198 mk. Suurimmat nämä kustannukset

Fattigvårdsutgifterna. Fattigvårdens olika utgiftsgrupper fördelade sig mellan städerna och landskommunerna såsom ovanstående tabell utvisar.

Beträffande utgifternas fördelning kunna mindre skilljaktigheter mellan städerna och landskommunerna iakttagas. Sälunda bildade sinnessjukhusavgifterna 16.8 % av städernas fattigvårdsutgifter, men på landsbygden 13.5 %. Ersättningarna till andra kommuner utgjorde 3.9 % av städernas och 4.7 % av landskommunernas utgifter. Utackorderingsavgifterna stego till 1.6 % av landskommunernas men till endast 0.1 % av stadskommunernas utgifter.

Utgifterna för de fattigvården underlydande fattigvårdsanstalterna stego under år 1949 till 1 252.5 milj. mk. Beträffande utgifterna för kommunalhemmen, som ingå i denna summa, bör beaktas, att utgifterna för de kommunalhemmen, som ägas av en kommun, ha tagits som brutto-utgifter, varemot i fråga om de gemensamma kommunalhemmen däri ingå blott de utgifter, som de delägande kommunerna erlagt till det gemensamma kommunalhemmen. Kommunalhennens totalutgifter voro 1 254.9 milj. mk och de fördelade sig på olika utgiftsposter på det sätt, som tabellen på följande sida utvisar.

Då kommunalhennens utgifter i städerna och landskommunerna jämföras sinsemellan observeras, att avlöningarna i städerna år 1949 bildade 37.8 %, men i landskommunerna endast 29.8 % av totalutgifterna. I jämförelse med kommunalhennens och internernas antal var det penningbelopp, som åtgätt till avlöningar, proportionsvis mycket mindre i landskommunerna än i städerna. Däremot voro utgifterna för kosthållning i landskommunerna 33.6 % av totalutgifterna, men i städerna endast 28.1 %.

För att få reda på kostnaderna per intern och dag i kommunalhemmen ha kommunalhennens totalkostnader dividerats med vård dagarnas antal. Sälunda erhöles som genomsnittliga kostnader per vård dag i städerna 250 mk, i landskommunerna 183 mk och i hela landet

27. Kunnalliskotien menot. — Kommunalhemmens utgifter.

Menojen laatu — Utgifternas art	Kaupungit — Städer		Maalaiskunnat Landskommuner		Yhteensä — Summa	
	1 000 mk	%	1 000 mk	%	1 000 mk	%
Palkkaukset — Avlöningar	130 787	37.8	270 405	29.8	401 192	32.0
Ravinto — Kosthållning	97 476	28.1	305 639	33.6	403 115	32.1
Vaatus — Beklädnad	14 342	4.1	41 762	4.6	56 104	4.5
Sairaanhoido ja lääkkeet — Sjukvård och läkemedel	11 297	3.3	15 778	1.7	27 075	2.2
Muut vuotuskustannukset hoidoista — Övriga årsutgifter för internerna	10 227	2.9	15 941	1.8	26 168	2.1
Rakennusten kunnossapito — Underhåll av byggnader	16 881	4.9	70 071	7.7	86 952	6.9
Kaluston ja irtaimiston lisähankinta ja korjaus — Anskaff- ning och reparation av inventarier och lösöre	10 665	3.1	30 726	3.4	41 391	3.3
Lämpö ja valo — Värme och lyse	43 339	12.5	120 142	13.2	163 481	13.0
Palovakuutus — Brandförsäkring	1 274	0.4	7 750	0.8	9 024	0.7
Kasvi- ja puutarha — Trädgård	1 248	0.4	3 407	0.4	4 655	0.4
Sekalaismenot — Diverse utgifter	8 776	2.5	26 992	3.0	35 768	2.8
Yhteensä — Summa	346 312	100.0	908 613	100.0	1 254 925	100.0

olivat Uudenmaan ja Lapin lääneissä, keskimäärin 242 ja 307 mk, sekä pienimmät Mikkelin läänissä ja Ahvenanmaalla, 164 ja 138 mk.

Lastensuojelumenot. Seuraava taulukko osoittaa, miten lastensuojelun menot jakaantuivat eri menoryhmiin kaupungeissa ja maalaiskunnissa.

Suurimman menoerän, 77.2 %, kaupunkien lastensuojelumenosta muodostivat lastenkodit y. m. huoltolautakunnan alaiset laitokset. Yksityishoitomaksut olivat vain 3.9 %. Maalaiskunnissa yksityishoidon kustannukset olivat huomattavasti suuremmat, ne nousivat 22.6 %:iin ja lastenkotien vain 44.9 %:iin lastensuojelun kokonaismenoista. Tämä johtui siitä, että lähes 3/5 maaseudun lastensuojelulapsista oli sijoitettu yksityisiin perheisiin ja vain 1/5 kuntien omiin lastenkoteihin. Sen sijaan kaupungeissa runsaasti 2/5 eli 45.0 % oli lastenkodeissa ja vajaat 1/4 eli 22.7 % yksityiskodeissa.

Huoltolautakuntien alaisista lastensuojelulaitoksista lastenkotien menot nousivat v. 1949 252.8 milj. mk:aan, koulu- ja ammattioppilaskotien menot 61.6 milj. mk:aan sekä lastentarhojen menot 176.3 milj. mk:aan. Miten lastenkotien menot jakaantuivat eri menoryhmiin kaupun-

198 mk. Störst voro dessa kostnader i Nylands och Lapplands län, i medeltal 242 och 307 mk, och minst i S:t Michels län och Åland, 164 och 138 mk.

Barnskyddsutgifterna. Följande tabell utvisar, huru barnskyddets utgifter fördelade sig på olika utgiftsgrupper i städerna och landskommunerna.

Den största utgiftsposten, 77.2 %, av städernas barnskyddsutgifter bildade barnhemmen o. a. vårdnämnderna underlydande anstalter. Utackorderingsavgifterna voro endast 3.9 %. I landskommunerna voro kostnaderna för utackorderingen märkbart större, de stego till 22.6 % och utgifterna för barnhemmen till 44.9 % av barnskyddets totalutgifter. Detta berodde därpå, att nära 3/5 av landsbygdens barnskydds barn ha placerats i privata familjer och endast 1/5 i kommunernas egna barnhem. Däremot vårdades i städerna drygt 2/5 eller 45.0 % i barnhemmen och nära 1/4 eller 22.7 % i privata hem.

Bland de vårdnämnderna underlydande barnskyddsanstalterna stego utgifterna för barnhemmen under år 1949 till 252.8 milj. mk, utgifterna för skol- och yrkeslevhem till 61.6 milj. mk och utgifterna för barnträdgårdarna till 176.3 milj. mk. Huru barnhemmens

28. Lastensuojelumenot kaupungeissa ja maalaiskunnissa. — Barnskyddets utgifter i städer och landskommuner.

Menojen laatu — Utgifternas art	Kaupungit — Städer		Maalaiskunnat Landskommuner		Yhteensä — Summa	
	1 000 mk	%	1 000 mk	%	1 000 mk	%
Lastenkodit y. m. huoltolautakuntien alaiset lastensuojelulaitokset — Barnhem o. a. vårdnämnder underlydande barnskyddsanstalter	415 367	77.2	132 343	44.9	547 710	65.8
Muu laitoshoido — Övrig anstaltsvård						
aistivalliss- y. m. s. kouluissa ja laitoksissa — i abnorm- o. a. dyl. skolor och -anstalter	4 306	0.8	5 334	1.8	9 640	1.2
mielisairaaloissa — i sinnessjukhus	1 379	0.3	1 910	0.7	3 289	0.4
keuhkotautiparantoloissa — i lungotssanatorier	6 283	1.2	3 016	1.0	9 299	1.1
muissa sairaaloissa — i övriga sjukhus	1 020	0.2	2 452	0.8	3 472	0.4
vieraan kunnan lastenkodeissa — i främmande kommuners barnhem	4 700	0.9	8 339	2.8	13 039	1.6
kasvatustilaisissa ja muissa huoltolaitoksissa — i upp- fostringsanstalter och andra vårdanstalter	28 923	5.4	30 483	10.4	59 406	7.1
Yksityishoido — Utackordering	21 098	3.9	66 681	22.6	87 779	10.5
Lasten kesävirkestys — Barnens sommarrekreation	10 774	2.0	1 233	0.4	12 007	1.4
Korvaukset muille kunnille — Ersättning till andra kommuner	8 632	1.6	18 092	6.2	26 724	3.2
Aviottomien lasten valvonta — Uppsikt över illegitima barn	4 409	0.8	13 610	4.6	18 019	2.2
Avustukset lastensuojelua harjoittaville yhdistyksille — Understöd åt barnskydd utövande föreningar	26 000	4.8	5 900	2.0	31 900	3.8
Muut menot — Övriga utgifter	5 089	0.9	5 403	1.8	10 492	1.3
Yhteensä — Summa	537 980	100.0	294 796	100.0	832 776	100.0

geissa ja maalaiskunnissa, selviää seuraavasta taulukosta. Lastenkotien lukumäärä oli v. 1949 110.

utgifter fördelade sig på olika utgiftsposter i städerna och landskommunerna framgår av följande tabell. Antalet barnhem var år 1949 110.

29. Lastenkotien menot. — Barnhennens utgifter.

Menojen laatu — Utgifternas art	Kaupungit — Städer		Maalaiskunnat Landskommuner		Yhteensä — Summa	
	1 000 mk	%	1 000 mk	%	1 000 mk	%
Palkkaukset — Avlöningar	63 441	49.5	43 411	34.8	106 852	42.3
Ravinto — Kosthållning	27 630	21.6	35 391	28.4	63 021	24.9
Vaatetus — Beklädnad	4 444	3.5	10 760	8.6	15 204	6.0
Sairaanhoito ja lääkkeet — Sjukvård och läkemedel	1 026	0.8	870	0.7	1 896	0.8
Muut vuotuiskestannukset hoidokeista — Övriga årsutgifter för internerna	1 841	1.4	1 831	1.5	3 672	1.5
Rakennusten kunnossapito — Underhåll av byggnader	9 421	7.4	10 738	8.6	20 179	8.0
Kaluston ja irtaimiston lisähankinta ja korjaus — Anskaff- ning och reparation av inventarier och lösöre	6 165	4.8	5 477	4.4	11 642	4.6
Lämpö ja valo — Värme och lyse	10 996	8.6	11 382	9.1	22 378	8.8
Palovakuutus — Brandförsäkring	159	0.1	444	0.4	603	0.2
Kasvi- ja puutarhamenot — Trädgård	244	0.2	887	0.7	1 131	0.4
Sekalaismenot — Diverse utgifter	2 732	2.1	3 484	2.8	6 216	2.5
Yhteensä — Summa	128 099	100.0	124 695	100.0	252 794	100.0

Samoin kuin kunnalliskotien kohdalla olivat lastenkotien palkkausmenot maalaiskunnissa pienemmät kuin kaupungeissa. Maaseudun lastenkodeissa palkat nousivat v. 1949 34.8 %:iin kokonaismenoista, kun kaupunkien lastenkodeissa vastaava suhdeluku oli 49.5.

Koulu- ja ammattioppilaskotien samoin kuin lastentarhojen menot ja tulot selviävät seuraavasta taulukosta. Tässä yhteydessä on samalla huomautettava, että vaikka lastentarhat eivät muutamissa kaupungeissa olekaan huoltolautakuntien alaisia, on niiden menot kuitenkin yhdenmukaisuuden vuoksi huoltotilastossa laskettu lastensuojelumenojen joukkoon. Seuraavassa esitetyt luvut koskevat 4 kaupungin koulu- ja ammattioppilaskotien menoja sekä 16 kaupungin, 1 kauppalan ja 1 maalaiskunnan lastentarhojen menoja ja tuloja.

Likasom beträffande kommunalhemmen voro barnhennens utgifter för avlöningar mindre i landskommunerna än i städerna. I barnhennens på landsbygden stego lönerna år 1949 till 34.8 % av totalutgifterna, medan motsvarande proportionstal i städernas barnhem var 49.5.

Skol- och yrkeselevhennens samt barnträdgårdarnas utgifter och inkomster framgår av följande tabell. I detta sammanhang bör vidare observeras, att ehuru barnträdgårdarna i några städer icke underlyda värdnämnderna, ha de likväl för enhetlighetens skull hänförs till barnskyddsutgifterna. Följande siffror innefattar skol- och yrkeselevhennens utgifter och inkomster i 4 städer samt barnträdgårdarnas utgifter och inkomster i 16 städer, 1 köping och 1 landskommun.

30. Koulu- ja ammattioppilaskotien sekä lastentarhojen menot. — Skol- och yrkeselevhennens och barnträdgårdarnas utgifter.

Menot — Utgifter	Koulu- ja ammatti- oppilaskodit Skol- och yrkeselev- hennens		Lastentarhat Barnträdgårdarna	
	1 000 mk	%	1 000 mk	%
Palkkaukset — Avlöningar	21 483	34.9	120 852	68.6
Ravinto — Kosthållning	8 442	13.7	19 775	11.2
Vaatetus — Beklädnad	1 180	1.9	150	0.1
Sairaanhoito ja lääkkeet — Sjukvård och läkemedel	208	0.3	1 092	0.6
Muut vuotuiskestannukset hoidokeista — Övriga årsutgifter för internerna	638	1.0	1 308	0.7
Rakennusten kunnossapito — Underhåll av byggnader	6 509	10.6	8 102	4.6
Kaluston ja irtaimiston lisähankinta ja korjaus — Komplettering och reparation av inventarier och lösöre	2 899	4.7	5 992	3.4
Lämpö ja valo — Värme och lyse	4 773	7.7	13 167	7.5
Palovakuutus — Brandförsäkring	53	0.1	31	0.0
Maanviljelys- ja puutarhamenot — Jordbruks- och trädgårdsutgifter	13 527	22.0	43	0.0
Sekalaismenot — Diverse utgifter	1 892	3.1	5 789	3.3
Yhteensä menoja — Summa utgifter	61 604	100.0	176 301	100.0

VI. Työlaitokset.

Kuten aikaisemmin on mainittu, oli v. 1949 toiminnassa 9 työlaitosta, joista 7 oli kuntayhtymien omistamia, 1 Helsingin kaupungin ja 1 valtion.

Kuntayhtymien omistamissa työlaitoksissa oli osallisina 463 kuntaa eli 84.8 % maan kaikista kunnista. Huoltolautakuntien omien ilmoitusten mukaan 470 kunnalla oli osuus työlaitokseen. Erotus johtuu ilmeisesti siitä, että muutamat kunnat ovat ilmoittaneet v. 1949 ostaneensa osuuksia, mutta kun maksua ei vielä suoritettu mainitun vuoden kuluessa, eivät työlaitokset ole ottaneet näitä kuntia huomioon v:n 1949 selonteossaan. Hoitopaikkojen luku työlaitoksissa oli selontekovuonna 540. Helsingin kaupungin omistamassa työlaitoksessa Tervalamella oli hoitopaikkoja 75 sekä valtion omistamassa työlaitoksessa Ilmajoella 125.

Hoidokkeja oli työlaitoksissa kaikkiaan 1761. Aikaisemmin nämä hoidokit on ryhmitetty köyhäinhoidollisiin, alkoholisteihin ja irtolaisiin, mutta kun v:n 1948 lokakuun 1 p:nä tuli voimaan laki lasten elatusavun turvaamisesta, on tämän lain edellyttämät henkilöt n. s. perhepinnarit v:n 1949 alusta käsitelty eri ryhmänä. Missä määrin näitä n. s. perhepinnareita oli työlaitoksiin sijoitettu jo v:n 1948 viimeisellä neljänneksellä, ei ole tietoa, joten heidän lukumäärästään tehdään selkoa vasta v:n 1949 alusta lukien. Seuraava taulukko osoittaa, minkä lain nojalla nämä hoidokit ovat joutuneet työlaitokseen samalla, kun siitä selviää hoitopäivien lukumäärä eri työlaitoksissa.

VI. Arbetsinrättningarna.

Såsom tidigare nämnts, voro under år 1949 9 arbetsinrättningar i verksamhet, av vilka 7 ägdes av kommunmanslutningar, 1 av Helsingfors stad och 1 av staten.

I de arbetsinrättningar, som ägdes av kommunmanslutningar, voro år 1949 463 kommuner delaktiga eller 84.8 % av alla kommuner i landet. Enligt uppgifter från värdsnämnderna hade 470 kommuner andel i arbetsinrättning. Skillnaden beror tydligen därpå, att några kommuner uppgivit sig ha köpt andelar under år 1949, men då betalningen ej erlagts under nämnda år, ha arbetsinrättningarna icke tagit dessa kommuner med i sin redovisning för år 1949. Antalet vårdplatser i nämnda arbetsinrättningar var under redogörelseåret 540. I Helsingfors stads arbetsinrättning i Tervalampi var antalet vårdplatser 75 och i statens arbetsinrättning i Ilmajoki 125.

Totalantalet interner i arbetsinrättningarna var 1761. Tidigare ha ifrågakarande interner indelats i tre grupper, interner under fattigvårdslagen, lösdrivare och alkoholister, men då lagen om tryggnad av underhållsbidrag åt barn den 1 oktober 1948 trädde i kraft, ha de tredskande underhållspliktiga, som denna lag förutsätter, från början av år 1949 behandlats som en grupp för sig. Huruvida dylika tredskande underhållspliktiga redan förekommit vid arbetsinrättningarna under sista kvartalet 1948, har man icke kännedom om, varför redovisningen av dem begynner först från början av år 1949. Följande tabell visar, med stöd av vilka lagar intagningen på arbetsinrättning skett och samtidigt antalet vård dagar i de olika arbetsinrättningarna.

31. Hoidokkien ja hoitopäivien luku. — Antal interner och vård dagar.

Työlaitos Arbetsinrättning	Hoidokkeja, jotka on määrätty työlaitokseen seuraavien lakien nojalla — Interner, som förordnats till arbetsinrättning med stöd av													
	laki avioliiton, ulkop. syntyneistä lapsista		köyhäinhuoltolaki — lagen om fattigvården				laki lasten elatusavun turvaamisesta		alkoholistilaki		irtolaislaki		yhteensä	
	lagen om barn utom äktenskap		56 §		31 §		lagen om tryggnad av underhållsbidrag åt barn		alkoholister		lagen om lösdrivare		summa	
	Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Miehiä Män	Naisia Kvinnor
Uudenmaan läänin kuntain työlaitos	1	—	9	1	12	9	4	1	—	—	58	57	84	68
Länsi-Suomen työlaitos	1	—	48	—	14	3	40	—	—	—	5	126	108	129
Hämeen työlaitos	—	—	101	5	8	6	34	—	130	5	9	100	282	116
Savon työlaitos	—	—	45	1	44	13	28	—	—	—	—	32	117	46
Keuruun työlaitos	10	2	17	—	18	7	14	—	—	—	44	—	103	9
Arbetsinrättningen i Kronoby	—	—	4	—	10	7	12	—	—	—	—	—	26	7
Pohjolan työlaitos	—	—	18	—	13	6	22	—	—	—	2	79	55	85
Tervalammen työlaitos	—	—	40	—	47	—	49	—	153	—	—	—	289	—
Ilmajoen työlaitos	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	237	—	237
Yhteensä — Summa	12	2	282	7	166	51	203	1	283	5	118	631	1 064	697
	Hoitopäiviä — Vård dagar för												Hoitopaikkoja	
	köyhäinhuoltolaisten fattigvårdsinterner		n. s. perhepinnarien tredskande underhålls- pliktiga		alkoholistien alkoholister		irtolaisten lösdrivare		yhteensä summa		Jäsenkuntia Antal med- lemskommuner		Antal vård- platser	
Uudenmaan läänin kuntain työlaitos	5 273		227		—		16 299		21 799		27		43	
Länsi-Suomen työlaitos	6 326		4 373		—		16 367		27 066		101		72	
Hämeen työlaitos	10 590		2 135		11 974		13 187		37 886		62		112	
Savon työlaitos	15 186		2 086		—		6 119		23 391		96		95	
Keuruun työlaitos	7 344		840		—		3 385		11 569		60		91	
Arbetsinrättningen i Kronoby	3 797		1 521		—		—		5 318		54		40	
Pohjolan työlaitos	5 104		2 087		—		11 342		18 533		63		87	
Tervalammen työlaitos	8 455		2 877		15 512		—		26 844		1		75	
Ilmajoen työlaitos	—		—		—		35 233		35 233		—		125	
Yhteensä — Summa	62 075		16 146		27 486		101 932		207 639		464		740	

Eri hoidokkiryhmiä vaihtumista selontekovuoden kuluessa valaisee seuraava taulukko. Yhdessä kuntayhtymien työlaitoksessa ilmoitettiin v:n 1949 alussa olleen 43 miespuolista alkoholista, joita ei v:n 1948 selonteossa ilmoitettu olleen mainitun vuoden lopussa. Seuraavassa taulukossa nämä alkoholistit on sen vuoksi laskettu ryhmään „uusia v:n 1949 kuluessa”.

Omsättningen av interner i de olika grupperna belyses av följande tabell. I en samfällid arbetsinrättning uppgavs i början av året 1949 43 manliga alkoholister, vilka föregående år icke hade redovisats som kvarstående i slutet av året. Dessa alkoholister ha i följande tabell hänförs till gruppen „nyintagna under år 1949”.

32. Hoidokkien vaihtuminen vuoden 1949 aikana. — Omsättningen av interner under år 1949.

	Köyhäinhoidollisia hoidokkeja Fattigvårdsinterner		N. s. perhepinnareita Tredskande underhållspliktiga		Irtolaisia Lösdrivare		Alkoholisteja Alkoholister	
	Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Miehiä Män	Naisia Kvinnor
Vuoden alussa — I början av året	133	26	—	—	48	261	68	—
Uusia vuoden kuluessa — Nyintagna under året	328	34	203	1	70	370	215	5
Poistettuja vuoden kuluessa — Utskrivna under året	291	32	95	1	73	348	198	5
Vuoden lopussa — I slutet av året	170	28	108	—	45	283	85	—

Mitä työlaitosten kustannuksiin tulee, on tietoja pyydetty vain muutamista tärkeimmistä meno- ja tuloeristä. Huomioon ei ole otettu uutisrakennuksista ja perusparannuksista johtuvia menoja eikä myöskään lainoja ja niiden lyhennyksiä. Samoin ei myöskään ole pyydetty tietoja laitosten mahdollisesti tuottamasta voitosta tai tappiosta. Näin ollen alempana esitetyt luvut eivät esitä laitosten kokonaismenoja eikä -tuloja.

Vad arbetsinrättningarnas kostnader angår, har man anhållit om uppgifter endast om några av de viktigaste utgifts- och inkomstposterna. Utgifter, som förorsakats av nybyggnader och grundförbättringar ha icke beaktats samt icke heller lån och amorteringar av dem. Likaså har ej heller anhållits om uppgifter om den eventuella vinsten eller förlusten på inrättningarna. Sålunda ange de nedan specificerade siffrorna icke anstalternas totalutgifter och -inkomster.

Menot — Utgifter	Kuntayhtymien työlaitokset Arbetsinrättningar tillh. kommunsammanslutningar	Helsingin työlaitos Helsingfors arbetsinrättning	Valtion työlaitos Statens arbetsinrättning
		1 000 markkaa — mark	
Palkat ja palkkiot — Avlöningar och arvoden	18 784	4 796	4 710
Muut hoitokustannukset — Övriga vårdkostnader	22 626	6 595	4 418
Maatilan ja työliikkeen menot — Utgifter för lantbruk och arbetsrörelse	21 924	13 034	1 540
Työvelvollisten velkasuoritukset jäsenkunnille — Arbetspliktigas skuldbetalningar till medlemskommuner	4 213	307	—
Tulot — Inkomster			
Jäsenkuntien kannatus- ja liittymismaksut — Medlemskommunernas understöds och anslutningsavgifter	25 776	—	—
Jäsenkuntien ylimäär. hoitomaksut köyh. hoidokeista — Medlemskommunernas extra vårdavgifter för fattigvårdsinterner	831	—	—
Valtiolta irtolaisten ja alkoholistien hoitokustannuksiin — Av staten för vården av lösdrivare och alkoholister ..	9 783	3 890	—
Kunnilta irtolaisten ja alkoholistien hoitokustannuksiin — Av kommunerna för vården av lösdrivare och alkoholister	4 496	—	2 466
Maatilan ja työliikkeen tulot — Inkomster av lantbruk och arbetsrörelse	22 205	15 686	1 888

laskat
4

työliikkeen

Résumé.

L'organisation de l'assistance sociale et les établissements d'assistance (tableau I). En vue de l'assistance fixée par voie législative le pays était divisé en 1949 en 546 districts d'assistance. Une commission d'assistance existait dans 463 districts, le conseil communal s'occupant des tâches de la commission dans 83 districts. Les commissions d'assistance dans 34 communes avaient une section spéciale pour la protection de l'enfance et dans 7 villes il existait des commissions spéciales pour la protection de l'enfance.

Le nombre des hospices d'indigents était en 1949 344, dont 27 servaient aux besoins de deux ou plusieurs communes. Dans 6 hospices il y avait une section pour enfants, dans 142 une section pour aliénés et dans 182 une section pour autres malades. 92 communes avaient des asiles pour enfants, au nombre de 110, 1 ville avait des internats pour élèves d'écoles professionnelles et des asiles de réception et 4 villes avaient des maisons de correction ou internats.

L'assistance publique. En 1949 il y avait en tout 92 647 assistés proprement dits, c. à d. des personnes qui étaient entretenues dans des établissements ou dans des familles privées ou qui recevaient un secours à domicile de 2 500 mks au moins. De ces personnes 28.2 % se trouvaient dans les villes et 71.8 % à la campagne; 58.5 % étaient des femmes, 36.2 % des hommes et 5.3 % des enfants de moins de 16 ans. Le nombre des assistés proprement dits représentait 2.6 % de la population recensée du pays. Si l'on considère aussi ceux qui avaient reçu un secours à domicile de moins de 2 500 mks, c. à d. les personnes assistés temporairement qui étaient au nombre de 16 895, le total des personnes secourues par l'assistance publique en Finlande constituait 3.1 % de la population. Le nombre des personnes, époux et enfants, assistés indirectement était 44 306.

Quant aux assistés proprement dits 60.5 % d'eux étaient entretenus dans des établissements, 2.1 % chez des particuliers et 37.4 % recevaient du secours à domicile (tableau III). Pendant l'année en question les hospices d'indigent ont eu en tout 26 534 internes ainsi que 371 enfants soumis à la législation sur la protection de l'enfance, ou un total de 26 905 personnes (tableau II). 25 733 étaient des adultes et 1 172 des enfants. Le nombre des jours d'assistance était de 6 350 944 ou 236 par interne.

Des assistés proprement dits 3.0 % étaient âgés moins de 7 ans, 2.4 % de 7 à 15 ans, 2.5 % de 16 à 19 ans, 25.5 % de 20 à 39 ans, 21.7 % de 40 à 54 ans et 44.8 % de plus de 55 ans.

La plupart, ou 51.8 %, des assistés étaient nés dans la commune d'assistance, 47.1 % dans une autre commune du pays et 1.2 % à l'étranger. La grande majorité des assistés, ou 82.0 %, avaient leur domicile de secours dans la commune d'assistance et 10.5 % dans d'autres communes. L'Etat payait seulement pour 6.8 % des assistés, et le domicile de secours était incertain ou contesté pour 0.7 %.

Parmi les 87 701 assistés âgés de plus de 16 ans, 39.6 % étaient célibataires, 28.6 % mariés, 3.9 % divorcés et

27.7 % veufs ou veuves. Parmi les enfants au dessous de 16 ans, au nombre de 4 946, 82.3 % étaient légitimes et 17.6 % illégitimes. 83.8 % des enfants légitimes avaient les deux parents en vie, 14.7 % seulement l'un des parents et 1.5 % étaient orphelins; 98.2 % des enfants illégitimes avaient la mère en vie 79.1 % n'avaient pas de père connu.

Par profession les assistés âgés de plus de 16 ans et les parents des enfants assistés se répartissaient de la manière suivante:

	Les assistés au-dessus de 16 ans	Les parents des enfants assistés
Ouvriers d'usine et autres		
Ouvriers industriels	16.8	23.0
Ouvriers agricoles	17.7	15.3
Autres ouvriers	30.7	28.5
Domestiques	7.7	5.8
Commerçants	5.1	4.0
Autres	22.0	23.4
En tout	100.0	100.0

Les causes les plus ordinaires du besoin d'assistance étaient sénilité, maladie, aliénation et faiblesse d'esprit chez l'assisté: 82.0 % des assistés au-dessus de 16 ans avaient reçu du secours pour ces raisons et 0.8 % étaient tombés à la charge de l'assistance publique à cause de l'incurie et de la paresse. La proportion de ceux qui furent assistés pour des causes se rapportant à l'époux, était de 7.3 % et, en y ajoutant les cas de famille nombreuse, de la maladie d'un ou plusieurs enfants et les cas d'entretien d'un enfant illégitime, on arrive à ce que les conditions de famille avaient occasionné l'assistance dans 12.0 % des cas. La plupart des enfants, 72.7 %, furent assistés à cause de leur morbidité ou infirmité. La morbidité ou l'incapacité de travail des parents était la cause de l'assistance dans 12.6 % des cas.

La protection de l'enfance. Le nombre des enfants à la charge des commissions d'assistance sociale en vertu de la loi sur la protection de l'enfance était comme suit.

	Abs.	%
Villes	5 371	35.5
Campagne	9 741	64.5
Tout le pays	15 112	100.0

Par rapport à la population tout entière le nombre des enfants sous la protection d'enfance était de 0.4 %. La proportion des garçons était env. 57 % et celle des filles env. 43 %.

46.6 % des enfants étaient placés dans des familles privées, le nombre de ceux soignés dans les établissements était 53.4 % (tableau III). La proportion des enfants/soignés dans des établissements était plus grande dans les villes (77.3 %) qu'à la campagne (40.3 %). La plupart des enfants hospitalisés dans des établissements recevaient des soins dans les asiles communaux, 4 360, dont 55.5 % dans les villes et 44.5 % dans les communes rurales (tableau II). En plus, il y avait dans ces asiles 125 en-

fants ressortissant à l'assistance publique. Le nombre des jours d'assistance de ces 4 485 enfants était de 968 368 ou 216 par enfant.

Selon l'âge, les enfants se répartissaient comme suit :

	Moins de 2 ans	2 à 6 ans	7 à 12 ans	13 à 15 ans	16 ans ou plus
1949	8.4	21.1	34.7	24.3	10.9

La plupart ou 72.7 % des enfants étaient nés dans la commune qui les avait pris à charge, 26.3 % étaient nés dans une autre commune du pays et 0.3 % à l'étranger. 76.1 % des enfants avaient leur domicile de secours dans la commune d'assistance, 14.9 % dans une autre commune et 6.3 % étaient soignés aux frais de l'Etat.

Du total des enfants assistés 41.8 % étaient nés hors du mariage et 58.1 % étaient légitimes. De ces derniers 49.2 % avaient les deux parents en vie, 36.2 % ou père ou mère et 14.6 % étaient orphelins de père et de mère. Des enfants illégitimes 89.3 % avaient la mère en vie et 10.7 % la mère morte ou inconnue. Dans 77.4 % des cas le père était inconnu.

Selon la profession des parents, les enfants se répartissaient de la manière suivante: enfants d'ouvriers agricoles 16.3 %, enfants d'ouvriers industriels et d'usine 21.9 %, enfants d'„autres ouvriers” 27.1 % et enfants de domestiques 15.4 %.

La plupart des enfants avaient été mis sous la protection de l'enfance parce qu'ils avaient perdu leur soutien naturel, le père ou la mère, ou tous deux. Le nombre de ces enfants représentaient 37.5 % du total. Leur père, leur mère ou leur deux parents étaient morts dans 20.6 % des cas et 16.9 % avaient été abandonnés par l'un des parents ou par les deux. La morbidité ou l'infirmité de l'enfant était cause du secours dans seulement 7.1 % du total des cas. Dans 8.0 % des cas la cause de la mise en soin de l'enfant était une vie licencieuse ou la criminalité, l'enfant ayant été tombé lui-même dans seulement 15.1 % des cas et les parents dans 81.1 %.

Le traitement des vagabonds. Le nombre des personnes assujetties à la loi sur le vagabondage était comme suit.

	Abs.	%
Villes	1 553	86.3
Campagne	237	13.2

La plupart des vagabonds ou 74.8 % étaient des femmes et 25.2 % des hommes. Environ la moitié, 46.3 %, étaient âgés de moins de 30 ans, 28.2 % de 30 à 39 ans et 24.7 % seulement de plus de 40 ans.

Parmi les hommes, 28.4 % avaient été soumis à la loi à cause de vie errante, 39.9 % à cause de paresse ou incurie, 6.2 % à cause de mendicité et 25.5 % pour d'autres causes. Quant aux femmes, la cause la plus ordinaire était prostitution, pour 81.0 %, 7.2 % avaient mené une vie errante, 8.2 % avaient fuyé le travail et 0.3 % mendié.

En ce qui concerne le traitement des vagabonds une admonition avait été donnée à 40.8 % des hommes et à 19.8 % des femmes; 23.6 % des hommes et 25.2 % des femmes furent mis sous surveillance de vagabondage, 18.4 % des hommes et 38.5 % des femmes ordonnés dans des auvroirs, 1.1 % des hommes et 3.1 % des femmes aux travaux forcés.

Le traitement des alcooliques. En 1949 6 903 personnes furent assujetties aux mesures prévues dans la loi sur l'alcoolisme. De ces personnes 76.3 % se trouvaient dans les villes et 23.7 % à la campagne. La grande majorité ou 91.7 % étaient des hommes et seulement 8.3 % des femmes. D'après l'âge ils se répartissaient comme suit: 19.7 % étaient âgés de moins de 30 ans, 33.3 % de 30 à 39 ans et 47.0 % de 40 ans ou d'avantage.

Comme cause de la mise en traitement il a été indiqué arrestations pour ivrognerie dans 48.8 % des cas. 30.4 % des alcooliques avaient dérangé leur entourage ou enfreint aux bonnes mœurs, 7.7 % étaient tombés à la charge de leurs proches, 8.3 % avaient omis de payer une pension alimentaire et 1.2 % étaient tombés à la charge de l'assistance publique; 3.1 % seulement avaient été dangereux pour eux-mêmes ou pour la sécurité d'autrui. Les mesures de traitement étaient les suivantes: une admonition fut donnée à 51.1 % des alcooliques, 29.3 % furent mis sous surveillance d'alcooliques et 14.7 % ordonnés dans des maisons d'alcooliques.

L'assistance de tempérance. Au 1 juillet 1947 entra en vigueur la loi concernant l'assistance de tempérance aux personnes âgées de 18—24 ans ayant été trouvées état d'ivresse. Le nombre des personnes ayant reçu une admonition selon cette loi était de 1 810 hommes et de 51 femmes; sous surveillance de tempérance étaient condamnés 174 hommes et 7 femmes.

Les dépenses de l'assistance sociale. En 1949 les dépenses totales à titre de l'assistance sociale étaient en 1 000 mks de 3 968 464 (tableau IV), dont 1 597 272 dans les villes et 2 371 192 dans les communes rurales. Des dépenses totales 70.9 % se rapportaient aux secours de l'assistance publique, 21.0 % aux secours de la protection de l'enfance, 7.7 % à l'administration et 0.4 % au traitement des vagabonds et des alcooliques.

Les dépenses de l'assistance publique et de la protection de l'enfance se répartissaient de la manière suivante:

Titre de dépense	Assistance publique		Protection de l'enfance		Total	
	1 000 mk	%	1 000 mk	%		%
Etablissements relevant des Commissions d'assistance sociale	1 252 518	44.5	547 710	65.8	1 800 228	49.4
Autres établissements	666 651	23.7	98 145	11.8	764 796	21.0
Secours à domicile	618 555	22.0	—	—	618 555	17.0
Pension chez des particuliers	31 883	1.1	87 779	10.5	119 662	3.3
Remboursements à d'autres communes	125 204	4.5	26 724	3.2	151 928	4.2
Participation aux frais d'un ouvroir	26 434	0.9	—	—	26 434	0.7
Surveillance des enfants illégitimes	—	—	18 019	2.2	18 019	0.5
Subsides aux sociétés d'assistance	9 787	0.4	31 900	3.8	41 687	1.1
Autres dépenses	81 823	2.9	22 499	2.7	104 322	2.8
En tout	2 812 855	100.0	832 776	100.0	3 645 631	100.0

Ouvroirs. Pendant 1949 il y avait 9 ouvroirs dont 7 appartenaient aux associations des communes, 1 à la ville d'Helsinki et 1 à l'Etat. Le nombre des internes s'élevait à 1761, dont 60.4 % étaient des hommes et 39.6 % des femmes. En vertu des lois sur les vagabonds et les alcooliques les nombres suivants des hommes et femmes avaient été ordonné dans les ouvroirs.

	Hommes	Femmes
La loi sur les vagabonds	118	631
La loi sur les alcooliques	288	5

Les nombres des personnes assistées en vertu de la loi sur l'assistance publique étaient 663 hommes et 61 femmes.

Le nombre de journées d'assistance faisait en 1949 au total 207 639, dont 78 221 pour les bénéficiaires de l'assistance publique et 129 418 pour les vagabonds et les alcooliques.

Taulukkoja—Tableaux

I. Huoltotoiminnan järjestys on huoltolautakuntien alaiset laitokset — L'organisation de l'Assistance sociale et les établissements subordonnés aux Commissions de l'Assistance sociale.

Lääni — Départements

Kaupungit — Villes

Maalaiskunnat — Communes rurales

Huoltoyhdykskuntia — Districts d'Assistance sociale

Huoltoyhdykskuntia, joissa oli — Districts d'Assistance sociale ayant

erityinen huoltolautakunta — une Commission spéciale de l'Assistance sociale

osasto lastensuojelua varten — une section spéciale pour la protection de l'enfance

kunnalliskoteja — hospices d'indigents

kaikkiaan — total

niissä erityinen osasto — pourvus d'une section spéciale pour

mielisairaille — aliénés

muille sairaille — autres malades

osuus yhteiseen kunnalliskotiin — participation à l'hospice d'indigents commun

sopimuksenmukainen oikeus sijoittaa hoidokkeja toisen kunnan kunnalliskotiin — droit convenu

de placer des internes dans des hospices appartenant à d'autres communes

osuus työlaitokseen — participation à l'ouvroir commun

osuus piirimielisairaalaan — participation à la maison d'aliénés du district

lastenkoteja — asiles pour enfants

II. Huoltolautakuntien alaisissa laitoksissa olleet ryhmitettyinä laitosten mukaan — Internes entretenus dans les établissements relevant des Commissions d'Assistance sociale, par établissements

Kunnalliskodit — Hospices d'indigents

Köyhäinhoito — Assistance publique

Miehiä — Hommes

Naisia — Femmes

Lapsia — Enfants

Yhteensä — Total

Hoidokkeja — Internes

Hoitopäiviä — Nombre de jours d'assistance

Lastensuojelu — Protection de l'enfance

Lastenkodit — Asiles pour enfants

III. Köyhäinhoidon ja lastensuojelun eri huoltomuodot — Les diverses formes de l'Assistance publique et de la Protection de l'enfance

Köyhäinhoito — Assistance publique

Suoranaisesti avustetut — Assistés directement

Laitoksissa olleet — Assistés dans des établissements

Yksityishoidossa olleet — Mis en pension chez des particuliers

Kotiaavustusta saaneet — Assistés à domicile

Avustuksen arvo vähintään 2 500 mk — Valeur de l'assistance au moins 2 500 mk

Avustuksen arvo vähemmän kuin 2 500 mk — Valeur de l'assistance moins de 2 500 mk

Välillisesti vähintään 2 500 mk:n suuruudesta kotiaavustuksesta osalliseksi tulleet — Assistance indirecte à domicile de 2 500 mk au moins

Lastensuojelu — Protection de l'enfance

Poikia — Garçons

Tyttöjä — Filles

IV. Huoltotoiminnan menot — Dépenses de l'Assistance sociale

Köyhäinhoito — Assistance publique — Hallinto — Administration

Kunnalliskodit ja muut huoltolautakuntien alaiset köyhäinhoitolaitokset — Hospices d'indigents et autres établissements relevant des Commissions d'Assistance

Muu laitoshoido — Autres établissements

aistivallis- y. m. s. kouluissa ja laitoksissa — écoles et établissements pour anormaux et autres

mielisairaaloissa — maisons d'aliénés

keuhkotautiparantoloissa — sanatoriums pour poitrinaires

muissa sairaaloissa — autres hôpitaux

työlaitoksissa — ouvroirs

- vieraan kunnan kunnalliskodissa — hospices d'autres communes
- muissa huoltolaitoksissa — autres établissements
- Muu köyhäinhoito ja huolto — Dépenses pour d'autres formes d'assistance
- Yksityishoito — Pension chez des particuliers
- Kotiaivustus — Secours à domicile
- Korvaukset muille kunnille — Remboursements à d'autres communes
- Kannatusmaksut yhteiseen työlaitokseen — Participation aux frais pour un ouvroir commun
- Muut köyhäinhoitomenot — Autres dépenses pour l'Assistance publique
- Avustukset köyhäinhoitoa harjoittaville yhdistyksille — Subsidés aux sociétés d'assistance
- Yhteensä köyhäinhoitomenoja — Total des dépenses de l'Assistance publique
- Lastensuojelu — Protection de l'enfance
- Aviottomien lasten valvonta — Surveillance d'enfants illégitimes
- Lastenkodit ja muut huoltolautakuntien alaiset lastensuojelulaitokset — Asiles d'enfants et autres établissements pour enfants relevant des Commissions d'Assistance sociale
- Kasvatus- ja muissa huoltolaitoksissa — Maisons de correction etc.
- Muu lastensuojelu — Autres mesures de soins
- Lasten kesävirikistys — Récréation d'été
- Muut lastensuojelumienot — Autres dépenses pour la Protection de l'enfance
- Avustukset lastensuojelua harjoittaville yhdistyksille — Subsidés aux sociétés de Protection de l'enfance
- Yhteensä lastensuojelumenoja — Total des dépenses de la Protection de l'enfance
- Irtolaishuolto — Traitement des vagabonds
- Alkoholistihuolto — Traitement des alcooliques
- Kaikkiaan huoltomenoja — Total des dépenses de l'Assistance sociale

V. *Huoltotoiminnan tulot — Recettes de l'Assistance sociale*

- Huoltotoiminnan yleistulot — Recettes générales
- Köyhäinhoito — Assistance publique
- Perunkirjoitusmaksut — Droits sur l'inventaire des successions
- Korvaukset — Remboursements
 - valtiolta — par l'Etat
 - muilta kunnilta — par d'autres communes
 - yksityisiltä — par des personnes privées
- Lahjoitukset ja rahastojen korot — Dons et intérêts des fonds
- Työlaitoksissa olleiden työvelvollisten työ — Le travail des internes des ouvriers
- Muut tulot — Autres recettes
- Sotasiirtolaisista saatu korvaus — Remboursements par l'Etat pour les évacués de guerre
- Kuntien huoltotoimintaan käyttämät varat — Sommes disposées par les communes pour l'Assistance sociale

VI. *Kunnalliskotien menot ja tulot — Recettes et dépenses des hospices d'indigents*

- Menot — Dépenses
 - Palkkaukset — Salaires
 - Ravinto — Vivres
 - Vaatetus — Vêtements
 - Sairaanhoito ja lääkkeet — Soins médicaux et médicaments
 - Muut vuotuis kustannukset hoidoista — Autres frais annuels pour les internes
 - Rakennusten kunnossapito — Entretien des immeubles
 - Kaluston ja irtaimiston lisähankinta ja korjaus — Achat et réparation d'inventaires et de mobilier
 - Lämpö ja valo — Chauffage et éclairage
 - Palovakuutus — Assurances contre l'incendie
 - Kasvi- ja puutarha — Jardinage
 - Sekalaiset — Frais divers
- Tulot — Recettes
 - Hoidokkien valmisteet — Vente des produits fabriqués par les internes
 - Hoidokkien muu työ — Autres travaux des internes
 - Yhteisten kunnalliskotien kannatus- ja hoitomaksut — Contributions des hospices d'indigents communs
 - Henkilökunnan luontoisedut — Avantages en nature du personnel

VII. *Lastenkotien menot ja tulot — Recettes et dépenses des asiles d'enfants*

TAULUKOITA
TABELLER

1949

I. Huoltotoiminnan järjestys ja huoltolautakuntien alaiset laitokset vuonna 1949.
Vårdverksamhetens organisation och vårdnämnder underlydande anstalter år 1949.

Lääni — Län	Huoltolautakuntien Vårdsamhället	Huoltolautakuntia, joissa oli — Vårdsamhället med									
		erityinen huoltolautakunta sääksild vårdnämnd	huoltolautakunnan osasto lastensuojelua varten avdelning i vårdnämnden för barnskydd	kunnalliskoteja kommunalhem		niissä osasto med avdelning för	andeli yhteisen kunnalliskotiin andelen i gemensamt kommunalhem	osittain sijottaa toisen kunnan kunnalliskotiin delvis att placera annan kommuns kommunalhem	osuus työlaitokseen andelen i arbetsinrättning	osuus pitämäläisrahojen andelen i distriktsinnes-sjukhus	lastenkoteja — barnhem
				kaikkiaan inalles	niissä osasto med avdelning för						
<i>Uudenmaan lääni — Nylands län</i>	45	42	6	35	4	19	2	7	44	44	12
Kaupungit — Städer	5	5	3	5	—	3	—	—	5	5	1
Maalaiskunnat — Landskommuner	40	37	3	30	4	16	2	7	39	39	11
<i>Turun ja Porin lääni — Åbo och Björneborgs län</i>	117	96	6	69	13	40	36	17	108	113	11
Kaupungit — Städer	5	5	3	5	1	4	—	—	5	5	3
Maalaiskunnat — Landskommuner	112	91	3	64	12	36	36	17	103	108	8
<i>Åhvenanmaan maakunta — Landskapet Åland</i>	16	2	—	1	—	—	16	—	3	14	—
Kaupunki — Stad	1	1	—	—	—	—	1	—	1	1	—
Maalaiskunnat — Landskommuner	15	1	—	1	—	—	15	—	2	13	—
<i>Hämeen lääni — Tavastehus län</i>	65	63	6	49	23	26	7	6	60	58	23
Kaupungit — Städer	3	3	3	3	1	3	—	—	3	3	3
Maalaiskunnat — Landskommuner	62	60	3	46	22	23	7	6	57	55	20
<i>Kymen lääni — Kymmene län</i>	34	31	7	25	11	13	—	3	31	32	18
Kaupungit — Städer	3	3	3	3	2	3	—	—	3	3	3
Maalaiskunnat — Landskommuner	31	28	4	22	9	10	—	3	28	29	15
<i>Milckelin lääni — S:t Michels län</i>	33	32	4	28	17	19	—	4	32	33	7
Kaupungit — Städer	3	3	2	3	1	2	—	—	3	3	2
Maalaiskunnat — Landskommuner	30	29	2	25	16	17	—	4	29	30	5
<i>Kuopion lääni — Kuopio län</i>	53	51	6	49	34	29	—	—	41	53	6
Kaupungit — Städer	3	3	2	3	3	2	—	—	3	3	2
Maalaiskunnat — Landskommuner	50	48	4	46	31	27	—	—	38	50	4
<i>Vaasan lääni — Vasa län</i>	102	85	3	49	26	24	12	12	86	99	7
Kaupungit — Städer	7	7	2	7	2	4	—	—	6	7	3
Maalaiskunnat — Landskommuner	95	78	1	42	24	20	12	12	80	92	4
<i>Oulun lääni — Uleåborgs län</i>	57	44	2	29	13	9	2	4	47	51	4
Kaupungit — Städer	3	3	2	3	3	1	—	—	3	3	2
Maalaiskunnat — Landskommuner	54	41	—	26	10	8	2	4	44	48	2
<i>Lapin lääni — Lapplands län</i>	24	17	1	10	1	3	—	3	18	23	4
Kaupungit — Städer	2	2	1	2	—	1	—	1	2	2	1
Maalaiskunnat — Landskommuner	22	15	—	8	1	2	—	2	16	21	3
Koko maa — Hela landet	546	463	¹⁾ 41	²⁾ 344	142	182	75	56	470	520	92
Kaupungit — Städer	35	35	¹⁾ 21	34	13	23	1	1	34	35	20
Maalaiskunnat — Landskommuner	511	428	20	310	129	159	74	55	436	485	72

¹⁾ Näistä 7 lastensuojelulautakuntaa. — Härav 7 barnskyddsnämnder.

²⁾ Näistä 1 vanhainkoti. — Härav 1 alderdomshem.

³⁾ Näistä 27 kahden tai useamman kunnan yhteisiä kunnalliskoteja. — Härav 27 gemensamma kommunalhem för tvänne eller flere kommuner.

II. Huoltolautakuntien alaisissa laitoksissa olleet ryhmitettyinä laitosten mukaan v. 1949 —
I vårdnämnder underlydande anstalter intagna, grupperade efter anstalter år 1949.

Lääni — Län	Kunnalliskodit — Kommunalhem						Lastenkodit — Barnhem				
	Köyhäinhoito — Fattigvård					Lastensuojelu Barnskydd		Köyhäin- hoito Fattigvård		Lastensuojelu Barnskydd	
	Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Lapsia Barn	Yhteensä Summa		Lapsia Barn	Hoitopäiviä Vård dagar	Lapsia Barn	Hoitopäiviä Vård dagar	Lapsia Barn	Hoitopäiviä Vård dagar
				Hoidok- keja Inter- ner	Hoitopäiviä Vård dagar						
<i>Uudenmaan lääni — Nylands län</i>	1 133	1 983	64	3 180	766 484	21	3 106	32	1 650	1 347	260 894
Kaupungit — Städer	524	905	30	1 459	363 613	—	—	—	—	1 035	187 859
Maalaiskunnat — Landskommuner	609	1 078	34	1 721	402 871	21	3 106	32	1 650	312	73 035
<i>Turun ja Porin lääni — Åbo och Björneborgs län</i>	1 424	2 552	114	4 090	1 003 090	57	12 919	13	1 179	732	167 815
Kaupungit — Städer	369	695	36	1 100	239 660	1	365	—	—	563	118 773
Maalaiskunnat — Landskommuner	1 055	1 857	78	2 990	763 430	56	12 554	13	1 179	169	49 042
<i>Ahvenanmaan maakunta — Land- skapet Åland</i>	20	33	1	54	16 522	—	—	—	—	—	—
Kaupunki — Stad	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Maalaiskunnat — Landskommuner	20	33	1	54	16 522	—	—	—	—	—	—
<i>Hämeen lääni — Tavastehus län</i>	1 424	2 556	131	4 111	936 054	40	6 189	5	461	906	222 125
Kaupungit — Städer	354	833	81	1 268	227 168	22	2 780	1	9	334	63 541
Maalaiskunnat — Landskommuner	1 070	1 723	50	2 843	708 886	18	3 409	4	452	572	158 584
<i>Kymen lääni — Kymmene län</i>	792	1 223	25	2 040	494 716	17	2 750	30	2 166	513	126 357
Kaupungit — Städer	172	254	8	434	99 849	1	27	—	—	99	23 065
Maalaiskunnat — Landskommuner	620	969	17	1 606	394 867	16	2 723	30	2 166	414	103 292
<i>Mikkelin lääni — S:t Michels län</i>	952	1 345	75	2 372	591 421	31	4 818	6	104	197	45 243
Kaupungit — Städer	76	146	3	225	56 810	5	469	4	20	64	14 252
Maalaiskunnat — Landskommuner	876	1 199	72	2 147	534 611	26	4 349	2	84	133	30 991
<i>Kuopion lääni — Kuopio län</i>	1 778	2 452	197	4 427	1 005 348	75	10 113	19	666	161	31 879
Kaupungit — Städer	228	274	7	509	101 860	—	—	—	—	66	13 215
Maalaiskunnat — Landskommuner	1 550	2 178	190	3 918	903 488	75	10 113	19	666	95	18 664
<i>Vaasan lääni — Vasa län</i>	1 461	2 161	112	3 734	896 734	87	16 101	10	862	291	66 462
Kaupungit — Städer	301	519	21	841	177 713	32	4 101	10	862	156	30 754
Maalaiskunnat — Landskommuner	1 160	1 642	91	2 893	719 021	55	12 000	—	—	135	35 708
<i>Oulun lääni — Uleåborgs län</i>	856	1 101	73	2 030	486 703	39	6 984	3	95	82	17 312
Kaupungit — Städer	130	203	14	347	85 120	2	371	1	23	56	10 514
Maalaiskunnat — Landskommuner	726	898	59	1 683	401 583	37	6 613	2	72	26	6 798
<i>Lapin lääni — Lapplands län</i>	250	237	9	496	89 921	4	971	7	299	131	22 799
Kaupungit — Städer	67	58	4	129	26 317	3	729	7	299	45	8 263
Maalaiskunnat — Landskommuner	183	179	5	367	63 604	1	242	—	—	86	14 536
Koko maa — Hela landet	10 090	15 643	801	26 534	6 286 993	371	63 951	125	7 482	4 360	960 886
Kaupungit — Städer	2 221	3 887	204	6 312	1 378 110	66	8 842	23	1 213	2 418	470 236
Maalaiskunnat — Landskommuner	7 869	11 756	597	20 222	4 908 883	305	55 109	102	6 269	1 942	490 650

III. Köyhäinhoidon ja lastensuojelun eri huoltomuodot vuonna 1949. —

Läni — Län	Köyhäinhoito														
	Suoranaisesti avustetut — Direkt understödda														
	Laitoksissa olleet I anstalt intagna				Yksityishoidossa olleet Utackorderade				Kotiaavustusta saaneet — I sina hem understödda						
									Avustuksen arvo vähintään 2 500 mk — Understödetts värde minst 2 500 mk				Avustuksen arvo vähen- män kuin 2 500 mk Understödetts värde mindre än 2 500 mk		
Miehiä Män	Kyvinor Kvinnor	Naisia Barn	Lapsia Barn	Yhteensä Summa	Miehiä Män	Kyvinor Kvinnor	Naisia Barn	Lapsia Barn	Yhteensä Summa	Miehiä Män	Kyvinor Kvinnor	Naisia Barn	Lapsia Barn	Yhteensä Summa	
<i>Uudenmaan l. — Nylands l.</i>	3 689	5 638	623	9 950	43	67	110	1 622	4 582	25	6 229	696	1 027	274	1 997
Kaupungit — Städer	2 218	3 495	351	6 064	5	2	7	929	2 551	12	3 492	422	583	226	1 231
Maalaiskunnat — Lands- kommuner	1 471	2 143	272	3 886	38	65	103	693	2 031	13	2 737	274	444	48	766
<i>Turun ja Porin lääni — Åbo och Björneborgs län</i>	3 199	4 538	695	8 432	106	203	309	1 435	4 313	15	5 763	669	1 108	153	1 930
Kaupungit — Städer	993	1 349	205	2 547	4	11	15	468	1 510	1	1 979	252	303	3	558
Maalaiskunnat — Lands- kommuner	2 206	3 189	490	5 885	102	192	294	967	2 803	14	3 784	417	805	150	1 372
<i>Ahvenanmaan maakunta — Landskapet Åland</i>	77	87	2	166	5	10	15	21	61	1	83	4	4	—	8
Kaupunki — Stad	11	18	—	29	—	—	—	3	12	—	15	—	—	—	—
Maalaiskunnat — Lands- kommuner	66	69	2	137	5	10	15	18	49	1	68	4	4	—	8
<i>Hämeen l. — Tavastehus l.</i>	3 013	4 443	583	8 039	53	121	174	1 419	3 307	19	4 745	712	1 086	185	1 983
Kaupungit — Städer	928	1 584	209	2 721	—	3	3	409	939	2	1 350	238	347	68	653
Maalaiskunnat — Lands- kommuner	2 085	2 859	374	5 318	53	118	171	1 010	2 368	17	3 395	474	739	117	1 330
<i>Kymen l. — Kymmene l.</i>	1 596	2 208	265	4 069	20	31	51	802	1 818	4	2 624	445	526	44	1 015
Kaupungit — Städer	307	414	39	760	—	2	2	119	387	—	506	99	119	4	222
Maalaiskunnat — Lands- kommuner	1 289	1 794	226	3 309	20	29	49	683	1 431	4	2 118	346	407	40	793
<i>Mikkelin lääni — S:t Michels län</i>	1 641	2 191	289	4 121	28	45	73	777	1 596	7	2 380	533	667	81	1 281
Kaupungit — Städer	197	282	37	516	—	3	3	123	253	1	377	93	87	3	183
Maalaiskunnat — Lands- kommuner	1 444	1 909	252	3 605	28	42	70	654	1 343	6	2 003	440	580	78	1 098
<i>Kuopion lääni — Kuopio län</i>	2 956	3 889	711	7 556	74	153	227	1 832	2 663	29	4 524	1 309	1 435	221	2 965
Kaupungit — Städer	344	453	33	830	—	1	1	103	253	1	357	123	94	1	218
Maalaiskunnat — Lands- kommuner	2 612	3 436	678	6 726	74	152	226	1 729	2 410	28	4 167	1 186	1 341	220	2 747
<i>Vaasan lääni — Vasa län</i>	2 880	3 807	666	7 353	167	250	417	1 503	2 950	30	4 483	1 064	1 408	264	2 736
Kaupungit — Städer	546	896	132	1 574	1	4	5	262	733	—	995	206	245	1	452
Maalaiskunnat — Lands- kommuner	2 334	2 911	534	5 779	166	246	412	1 241	2 217	30	3 488	858	1 163	263	2 284
<i>Oulun lääni — Uleåborgs län</i>	1 903	2 264	696	4 863	151	235	386	1 087	1 393	20	2 500	956	951	220	2 127
Kaupungit — Städer	344	464	94	902	—	—	—	125	255	—	380	117	114	10	241
Maalaiskunnat — Lands- kommuner	1 559	1 800	602	3 961	151	235	386	962	1 138	20	2 120	839	837	210	1 886
<i>Lapin lääni — Lapplands län</i>	616	609	245	1 470	78	81	159	755	600	21	1 376	516	277	60	853
Kaupungit — Städer	172	151	40	363	1	1	2	157	165	1	323	232	71	9	312
Maalaiskunnat — Lands- kommuner	444	458	205	1 107	77	80	157	598	435	20	1 053	284	206	51	541
Koko maa — Hela landet	21 570	29 674	4 775	56 019	725	1 196	1 921	11 253	23 283	171	34 707	6 904	8 489	1 502	16 895
Kaupungit — Städer	6 060	9 106	1 140	16 306	11	27	38	2 698	7 058	18	9 774	1 782	1 963	325	4 070
Maalaiskunnat — Lands- kommuner	15 510	20 568	3 635	39 713	714	1 169	1 883	8 555	16 225	153	24 933	5 122	6 526	1 177	12 825

Olika vårdformer av fattigvård och barnskydd år 1949.

— Fattigvård								Lastensuojelu — Barnskydd								
Kaikkiaan — Inalles				Värlisestl vähintään 2 500 mk:n suuruisesta kotiavustuksesta osalli- siksi tulleet Indirekt delaktiga av hemunderstöd om minst 2 500 mk				Laitoksissa olleet I anstalt intagna			Yksityishoidossa olleet Utackorderade			Kaikkiaan Inalles		
Miehiä Män	Naisia Kvinnor	Lapsia Barn	Yhteensä Summa	Äviomiehiä Äkta män	Avio- vaimoja Hustrur	Lapsia Barn	Yhteensä Summa	Poikia Gossar	Tyttöjä Flickor	Yhteensä Summa	Poikia Gossar	Tyttöjä Flickor	Yhteensä Summa	Poikia Gossar	Tyttöjä Flickor	Yhteensä Summa
6 050	11 314	922	18 286	48	889	4 480	5 417	1 460	979	2 439	434	419	853	1 894	1 398	3 292
3 574	6 631	589	10 794	8	571	2 560	3 139	1 155	808	1 963	228	227	455	1 383	1 035	2 418
2 476	4 683	333	7 492	40	318	1 920	2 278	305	171	476	206	192	398	511	363	874
5 409	10 162	863	16 434	84	758	4 864	5 706	790	437	1 227	579	579	1 158	1 369	1 016	2 385
1 717	3 173	209	5 099	23	295	1 376	1 694	481	266	747	77	137	214	558	403	961
3 692	6 989	654	11 335	61	463	3 488	4 012	309	171	480	502	442	944	811	613	1 424
107	162	3	272	—	2	53	55	13	4	17	11	5	16	24	9	33
14	30	—	44	—	—	19	19	1	—	1	—	1	1	1	1	2
93	132	3	228	—	2	34	36	12	4	16	11	4	15	23	8	31
5 197	8 957	787	14 941	60	806	4 550	5 416	835	486	1 321	450	418	868	1 285	904	2 189
1 575	2 873	279	4 727	28	284	1 389	1 701	376	205	581	93	81	174	469	286	755
3 622	6 084	508	10 214	32	522	3 161	3 715	459	281	740	357	337	694	816	618	1 434
2 863	4 583	313	7 759	20	452	2 188	2 660	431	259	690	149	140	289	580	399	979
525	922	43	1 490	3	74	291	368	88	55	143	29	28	57	117	83	200
2 338	3 661	270	6 269	17	378	1 897	2 292	343	204	547	120	112	232	463	316	779
2 979	4 499	377	7 855	63	480	2 471	3 014	254	162	416	307	297	604	561	459	1 020
413	625	41	1 079	21	87	378	486	59	43	102	13	10	23	72	53	125
2 566	3 874	336	6 776	42	393	2 093	2 528	195	119	314	294	287	581	489	406	895
6 171	8 140	961	15 272	73	1 278	6 330	7 681	361	204	565	669	636	1 305	1 030	840	1 870
570	801	35	1 406	—	80	370	450	91	48	139	34	32	66	125	80	205
5 601	7 339	926	13 866	73	1 198	5 960	7 231	270	156	426	635	604	1 239	905	760	1 665
5 614	8 415	960	14 989	55	792	4 982	5 829	406	263	669	478	432	910	884	695	1 579
1 015	1 878	133	3 026	3	175	1 002	1 180	153	113	266	57	58	115	210	171	381
4 599	6 537	827	11 963	52	617	3 980	4 649	253	150	403	421	374	795	674	524	1 198
4 097	4 843	936	9 876	42	726	4 515	5 283	221	144	365	434	345	779	655	489	1 144
586	833	104	1 523	1	94	484	579	91	57	148	25	27	52	116	84	200
3 511	4 010	832	8 353	41	632	4 031	4 704	130	87	217	409	318	727	539	405	944
1 965	1 567	326	3 858	19	500	2 726	3 245	215	153	368	134	119	253	349	272	621
562	388	50	1 000	—	108	393	501	34	26	60	27	37	64	61	63	124
1 403	1 179	276	2 858	19	392	2 333	2 744	181	127	308	107	82	189	288	209	497
40 452	62 642	6 448	109 542	464	6 683	37 159	44 306	4 986	3 091	8 077	3 645	3 390	7 035	8 631	6 481	15 112
10 551	18 154	1 483	30 188	87	1 768	8 262	10 117	2 529	1 621	4 150	583	638	1 221	3 112	2 259	5 371
29 901	44 488	4 965	79 354	377	4 915	28 897	34 189	2 457	1 470	3 927	3 062	2 752	5 814	5 519	4 222	9 741

IV. Huoltotoiminnan menot vuonna 1949 —

Läni — Län	Hallinto Förvaltning	Köyhäinhoito —					
		Kannattakodit ja muut huolto- laitokset alaiset köyhäin- hoitolaitokset Kommunalhem och övriga vård- nämnder underlydande fattig- vårdsanstalter	Muu laitoshoido — Övrig anstaltsvård i				
			absorpti- o. a. dyl. sko- lor och - anstalter	askevalis- sissa kouluissa ja laitok- sissa	mielenterveys- sairaaloissa	keuhkotauti- taloissa	muissa sairaaloissa övrige sjukhus
1 000 markkaa							
<i>Uudenmaan lääni — Nylands län</i>	93 711	196 104	3 386	105 831	15 530	21 274	58
Kaupungit — Städer	76 560	114 622	2 499	61 436	7 746	13 624	12
Maalaiskunnat — Landskommuner	17 151	81 482	887	44 395	7 784	7 650	46
<i>Turun ja Porin lääni — Åbo och Björne- borgs län</i>	47 209	202 330	773	71 511	16 500	9 797	42
Kaupungit — Städer	24 671	61 103	150	25 630	5 506	2 906	0
Maalaiskunnat — Landskommuner	22 538	141 227	623	45 881	10 994	6 891	42
<i>Ahvenanmaan maakunta — Landskapet Åland</i>	435	1 737	—	5 354	1 688	165	—
Kaupunki — Stad	190	156	—	705	604	4	—
Maalaiskunnat — Landskommuner	245	1 581	—	4 649	1 084	161	—
<i>Hämeen lääni — Tavastehus län</i>	41 263	183 805	493	56 239	13 658	12 689	239
Kaupungit — Städer	20 345	54 287	66	25 466	4 031	4 563	186
Maalaiskunnat — Landskommuner	20 918	129 518	427	30 773	9 627	8 126	53
<i>Kymen lääni — Kymmene län</i>	21 073	98 855	1 426	39 641	4 346	5 626	519
Kaupungit — Städer	5 656	21 129	492	4 546	946	1 132	312
Maalaiskunnat — Landskommuner	15 417	77 726	934	35 095	3 400	4 494	207
<i>Mikkelin lääni — S:t Michels län</i>	15 935	97 927	265	18 163	3 808	6 551	598
Kaupungit — Städer	4 259	11 945	89	2 833	526	848	336
Maalaiskunnat — Landskommuner	11 676	85 982	176	15 330	3 282	5 703	262
<i>Kuopion lääni — Kuopio län</i>	29 629	183 302	1 875	24 896	12 015	11 107	422
Kaupungit — Städer	6 569	26 101	145	3 734	1 094	856	80
Maalaiskunnat — Landskommuner	23 060	157 201	1 730	21 162	10 921	10 251	342
<i>Vaasan lääni — Vasa län</i>	28 474	167 279	419	44 640	20 300	11 883	394
Kaupungit — Städer	10 429	43 429	33	12 581	3 958	1 821	202
Maalaiskunnat — Landskommuner	18 045	123 850	386	32 059	16 342	10 062	192
<i>Oulun lääni — Uleåborgs län</i>	17 086	93 293	926	26 914	6 216	11 874	120
Kaupungit — Städer	4 436	19 211	85	8 921	1 225	2 949	—
Maalaiskunnat — Landskommuner	12 650	74 082	841	17 993	4 991	8 925	120
<i>Lapin lääni — Lapplands län</i>	11 198	27 886	149	15 358	5 550	4 203	102
Kaupungit — Städer	2 725	6 051	—	3 731	1 207	838	76
Maalaiskunnat — Landskommuner	8 473	21 835	149	11 627	4 343	3 365	26
Koko maa — Hela landet	306 013	1 252 518	9 712	408 547	99 611	95 169	2 494
Kaupungit — Städer	155 840	358 034	3 559	149 583	26 843	29 541	1 204
Maalaiskunnat — Landskommuner	150 173	894 484	6 153	258 964	72 768	65 628	1 290

Vårdverksamhetens utgifter år 1949.

Fattigvård

Yhteenstä köyhäinholtonomien Summa fattigvårdsummat	Avstänkset köyhäinholtoa harjoitettaville yhdistyksille Undersöidät fattigvård ut- öyande föreningar	Muu köyhäinhoito ja huolto Övrig fattigvård och omvårdnad						Yhteenstä köyhäinholtonomien Summa fattigvårdsummat
		Muut köyhäinholto- menot Övriga utgifter för fattigvård	Kannattamaksut yhdistyksen öyälaitokseen Undersöidäsvigfiter till gemensam arbetsinriktning	Korvausset nulle kunnille Ersättning till andra kommuner	Kotivastus Hemundervisöid	Yksityshoito Utackordering	muissa huolokaitok- sissa andra vårdanstalter	
3 239	8 440	1 648	138 050	26 519	3 966	44 556	7 185	575 786
552	7 360	47	88 072	11 941	631	41 841	7 134	357 517
2 687	1 080	1 601	49 978	14 578	3 335	2 715	51	218 269
4 215	491	4 497	104 047	21 968	6 535	6 671	19	449 396
—	103	15	43 986	5 963	1 721	1 589	10	148 682
4 215	388	4 482	60 061	16 005	4 814	5 082	9	300 714
—	33	290	1 338	341	60	179	30	11 715
—	6	—	580	189	30	101	30	2 405
—	27	290	1 258	152	30	78	—	9 310
4 365	1 074	2 148	81 013	19 815	3 784	6 049	400	335 771
79	225	152	27 192	6 816	1 027	1 221	225	125 536
4 286	849	1 996	53 821	12 999	2 757	4 828	175	260 235
6 033	204	834	45 702	9 806	2 716	2 016	30	217 754
352	69	49	9 184	2 037	264	141	30	40 683
5 681	135	785	36 518	7 769	2 452	1 875	—	177 071
2 317	440	913	36 539	8 916	2 623	2 387	7	181 454
122	32	6	8 844	1 262	137	266	7	27 253
2 195	408	907	27 695	7 654	2 486	2 121	—	154 201
2 688	76	2 752	70 546	13 410	3 339	6 652	710	333 790
278	15	33	6 910	1 396	200	228	710	41 780
2 410	61	2 719	63 636	12 014	3 139	6 424	—	292 010
8 548	1 348	8 249	72 333	12 706	2 436	5 530	819	356 884
—	294	50	17 597	2 954	791	574	319	84 603
8 548	1 054	8 199	54 736	9 752	1 645	4 956	500	272 281
4 472	969	6 323	42 972	8 239	573	4 283	—	207 174
—	174	—	6 750	1 538	93	305	—	41 251
4 472	795	6 323	36 222	6 701	480	3 978	—	165 923
2 051	115	4 229	25 515	3 484	402	3 500	587	93 131
744	13	45	6 099	729	70	234	587	20 424
1 307	102	4 184	19 416	2 755	332	3 266	—	72 707
37 928	13 190	31 883	618 555	125 204	26 434	81 823	9 787	2 812 855
2 127	8 291	397	215 214	34 825	4 964	46 500	9 052	890 134
35 801	4 899	31 486	403 341	90 379	21 470	35 323	735	1 922 721

Jatkoa.

Lääni — Län	Lastensuojelu —								
	Aviokomien lasten valvonta Uppsikt över illegitima barn	Lastenkodit ja muut huoltolain- takunnan alaiset lastensuojelu- laitokset Barnen och övriga vårdäm- nen underlydande barnskydds- anstalter	Muu laitoshoido — Övrig anstaltsvård i						Korvatus- ja muissa huoltolainoksissa uppostrings- och andra vardaustalter
			abnorm- o. a. tyyl. skolor och -anstalter	aitivallis- y. m. sellai- sissa kouluissa ja laitok- sissa	mielisairalolissa sinessitukhus	keuhkotauti- parantololissa lunssotssanitorier	muissa sairatalolissa övriga sjukhus	Vieraan kunnan lasten- kodissa främmande kommuns barnen	
1 000 markkaa									
<i>Uudenmaan lääni — Nylands län</i>	2 619	226 091	3 011	116	5 854	694	4 550	18 371	
Kaupungit — Städer	1 092	205 842	2 573	46	5 483	506	3 892	14 881	
Maalaiskunnat — Landskommuner	1 527	20 249	438	70	371	188	658	3 490	
<i>Turun ja Porin lääni — Åbo och Björne- borgs län</i>	3 436	86 597	925	763	490	248	1 213	8 957	
Kaupungit — Städer	686	72 472	160	411	152	72	—	4 542	
Maalaiskunnat — Landskommuner	2 750	14 125	765	352	338	176	1 213	4 415	
<i>Ahvenanmaan maakunta — Landskapet Åland</i>	89	—	—	—	—	—	—	434	
Kaupunki — Stad	—	—	—	—	—	—	—	18	
Maalaiskunnat — Landskommuner	89	—	—	—	—	—	—	416	
<i>Hämeen lääni — Tavastehus län</i>	3 122	103 177	1 574	841	639	712	2 083	5 252	
Kaupungit — Städer	877	63 905	784	392	461	246	560	3 303	
Maalaiskunnat — Landskommuner	2 245	39 272	790	449	178	466	1 523	1 949	
<i>Kymen lääni — Kymmene län</i>	1 130	39 132	550	143	180	174	2 599	2 489	
Kaupungit — Städer	19	10 759	51	75	8	45	26	559	
Maalaiskunnat — Landskommuner	1 111	28 373	499	68	172	129	2 573	1 930	
<i>Mikkelin lääni — S:t Michels län</i>	1 161	15 737	550	1	365	279	1 061	3 411	
Kaupungit — Städer	329	7 413	212	—	73	10	197	457	
Maalaiskunnat — Landskommuner	832	8 324	338	1	292	269	864	2 954	
<i>Kuopion lääni — Kuopio län</i>	1 559	19 582	1 059	219	744	495	581	6 131	
Kaupungit — Städer	103	12 421	36	18	—	33	—	1 539	
Maalaiskunnat — Landskommuner	1 456	7 161	1 023	201	744	462	581	4 592	
<i>Vaasan lääni — Vasa län</i>	1 948	41 285	751	837	456	253	400	3 495	
Kaupungit — Städer	168	34 792	156	369	62	67	—	1 096	
Maalaiskunnat — Landskommuner	1 780	6 493	595	468	394	186	400	2 399	
<i>Oulun lääni — Uleåborgs län</i>	2 209	6 862	1 066	321	322	268	65	4 253	
Kaupungit — Städer	1 129	4 225	334	27	44	27	25	2 157	
Maalaiskunnat — Landskommuner	1 080	2 637	732	294	278	241	40	2 096	
<i>Lapin lääni — Lapplands län</i>	746	9 247	154	48	249	349	487	6 613	
Kaupungit — Städer	6	3 538	—	41	—	14	—	371	
Maalaiskunnat — Landskommuner	740	5 709	154	7	249	335	487	6 242	
Koko maa — Hela landet	18 019	547 710	9 640	3 289	9 299	3 472	13 039	59 406	
Kaupungit — Städer	4 409	415 367	4 306	1 379	6 283	1 020	4 700	28 923	
Maalaiskunnat — Landskommuner	13 610	132 343	5 334	1 910	3 016	2 452	8 339	30 483	

Barnskydd				Avvikelse lastensuojelun harjoittaville yhdistyksille Uudestod at barnavard ut- övrnde foreningar	Yhteensä lastensuojelunenoja Summa barnskyddsutgifter	Irkolaishuolto Isäntivärd	Alkoholihuolto Alkoholivärd	Kaikkiaan huoltenoja Inalles värdutgifter
Muu lastensuojelu — Övrigt barnskydd								
Yksityishuolto Utackordning	Lasten kesävirhstys Barnens sommar- rekraktion	Korvauskeset muille kunnille Ersättning till andra kommuner	Muut lastensuojelu- menot Övriga utgifter för barnskydd					
13 778	3 323	7 024	2 153	9 226	296 810	4 384	3 151	973 842
8 786	3 073	3 994	1 470	7 870	259 508	4 274	2 995	700 854
4 992	250	3 030	683	1 356	37 302	110	156	272 988
15 131	2 728	5 070	1 469	6 351	133 428	737	633	631 403
3 603	2 578	1 280	689	5 802	92 447	656	429	266 885
11 578	150	3 790	780	549	40 981	81	204	364 518
227	—	53	11	5	819	4	—	12 973
33	—	—	—	—	51	4	—	2 650
194	—	53	11	5	768	—	—	10 323
10 883	4 819	4 396	2 773	5 650	145 921	1 223	1 309	575 487
2 480	4 213	1 462	1 992	4 655	85 330	960	902	233 073
8 403	606	2 934	781	995	60 591	263	407	342 414
3 988	177	2 032	599	3 213	56 406	635	670	296 538
1 139	177	595	134	2 825	16 412	369	215	63 335
2 849	—	1 437	465	388	39 994	266	455	233 203
6 516	215	1 792	879	1 413	33 380	195	351	231 315
384	215	301	425	692	10 708	96	180	42 496
6 132	—	1 491	454	721	22 672	99	171	188 819
15 629	539	2 262	812	527	50 139	455	499	414 512
1 189	389	410	120	427	16 635	264	223	65 471
14 440	200	1 852	692	100	33 504	191	276	349 041
8 766	137	1 922	704	2 376	63 330	405	835	449 928
1 042	110	408	176	1 484	39 930	266	562	135 790
7 724	27	1 514	528	892	23 400	139	273	314 138
8 723	69	1 759	459	610	26 986	539	405	252 190
868	69	130	46	567	9 648	400	290	56 025
7 855	—	1 629	413	43	17 338	139	115	196 165
4 088	—	414	633	2 529	25 557	282	108	130 276
1 574	—	52	37	1 678	7 311	185	48	30 693
2 514	—	362	596	851	18 246	97	60	99 583
87 779	12 007	26 724	10 492	31 900	832 776	8 859	7 961	3 968 464
21 098	10 774	8 632	5 089	26 000	537 980	7 474	5 844	1 597 272
66 681	1 233	18 092	5 403	5 900	294 796	1 385	2 117	2 371 192

V. Huoltotoiminnan tulot vuonna 1949 —

Läni — Län	Köyhäinhoito — Fattigvård								
	Huoltotoiminnan yleishuolto Vårdverksamhetens allmänna Inkomster	Perunkirjokutsunmaksut Boupplekningsprocenter	Korvaukset — Ersättning av			Kunnalliskodit ja muut huolto- laitokunnien alaiset köyhäin- hoitolaitokset Kommunaltjän och övriga värd- nämnder underlydande fattig- vårdsnämnder	Lahjoitukset ja rahastojen korot Donationer och räntor av donationsfonder	Työlähtökassissa olleiden työvel- vollisten työ- Arbetslösliggas arbete i arbetsnämndningar	Muitä tulot Övriga inkomster
			valtiolta köyhäinhuoltolain nojalla staten enligt fattigvårds- lagen	muilta kunnilta andra kommuner	yksityisiltä enskilda personer				
									1 000 markkaa
<i>Uudenmaan l. — Nylands l.</i>	6	2 234	24 692	32 052	33 961	20 335	68	312	32 520
Kaupungit — Städer	—	1 399	18 589	15 352	19 545	12 644	54	307	32 467
Maalaiskunnat — Lands- kommuner	6	835	6 103	16 700	14 416	7 691	14	5	53
<i>Turun ja Porin lääni — Åbo och Björneborgs län</i>	121	1 603	7 313	29 012	31 058	17 467	293	121	850
Kaupungit — Städer	—	263	1 457	9 351	8 255	5 024	54	94	745
Maalaiskunnat — Lands- kommuner	121	1 340	5 856	19 661	22 803	12 443	239	27	105
<i>Ahvenanmaan maakunta — Landskapet Åland</i>	6	54	391	293	1 116	—	1	—	35
Kaupunki — Stad	—	10	30	110	243	—	—	—	29
Maalaiskunnat — Lands- kommuner	6	44	361	183	873	—	1	—	6
<i>Hämeen l. — Tavastehus l.</i>	38	1 376	6 834	26 468	32 011	16 956	147	489	219
Kaupungit — Städer	—	304	3 563	8 041	13 574	5 894	11	420	—
Maalaiskunnat — Lands- kommuner	38	1 072	3 271	18 427	18 437	11 062	136	69	219
<i>Kymen l. — Kymmene l. ...</i>	65	719	2 324	16 531	17 157	10 541	2	155	44
Kaupungit — Städer	11	106	342	2 749	3 539	1 943	2	155	16
Maalaiskunnat — Lands- kommuner	54	613	1 982	13 782	13 618	8 598	—	—	28
<i>Mikkelin lääni — S:t Michels län</i>	26	633	2 867	10 750	11 635	10 328	41	366	46
Kaupungit — Städer	7	47	706	1 761	1 756	1 000	30	366	—
Maalaiskunnat — Lands- kommuner	19	586	2 161	8 989	9 879	9 328	11	—	46
<i>Kuopion lääni — Kuopio län</i>	636	767	5 493	14 020	16 855	17 333	6	73	116
Kaupungit — Städer	—	128	772	2 085	3 566	2 464	—	—	8
Maalaiskunnat — Lands- kommuner	636	639	4 721	11 935	13 289	14 869	6	73	108
<i>Vaasan lääni — Vasa län</i>	110	1 035	4 520	19 976	24 550	16 589	53	336	147
Kaupungit — Städer	64	179	882	4 847	6 868	4 722	29	310	—
Maalaiskunnat — Lands- kommuner	46	856	3 638	15 129	17 682	11 867	24	26	147
<i>Oulun lääni — Uleåborgs län</i>	44	415	2 018	11 727	8 407	11 065	32	71	131
Kaupungit — Städer	—	96	799	2 275	1 894	2 219	2	47	10
Maalaiskunnat — Lands- kommuner	44	319	1 219	9 452	6 513	8 846	30	24	121
<i>Lapin lääni — Lapplands län</i>	0	199	1 588	4 158	5 390	2 228	2	—	307
Kaupungit — Städer	—	32	670	1 181	1 206	576	2	—	40
Maalaiskunnat — Lands- kommuner	0	167	918	2 977	4 184	1 652	—	—	267
Koko maa — Hela landet	1 052	9 035	58 040	164 987	182 140	122 842	645	1 923	34 415
Kaupungit — Städer	82	2 564	27 810	47 752	60 446	36 486	184	1 699	33 315
Maalaiskunnat — Lands- kommuner	970	6 471	30 230	117 235	121 694	86 356	461	224	1 100

Vårdverksamhetens inkomster år 1949.

Lastensuojelu—Barnskydd									
Korvaukset — Ersättning av			Lastenkodit ja muut hoido- lautakuntien alaiset lasten- suojauslaitokset Barnhem och övriga vård- nämnder underlydande barn- skyddsanstalter	Lahjoitukset ja rahastojen korot, Donationer och räntor av dona- tionsfonder	Muut tulot Övriga inkomster	Sotavirtalainasta saatu korvaus Ersättning för de krigsförflyttade	Irtolais- ja alkoholihoidon Lösdrivvar- och alkoholisvård	Kuntien huoltotoimintaan Käytännön varat Av kommunerna användbara medel för vårdverksamheten	Yhteensä Summa
valtiolta staten	muilta kunnilta andra kommuner	yksityisiltä enskilda personer							
5 795	8 056	19 441	75 855	425	1 420	32 646	1 330	632 694	973 842
5 210	4 607	16 524	73 958	425	174	1 405	1 295	496 899	700 854
585	3 449	2 917	1 897	—	1 246	31 241	35	185 795	272 988
6 610	6 213	6 691	23 419	57	2 162	34 865	44	463 504	631 403
5 658	1 940	3 058	21 059	7	1 021	8 824	8	200 067	266 885
952	4 273	3 633	2 360	50	1 141	26 041	36	263 437	364 518
7	97	37	—	—	47	5	—	10 884	12 973
—	—	—	—	—	—	—	—	2 228	2 650
7	97	37	—	—	47	5	—	8 656	10 323
2 311	7 928	10 014	25 082	—	2 066	25 775	379	417 394	575 487
1 820	1 306	5 130	19 995	—	652	3 204	325	168 834	233 073
491	6 622	4 884	5 087	—	1 414	22 571	54	248 560	342 414
1 016	4 651	3 778	6 003	22	1 434	28 252	186	203 658	296 538
236	649	1 204	2 876	22	138	1 178	151	48 018	63 335
780	4 002	2 574	3 127	—	1 296	27 074	35	155 640	233 203
971	2 197	2 940	2 579	1	1 180	9 516	24	175 215	231 315
459	247	693	1 604	1	7	990	11	32 811	42 496
512	1 950	2 247	975	—	1 173	8 526	13	142 404	188 819
933	3 247	4 551	4 542	50	1 360	11 024	169	333 337	414 512
367	441	632	3 555	50	19	443	137	50 804	65 471
566	2 806	3 919	987	—	1 341	10 581	32	282 533	349 041
1 408	2 833	4 240	12 032	347	654	20 882	187	340 029	449 928
1 070	581	1 337	11 037	347	154	5 413	110	97 840	135 790
338	2 252	2 903	995	—	500	15 469	77	242 189	314 138
454	1 972	2 781	855	—	290	5 357	281	206 290	252 190
—	555	1 085	474	—	—	2 059	265	44 245	56 025
454	1 417	1 696	381	—	290	3 298	16	162 045	196 165
299	747	1 473	944	99	1 087	1 673	135	109 947	130 276
238	126	443	317	—	742	155	67	24 893	30 693
61	621	1 030	627	99	345	1 518	68	85 049	99 583
19 804	37 941	55 946	151 311	1 001	11 700	169 995	2 735	2 942 952	3 968 464
15 058	10 452	30 106	134 875	852	2 907	23 671	2 369	1 166 644	1 597 272
4 746	27 489	25 840	16 436	149	8 793	146 324	366	1 776 308	2 371 192

— 1000 mark

VI. Kunnalliskotien menot ja tulot vuonna 1949 —

L ä ä n i — L ä n	Menot — Utgifter							
	Palkkauset Avoinngat	Ravinto Kostaminen	Vareitus Beklädnad	Sairaanhoido ja lääkkeet Sjukvård och läkemedel	Muut viotuis- kustannukset Övriga årsutgifter för indemnerna	Rakennusten kunnossapito Underhåll av byggnader	Kaluston ja iritamis- kustannukset Komplettering och reparition av län- vagnar och lösnre	Lämpö ja valo Värme och lys
	1 0 0 0 m a r k k a a							
<i>Uudenmaan lääni — Nylands län</i>	71 489	54 461	8 576	2 651	6 700	8 896	5 341	21 040
Kaupungit — Städer	45 182	29 088	5 609	1 145	5 478	601	2 145	10 466
Maalaiskunnat — Landskommuner	26 307	25 373	2 967	1 506	1 222	8 295	3 196	10 574
<i>Turun ja Porin lääni — Åbo och Björne- borgs län</i>	71 425	64 461	7 509	3 319	4 229	12 513	6 102	31 874
Kaupungit — Städer	23 189	15 986	1 724	851	2 020	2 744	2 045	9 742
Maalaiskunnat — Landskommuner	48 236	48 475	5 785	2 468	2 209	9 769	4 057	22 132
<i>Ahvenanmaan maakunta — Landskapet Åland</i>	720	803	—	29	32	211	50	337
Kaupunki — Stad	—	—	—	—	—	—	—	—
Maalaiskunnat — Landskommuner	720	803	—	29	32	211	50	337
<i>Hämeen lääni — Tavastehus län</i>	62 010	57 245	7 740	3 543	2 757	13 895	7 305	22 607
Kaupungit — Städer	23 402	15 043	1 604	1 032	479	2 560	1 807	6 839
Maalaiskunnat — Landskommuner	38 608	42 302	6 136	2 511	2 278	11 335	5 498	15 768
<i>Kymen lääni — Kymmene län</i>	30 186	31 756	3 923	2 425	1 988	9 234	2 896	13 005
Kaupungit — Städer	6 369	6 499	604	1 012	209	2 646	478	2 574
Maalaiskunnat — Landskommuner	23 817	25 257	3 319	1 413	1 779	6 588	2 418	10 431
<i>Mikkelin lääni — S:t Michels län</i>	29 643	33 079	4 539	2 553	1 679	7 356	2 584	12 930
Kaupungit — Städer	3 277	3 648	397	1 436	103	895	284	1 388
Maalaiskunnat — Landskommuner	26 366	29 431	4 142	1 117	1 576	6 461	2 300	11 542
<i>Kuopion lääni — Kuopio län</i>	50 243	61 609	9 222	7 235	3 563	14 477	6 308	24 063
Kaupungit — Städer	4 812	7 774	1 811	4 695	751	911	1 701	2 944
Maalaiskunnat — Landskommuner	45 431	53 835	7 411	2 590	2 812	13 566	4 607	21 119
<i>Vaasan lääni — Vasa län</i>	52 703	55 921	7 962	3 078	2 605	12 429	5 475	21 641
Kaupungit — Städer	15 629	11 405	1 389	819	354	5 214	1 391	6 048
Maalaiskunnat — Landskommuner	37 074	44 516	6 573	2 259	2 251	7 215	4 084	15 593
<i>Oulun lääni — Uleåborgs län</i>	26 464	33 650	5 308	1 648	2 090	6 993	2 784	11 451
Kaupungit — Städer	7 531	5 775	969	224	660	902	348	2 416
Maalaiskunnat — Landskommuner	18 933	27 875	4 339	1 424	1 430	6 091	2 436	9 035
<i>Lapin lääni — Lapplands län</i>	6 309	10 030	1 325	544	525	948	2 546	4 533
Kaupungit — Städer	1 396	2 258	235	83	173	408	466	922
Maalaiskunnat — Landskommuner	4 913	7 772	1 090	461	352	540	2 080	3 611
Koko maa — Hela landet	401 192	403 115	56 104	27 075	26 168	86 952	41 391	163 481
Kaupungit — Städer	130 787	97 476	14 342	11 297	10 227	16 881	10 665	43 339
Maalaiskunnat — Landskommuner	270 405	305 639	41 762	15 778	15 941	70 071	30 726	120 142

Kommunalhjemmens utgifter och inkomster år 1949.

				Tulot — Inkomster						
Palovakuutus Brandforskrifning	Kasvi- ja puutarha Tillegård	Sekalaset Diverse	Yhteensä Summa	Hoidokkien valmisteet Av intenerna förfärdigade arbeten	Hoidokkien muu työ Intenernas övriga arbeten	Kasvi- ja puutarha Tillegård	Yhteisen kunnallis- kötien kunnatus- ja holtomaksut Undersköds- och vårdav- gifterna i gemensamma kommunalhjem	Henkilökunnan luon- toseutu. Personalens naturförändringar	Sekalaset Diverse	Yhteensä Summa
— 1000 mark										
729	562	5 504	185 949	62	1 203	1 084	3 676	11 202	2 411	19 638
148	53	3 142	103 057	51	784	161	—	5 341	534	6 871
581	509	2 362	82 892	11	419	923	3 676	5 861	1 877	12 767
1 566	1 554	7 492	212 044	274	2 483	2 576	33 862	12 887	10 027	62 109
129	630	2 043	61 103	270	95	1 124	—	2 963	572	5 024
1 437	924	5 449	150 941	4	2 388	1 452	33 862	9 924	9 455	57 085
33	54	16	2 285	13	—	259	343	160	1 510	2 285
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
33	54	16	2 285	13	—	259	343	160	1 510	2 285
991	700	4 641	183 534	668	1 940	1 401	12 537	11 608	2 886	31 040
—	328	1 192	54 286	644	787	593	—	3 110	760	5 894
991	372	3 449	129 248	24	1 153	808	12 537	8 498	2 126	25 146
757	221	2 465	98 856	27	2 306	757	—	6 044	1 407	10 541
313	10	415	21 129	11	459	—	—	1 374	99	1 943
444	211	2 050	77 727	16	1 847	757	—	4 670	1 308	8 598
909	416	2 239	97 927	69	1 081	817	—	6 633	1 728	10 328
152	105	260	11 945	—	6	81	—	913	—	1 000
757	311	1 979	85 982	69	1 075	736	—	5 720	1 728	9 328
1 311	609	4 612	183 302	9	2 413	1 086	—	12 052	1 773	17 333
217	85	400	26 101	—	180	359	—	1 887	38	2 464
1 094	524	4 212	157 201	9	2 233	727	—	10 165	1 735	14 869
1 419	415	5 186	168 834	20	2 701	718	8 961	11 721	4 289	28 410
256	34	890	43 429	—	228	146	—	3 721	627	4 722
1 163	381	4 296	125 405	20	2 473	572	8 961	8 000	3 662	23 688
994	109	2 817	94 308	233	3 388	189	1 874	6 364	1 748	13 796
44	3	339	19 211	110	84	1	—	1 936	88	2 219
950	106	2 478	75 097	123	3 304	188	1 874	4 428	1 660	11 577
315	15	796	27 886	—	187	7	3	1 475	556	2 228
15	0	95	6 051	—	100	5	—	371	100	576
300	15	701	21 835	—	87	2	3	1 104	456	1 652
9 024	4 655	35 768	1 254 925	1 375	17 702	8 894	61 256	80 146	28 335	197 708
1 274	1 248	8 776	346 312	1 086	2 723	2 470	—	21 616	2 818	30 713
7 750	3 407	26 992	908 613	289	14 979	6 424	61 256	58 530	25 517	166 995

VII. Lastenkotien menot ja tulot vuonna 1949 —

Lääni — Län	Menot — Utgifter							
	Palkkauset Avlöningar	Ravinto Kosthållning	Vaateus Beklädnad	Sairaanhoito ja lääkkeet Sjukvård och läkemedel	Muit viihiniskustan- nukset hoidokkeista Övriga årsutgifter för inrentna	Takennusten kunnossapito Underhåll av byggnader	Kaluston ja irtaimiston hishankinta ja korjaus Komplettering och reparation av inventarier och lösöre	Lämpö ja valo Värme och lys
	1 000 markkaa							
<i>Uudenmaan lääni — Nylands län</i>	33 861	14 704	1 481	637	1 054	6 814	3 262	6 086
Kaupungit — Städer	26 608	9 206	—	477	830	4 513	2 720	4 265
Maalaiskunnat — Landskommuner	7 253	5 498	1 481	160	224	2 301	642	1 821
<i>Turun ja Porin lääni — Åbo och Björneborgs län</i>	17 265	9 805	2 648	302	612	1 704	1 925	2 958
Kaupungit — Städer	13 385	6 475	1 578	238	497	958	1 574	1 684
Maalaiskunnat — Landskommuner	3 880	3 330	1 070	64	115	746	351	1 274
<i>Ahvenanmaan maakunta — Landskapet Åland</i>	—	—	—	—	—	—	—	—
Kaupunki — Stad	—	—	—	—	—	—	—	—
Maalaiskunnat — Landskommuner	—	—	—	—	—	—	—	—
<i>Hämeen lääni — Tavastehus län</i>	21 240	15 260	4 597	424	762	3 853	2 922	4 802
Kaupungit — Städer	9 212	3 973	1 120	129	211	1 097	839	1 708
Maalaiskunnat — Landskommuner	12 028	11 287	3 477	295	551	2 756	2 083	3 094
<i>Kymen lääni — Kymmene län</i>	11 800	8 529	2 547	192	676	2 977	1 509	2 729
Kaupungit — Städer	2 285	1 425	227	30	41	496	253	508
Maalaiskunnat — Landskommuner	9 515	7 104	2 320	162	635	2 481	1 256	2 221
<i>Mikkelin lääni — S:t Michels län</i>	4 292	3 386	928	69	133	1 211	523	1 408
Kaupungit — Städer	1 849	955	215	25	26	349	74	524
Maalaiskunnat — Landskommuner	2 443	2 431	713	44	107	862	449	884
<i>Kuopion lääni — Kuopio län</i>	3 768	2 719	1 025	63	106	967	416	837
Kaupungit — Städer	1 347	1 089	307	17	38	302	159	368
Maalaiskunnat — Landskommuner	2 421	1 630	718	46	68	665	257	469
<i>Vaasan lääni — Vasa län</i>	7 611	4 766	1 214	70	119	1 727	538	1 410
Kaupungit — Städer	5 450	2 667	566	43	73	1 292	308	948
Maalaiskunnat — Landskommuner	2 161	2 099	648	27	46	435	230	462
<i>Oulun lääni — Uleåborgs län</i>	2 743	1 794	355	79	172	484	242	827
Kaupungit — Städer	1 807	1 113	196	51	125	114	127	622
Maalaiskunnat — Landskommuner	936	681	159	28	47	370	115	205
<i>Lapin lääni — Lapplands län</i>	4 272	2 058	409	60	38	442	205	1 321
Kaupungit — Städer	1 498	727	235	16	—	300	111	369
Maalaiskunnat — Landskommuner	2 774	1 331	174	44	38	142	94	952
Koko maa — Hela landet	106 852	63 021	15 204	1 896	3 672	20 179	11 642	22 378
Kaupungit — Städer	63 441	27 630	4 444	1 026	1 841	9 421	6 165	10 996
Maalaiskunnat — Landskommuner	43 411	35 391	10 760	870	1 831	10 758	5 477	11 382

Barnhemmens utgifter och inkomster år 1949.

M				Tulot — Inkomster					
Talovakautus Brandförsäkring	Kasvi- ja puutarha Trädgård	Sekalaset Diverse	Yhteensä: Summa	Hoidokkien työ Internernas arbeten	Kasvi- ja puutarha Trädgård	Yhteisten lasten- köiden kannatus- ja hoitomaksut	Henkilöruunan luon- toisedit Personalens naturaförmåner	Sekalaset Diverse	Yhteensä: Summa
— 1000 mark									
113	145	1 510	69 767	13	166	—	6 115	4 403	10 697
—	—	899	49 518	—	—	—	4 492	4 308	8 800
113	145	611	20 249	13	166	—	1 623	95	1 897
92	123	1 198	38 632	11	169	—	3 322	775	4 277
52	72	886	27 399	—	79	—	2 466	483	3 028
40	51	312	11 233	11	90	—	856	292	1 249
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
117	558	1 291	55 826	29	858	1 177	4 562	2 240	8 866
—	74	300	18 663	—	170	—	1 765	1 222	3 157
117	484	991	37 163	29	688	1 177	2 797	1 018	5 709
117	150	757	31 983	—	219	—	2 720	332	3 271
38	4	120	5 427	—	24	—	536	109	669
79	146	637	26 556	—	195	—	2 184	223	2 602
38	25	467	12 480	—	86	—	1 175	144	1 405
18	10	111	4 156	—	—	—	412	18	430
20	15	356	8 324	—	86	—	763	126	975
46	82	234	10 263	—	18	—	1 070	129	1 217
27	52	70	3 776	—	1	—	318	103	422
19	30	164	6 487	—	17	—	752	26	795
40	28	340	17 863	—	41	—	1 841	531	2 413
17	22	139	11 525	—	—	—	1 220	219	1 439
23	6	201	6 338	—	41	—	621	312	974
39	4	123	6 862	—	—	—	729	126	855
7	—	64	4 226	—	—	—	474	—	474
32	4	59	2 636	—	—	—	255	126	381
1	16	296	9 118	—	—	—	656	273	929
—	10	143	3 409	—	—	—	302	—	302
1	6	153	5 709	—	—	—	354	278	627
603	1 131	6 216	252 794	53	1 557	1 177	22 190	8 953	33 930
159	244	2 732	128 099	—	274	—	11 985	6 462	18 721
444	887	3 484	124 695	53	1 283	1 177	10 205	2 491	15 209